Dit document vormt slechts een documentatiehulpmiddel en verschijnt buiten de verantwoordelijkheid van de instellingen

►**B** **VERORDENING (EG) Nr. 1782/2003 VAN DE RAAD**

van 29 september 2003

tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en houdende wijziging van de Verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001, (EG) nr. 1454/2001, (EG) nr. 1868/94, (EG) nr. 1251/1999, (EG) nr. 1254/1999, (EG) nr. 1673/2000, (EEG) nr. 2358/71 en (EG) nr. 2529/2001

(PB L 270 van 21.10.2003, blz. 1)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
►**M1**	Verordening (EG) nr. 583/2004 van de Raad van 22 maart 2004	L 91	1	30.3.2004
►**M2**	Verordening (EG) nr. 864/2004 van de Raad van 29 april 2004	L 206	20	9.6.2004
►**M3**	Verordening (EG) nr. 2217/2004 van de Raad van 22 december 2004	L 375	1	23.12.2004
►**M4**	Verordening (EG) nr. 118/2005 van de Commissie van 26 januari 2005	L 24	15	27.1.2005
►**M5**	Verordening (EG) nr. 2183/2005 van de Commissie van 22 december 2005	L 347	56	30.12.2005
►**M6**	Verordening (EG) nr. 247/2006 van de Raad van 30 januari 2006	L 42	1	14.2.2006

Gewijzigd bij:

►**A1**	Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrond	L 236	33	23.9.2003
	(aangepast door Besluit 2004/281/EG van de Raad)	L 93	1	30.3.2004

Gerectificeerd bij:

►**C1** Rectificatie, PB L 094 van 31.3.2004, blz. 70 (1782/2003)

▼B

VERORDENING (EG) Nr. 1782/2003 VAN DE RAAD

van 29 september 2003

tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en houdende wijziging van de Verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001, (EG) nr. 1454/2001, (EG) nr. 1868/94, (EG) nr. 1251/1999, (EG) nr. 1254/1999, (EG) nr. 1673/2000, (EEG) nr. 2358/71 en (EG) nr. 2529/2001

INHOUD

TITEL I REIKWIJDTE EN BEGRIPSOMSCHRIJVINGEN

TITEL II ALGEMENE BEPALINGEN

- Hoofdstuk 1 Randvoorwaarden
- Hoofdstuk 2 Modulatie en financiële discipline
- Hoofdstuk 3 Bedrijfsadviseringssysteem
- Hoofdstuk 4 Geïntegreerd beheers- en controlesysteem
- Hoofdstuk 5 Andere algemene bepalingen

TITEL III BEDRIJFSTOESLAGREGELING

- Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen
- Hoofdstuk 2 Vaststelling van het bedrag
- Hoofdstuk 3 Toeslagrechten
  - Afdeling 1 Op oppervlakten gebaseerde toeslagrechten
  - Afdeling 2 Toeslagrechten die zijn onderworpen aan speciale voorwaarden
- Hoofdstuk 4 Grondgebruik in het kader van de bedrijfstoeslagregeling
  - Afdeling 1 Gebruik van de grond
  - Afdeling 2 Braakleggingstoeslagrechten
- Hoofdstuk 5 Regionale en facultatieve uitvoering
  - Afdeling 1 Regionale uitvoering
  - Afdeling 2 Gedeeltelijke uitvoering
  - Afdeling 3 Facultatieve uitsluitingen
  - Afdeling 4 Facultatieve overgangsregelingen

TITEL IV ANDERE STEUNREGELINGEN

- Hoofdstuk 1 Specifieke kwaliteitspremie voor durumtarwe
- Hoofdstuk 2 Premie voor eiwithoudende gewassen
- Hoofdstuk 3 Gewasspecifieke betaling voor rijst
- Hoofdstuk 4 Areaalbetaling voor noten
- Hoofdstuk 5 Steun voor energiegewassen

▼B

	Hoofdstuk 6	Steun voor zetmeel
	Hoofdstuk 7	Melkpremie en extra betalingen
	Hoofdstuk 8	Specifieke regionale steun voor akkerbouwgewassen
	Hoofdstuk 9	Steun voor zaaizaad
	Hoofdstuk 10	Areaalbetalingen voor akkerbouwgewassen
	Hoofdstuk 11	Schapen- en geitenpremies
	Hoofdstuk 12	Rundvleesbetalingen
	Hoofdstuk 13	Steun voor zaaddragende leguminosen
TITEL V	OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN	
BIJLAGE I	Lijst van steunregelingen die voldoen aan de criteria van artikel 1	
BIJLAGE II	Nationale maxima als bedoeld in artikel 12, lid 2	
BIJLAGE III	Uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen alsbedoeld in de artikelen 3 en 4	
BIJLAGE IV	Goede landbouw- en milieuconditie als bedoeld inartikel 5	
BIJLAGE V	Compatibele steunregelingen als bedoeld in artikel26	
BIJLAGE VI	Lijst van rechtstreekse betalingen in verband met debedrijfstoeslag als bedoeld in artikel 33	
BIJLAGE VII	Berekening van het in artikel 37 bedoelde bedrag	
BIJLAGE VIII	Nationale maxima als bedoeld in artikel 41	
BIJLAGE IX	Lijst van akkerbouwgewassen als bedoeld in artikel66	
BIJLAGE X	Traditionele productiegebieden voor durumtarwe alsbedoeld in artikel 74	
BIJLAGE XI	Lijst van de in artikel 99 bedoelde zaadsoorten	

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 36, artikel 37 en artikel 299, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement ([1]),

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ([2]),

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ([3]),

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Er dienen gemeenschappelijke voorwaarden te worden vastgesteld voor rechtstreekse betalingen op grond van de verschillende regelingen inzake inkomenssteun in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

(2) De volledige betaling van de rechtstreekse steun dient te zijn gekoppeld aan de naleving van regels met betrekking tot de landbouwgrond en de landbouwproductie en -activiteit. Die regels dienen erop te zijn gericht basisnormen op het gebied van milieu, voedselveiligheid, diergezondheid en dierenwelzijn en goede landbouw- en milieuconditie op te nemen in de gemeenschappelijke marktordeningen. Worden deze basisnormen niet nageleefd, dan moeten de lidstaten de rechtstreekse steun volledig of gedeeltelijk intrekken op basis van criteria die proportioneel, objectief

([1]) Advies uitgebracht op 5 juni 2003 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).
([2]) PB C 208 van 3.9.2003, blz. 64.
([3]) Advies uitgebracht op 2 juli 2003 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

▼B

en gradueel zijn. Een dergelijke intrekking moet de sancties die nu of in de toekomst gelden op grond van andere bepalingen van communautair of nationaal recht, onverlet laten.

(3) Om te vermijden dat landbouwgrond wordt opgegeven en te waarborgen dat de grond in goede landbouw- en milieuconditie wordt gehouden, moeten normen worden vastgesteld, die al dan niet op bepalingen van de lidstaten kunnen berusten. Daarom is het dienstig een communautair kader te bepalen waarbinnen de lidstaten normen kunnen stellen met inachtneming van de specifieke kenmerken van de betrokken gebieden, inclusief de bodem- en klimaatgesteldheid en de bestaande landbouwsystemen (grondgebruik, vruchtwisseling, landbouwmethoden) en landbouwstructuren.

(4) Aangezien blijvend grasland een positief milieueffect heeft, is het dienstig maatregelen ter bevordering van de instandhouding van bestaand blijvend grasland vast te stellen om een massale omzetting in bouwland te voorkomen.

(5) Voor een beter evenwicht tussen de beleidsinstrumenten die op bevordering van duurzame landbouw zijn gericht, en die welke bevordering van de plattelandsontwikkeling tot doel hebben, dient voor de hele Gemeenschap op verplichte basis een systeem te worden ingevoerd waarbij de rechtstreekse betalingen in de jaren 2005 tot en met 2012 geleidelijk worden verlaagd. Alle rechtstreekse betalingen boven bepaalde bedragen dienen elk jaar met een bepaald percentage te worden verlaagd. De gerealiseerde besparingen moeten worden gebruikt voor de financiering van maatregelen in het kader van de plattelandsontwikkeling en over de lidstaten worden verdeeld volgens nader te omschrijven criteria. Het is evenwel dienstig te bepalen dat een zeker percentage van de bedragen in de lidstaat blijft waar de besparingen werden gerealiseerd. Tot 2005 kunnen de lidstaten de huidige facultatieve modulatie („differentiatie") op grond van Verordening (EG) nr. 1259/1999 van de Raad van 17 mei 1999 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor de regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ([1]) verder toepassen.

(6) Om ervoor te zorgen dat de bedragen ter financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (subrubriek 1a), de jaarlijkse maxima van de financiële vooruitzichten niet overschrijden, is het dienstig een mechanisme in te stellen om de rechtstreekse betalingen zo nodig aan te passen. Tot aanpassing van de rechtstreekse steun dient te worden besloten wanneer volgens de vooruitzichten het bedrag van subrubriek 1a, met een veiligheidsmarge van 300 miljoen euro, in een bepaald begrotingsjaar zal worden overschreden.

(7) Met het oog op de structurele aanpassingen ten gevolge van de afschaffing van de interventie voor rogge is het dienstig om voor bepaalde roggeproducerende regio's te voorzien in overgangsmaatregelen die met een deel van de door de modulatie gegenereerde bedragen worden gefinancierd.

(8) Om de landbouwers te helpen zich te voegen naar de normen die voor een moderne, kwalitatief hoogwaardige landbouw gelden, is het noodzakelijk dat de lidstaten een uitgebreid systeem van advisering ten behoeve van commerciële landbouwbedrijven opzetten. Het bedrijfsadviseringssysteem moet de landbouwers helpen zich bewuster te worden van de materiaalstromen en bedrijfsprocessen in relatie tot de normen op het gebied van milieu, voedselveiligheid, diergezondheid en dierenwelzijn, zonder dat op enigerlei wijze iets wordt afgedaan aan hun verplichting en verantwoordelijkheid om die normen in acht te nemen.

([1]) PB L 160 van 26.6.1999, blz. 113. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1244/2001 (PB L 173 van 27.6.2001, blz. 1).

▼B

(9) Om de invoering van het bedrijfsadviseringssysteem te vergemakkelijken is het dienstig een termijn vast te stellen waarbinnen de lidstaten het systeem kunnen invoeren. Toetreding tot het systeem dient op vrijwillige basis plaats te vinden voor landbouwers, met voorrang voor diegenen die meer dan een bepaald bedrag per jaar aan rechtstreekse betalingen ontvangen. Aangezien het om de advisering van landbouwers gaat, moet de tijdens de adviseringsactiviteit verkregen informatie als vertrouwelijk worden behandeld tenzij ernstige inbreuken op het communautaire of nationale recht worden geconstateerd.

(10) Overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad van 17 mei 1999 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ([1]) moeten de lidstaten de nodige maatregelen treffen om zich ervan te vergewissen dat de door de afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) gefinancierde maatregelen daadwerkelijk en op regelmatige wijze worden uitgevoerd, en om onregelmatigheden te voorkomen en te vervolgen.

(11) Om de beheers- en controlemechanismen doeltreffender en nuttiger te maken is het noodzakelijk het bij Verordening (EEG) nr. 3508/92 van de Raad van 27 november 1992 tot instelling van een geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen ([2]) ingestelde systeem aan te passen teneinde de bedrijfstoeslagregeling en de steunregelingen voor durumtarwe, eiwithoudende gewassen, energiegewassen, rijst, aardappelzetmeel, noten, melk, zaaizaad en zaaddragende leguminozen, alsmede specifieke regionale steun erin op te nemen en ook teneinde controle uit te oefenen op de toepassing van de regels inzake de randvoorwaarden, de modulatie en het bedrijfsadviseringssysteem. Voorzien dient te worden in de mogelijkheid om in een latere fase ook andere steunregelingen in het systeem op te nemen.

(12) Om doeltreffend te kunnen controleren en te voorkomen dat meerdere steunaanvragen worden ingediend bij verschillende betaalorganen binnen één lidstaat, dient elke lidstaat te zorgen voor één enkel systeem om de identiteit te registreren van de landbouwers die onder het geïntegreerd systeem vallende steunaanvragen indienen.

(13) De verschillende onderdelen van het geïntegreerd systeem zijn gericht op een doeltreffender beheer en controle. Daarom dienen de lidstaten in het geval van niet onder deze verordening vallende communautaire regelingen te worden gemachtigd om gebruik van het systeem te maken op voorwaarde dat zij in geen enkel opzicht in strijd met de betrokken bepalingen handelen.

(14) Gezien de complexiteit van het systeem en het grote aantal steunaanvragen dat moet worden verwerkt, is het van essentieel belang om adequate technische middelen en beheers- en controlemethoden te gebruiken. Daarom moet het geïntegreerd systeem in elke lidstaat bestaan uit een geautomatiseerde databank, een systeem voor de identificatie van de percelen landbouwgrond, steunaanvragen van de landbouwers, een geharmoniseerd controlesysteem en, wat de bedrijfstoeslagregeling betreft, een systeem voor de identificatie en de registratie van de toeslagrechten.

(15) Om het mogelijk te maken dat de verzamelde gegevens worden verwerkt en gebruikt voor de verificatie van de steunaanvragen, moeten krachtige geautomatiseerde databanken worden opgezet die met name de uitvoering van kruiscontroles mogelijk maken.

(16) De identificatie van de percelen landbouwgrond is een essentieel element voor de correcte toepassing van aan de oppervlakte gekoppelde regelingen. De ervaring heeft uitgewezen dat de

([1]) PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.
([2]) PB L 355 van 5.12.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 495/2001 van de Commissie (PB L 72 van 14.3.2001, blz. 6).

▼B

bestaande methoden bepaalde tekortkomingen vertonen. Daarom dient te worden voorzien in een identificatiesysteem dat waar nodig met behulp van teledetectie moet worden opgezet.

(17) Met het oog op vereenvoudiging dienen de lidstaten te worden gemachtigd om te bepalen dat slechts één enkele aanvraag voor verscheidene steunregelingen hoeft te worden ingediend en om de jaarlijkse aanvraag te vervangen door een permanente aanvraag die alleen jaarlijks hoeft te worden bevestigd.

(18) De lidstaten dienen in staat te worden gesteld om bedragen die beschikbaar komen door verlagingen van betalingen in het kader van de modulatie, te gebruiken voor bepaalde extra maatregelen in het kader van de steun voor plattelandsontwikkeling waarin is voorzien bij Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) ([1]).

(19) Aangezien de bedragen die door het stellen van randvoorwaarden beschikbaar zullen komen, niet lang genoeg van tevoren kunnen worden voorzien om ze voor extra maatregelen in het kader van de steun voor plattelandsontwikkeling te kunnen gebruiken, moeten deze bedragen in het credit van de afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw worden geboekt behalve een bepaald percentage dat de lidstaten mogen behouden.

(20) De bevoegde nationale autoriteiten dienen de betalingen waarin de communautaire steunregelingen voorzien, binnen een voorgeschreven termijn volledig aan de begunstigden uit te keren onder voorbehoud van de verlagingen waarin deze verordening voorziet.

(21) De rechtstreekse inkomenssteun waarin de steunregelingen in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid voorzien, heeft vooral tot doel de landbouwbevolking een redelijke levensstandaard te verzekeren. Dit doel hangt nauw samen met de instandhouding van plattelandsgebieden. Om een verkeerde besteding van communautaire middelen te voorkomen, mogen geen steunbetalingen worden gedaan aan landbouwers die de voorwaarden voor het verkrijgen van die betalingen kunstmatig hebben gecreëerd.

(22) De gemeenschappelijke steunregelingen moeten worden aangepast aan de ontwikkelingen, indien nodig op korte termijn. De begunstigden kunnen er bijgevolg niet op vertrouwen dat de steunvoorwaarden ongewijzigd blijven, en dienen voorbereid te zijn op een mogelijke herziening van de regelingen in het licht van de marktontwikkelingen.

(23) Gezien de belangrijke budgettaire gevolgen van de steun in de vorm van rechtstreekse betalingen en met het oog op een betere beoordeling van het effect ervan, dienen de communautaire regelingen aan een behoorlijke evaluatie te worden onderworpen.

(24) Het concurrerender maken van de communautaire landbouw en het bevorderen van de toepassing van voedselkwaliteit- en milieunormen gaan noodzakelijkerwijs gepaard met een verlaging van de institutionele prijzen voor landbouwproducten en een stijging van de productiekosten voor de communautaire landbouwbedrijven. Voor het bereiken van deze doelstellingen en het bevorderen van een marktgerichtere en duurzame landbouw moet de verschuiving van productiesteun naar steun aan de producent worden voltooid door de invoering van een systeem met ontkoppelde inkomenssteun voor elk bedrijf. Terwijl de ontkoppeling de feitelijk aan de landbouwers betaalde bedragen ongewijzigd zal laten, zal dankzij de ontkoppeling sprake zijn van een veel doeltreffender inkomenssteun. Het is daarom dienstig de ene bedrijfstoeslag afhankelijk te stellen van de naleving van randvoor-

([1]) PB L 160 van 26.6.1999, blz. 80.

▼B

waarden op het gebied van milieu, voedselveiligheid, diergezondheid en dierenwelzijn, alsmede de handhaving van het landbouwbedrijf in goede landbouw- en milieuconditie.

(25) Bij een dergelijk systeem moet een aantal bestaande rechtstreekse betalingen die een landbouwer op grond van diverse regelingen ontvangt, worden gecombineerd tot één toeslag, welke laatste wordt bepaald op basis van eerdere rechten in een referentieperiode, aangepast om rekening te houden met de volledige uitvoering van de in het kader van Agenda 2000 ingevoerde maatregelen en met de bij deze verordening doorgevoerde wijzigingen van de steunbedragen.

(26) Aangezien de voordelen uit het oogpunt van administratieve vereenvoudiging groter zullen zijn als vele sectoren in de regeling worden opgenomen, dient de regeling in een eerste fase betrekking te hebben op alle onder de regeling voor akkerbouwgewassen vallende producten, alsmede op zaaddragende leguminosen, zaaizaad en rund- en schapenvlees. Zodra de hervorming volledig doorgevoerd is, dienen de herziene betalingen voor rijst en durumtarwe en de betalingen in de zuivelsector eveneens in de regeling te worden geïntegreerd. Ook de betalingen voor zetmeelaardappelen en gedroogde voedergewassen moeten in de regeling worden opgenomen, waarbij afzonderlijke betalingen voor de verwerkende industrie dienen te worden gehandhaafd.

(27) Voor hennep dienen specifieke maatregelen te worden vastgesteld om te voorkomen dat als onderdeel van de voor de bedrijfstoeslag in aanmerking komende gewassen illegale hennep wordt verbouwd, wat de gemeenschappelijke marktordening voor hennep nadelig zou beïnvloeden. Derhalve moet worden bepaald dat areaalbetalingen slechts worden verleend voor oppervlakten met henneprassen die bepaalde garanties bieden ten aanzien van het gehalte aan psychotrope stoffen. De verwijzingen naar die specifieke maatregelen in Verordening (EG) nr. 1673/2000 van de Raad van 27 juli 2000 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector vezelvlas en -hennep ([1]) moeten dienovereenkomstig worden aangepast.

(28) Om de landbouwers vrij te laten bij de keuze van de productie op hun grond, met inbegrip van de mogelijkheid om te kiezen voor producten waarvoor nog steeds gekoppelde steun wordt verleend, en zo de marktgerichtheid te vergroten, mag de toekenning van de bedrijfstoeslag niet afhankelijk zijn van de productie van welk specifiek product dan ook. Om concurrentieverstoringen te voorkomen dient echter de teelt van sommige producten op subsidiabele grond te worden uitgesloten.

(29) Voor de bepaling van het bedrag waarop de landbouwer in het kader van de nieuwe regeling recht dient te hebben, is het dienstig te refereren aan de bedragen die hem in een referentieperiode zijn verleend. Om rekening te kunnen houden met specifieke situaties dient een nationale reserve te worden gevormd. Deze reserve kan ook worden gebruikt om de deelneming aan de regeling door nieuwe landbouwers te vergemakkelijken. De bedrijfstoeslag moet worden vastgesteld op het niveau van het landbouwbedrijf.

(30) Het totaalbedrag waarop een landbouwbedrijf recht heeft, dient in delen (toeslagrechten) te worden gesplitst en aan een vast te stellen aantal subsidiabele hectaren te worden gekoppeld om overdracht van de premierechten te vergemakkelijken. Ter voorkoming van speculatieve overdrachten die leiden tot een cumulatie van toeslagrechten zonder overeenkomstige agrarische basis, dient voor het verlenen van de steun te worden gewerkt met een koppeling tussen toeslagrechten en een bepaald aantal subsidiabele hectaren en dient ook te worden voorzien in de mogelijkheid om de overdracht van toeslagrechten tot een bepaalde regio te beperken. Er moeten specifieke bepalingen worden vastgesteld

([1]) PB L 193 van 29.7.2000, blz. 16. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 651/2002 van de Commissie (PB L 101 van 17.4.2002, blz. 3).

▼B

voor steunbedragen die niet rechtstreeks aan een oppervlakte zijn gekoppeld, rekening houdend met de bijzondere situatie van de schapen- en geitenhouderij.

(31) Om ervoor te zorgen dat het totaal van de steun en de toeslagrechten op communautair, nationaal en in voorkomend geval regionaal niveau niet hoger is dan de huidige beperkte begrotingsmiddelen, is het dienstig te voorzien in nationale maxima, berekend als de som van alle financiële middelen die in elke lidstaat gedurende de referentieperiode en rekening houdend met latere aanpassingen voor de betaling van steunbedragen in het kader van de desbetreffende steunregelingen zijn/worden verleend. Bij overschrijding van het maximum dienen proportionele verlagingen te worden toegepast.

(32) Om de aan braaklegging verbonden voordelen op het punt van aanbodbeheersing te behouden en tegelijk in het kader van het nieuwe steunsysteem de milieuvoordelen van braaklegging te vergroten, dienen de voorwaarden voor de braaklegging van bouwland te worden gehandhaafd.

(33) Om flexibel te kunnen inspelen op specifieke situaties, dienen de lidstaten de mogelijkheid te hebben om een zekere evenwichtige verhouding tussen individuele toeslagrechten en regionale of nationale gemiddelden en tussen bestaande betalingen en de bedrijfstoeslag te definiëren. Er moet worden voorzien in een specifieke afwijking op het verbod op groente- en fruitteelt, met inbegrip van aardappelen, om te voorkomen dat dit bij regionalisering leidt tot productieverstoring en tegelijk concurrentieverstoring zoveel mogelijk te voorkomen. Bovendien is het dienstig dat een lidstaat, om rekening te kunnen houden met zijn specifieke landbouwomstandigheden, een overgangsperiode voor de uitvoering van de bedrijfstoeslagregeling kan vragen mits hij de voor de bedrijfstoeslag geldende begrotingsmaxima in acht blijft nemen. Voor het geval dat er tijdens de overgangsperiode ernstige concurrentieverstoringen optreden en met het oog op de nakoming van de internationale verplichtingen van de Gemeenschap is het dienstig dat de Commissie de nodige maatregelen kan treffen om dergelijke situaties het hoofd te kunnen bieden.

(34) Ter bescherming van het gewettigd vertrouwen van de landbouwers is het dienstig om in het geval van facultatieve of overgangsregelingen de uiterste datum vast te stellen waarop de lidstaten hun beslissing tot toepassing van de bedrijfstoeslagregeling moeten nemen. De continuïteit van de bestaande regelingen vergt voorts dat er bepaalde, volgens door de Commissie vast te stellen uitvoeringsbepalingen, voorwaarden aan het recht op steun worden verbonden.

(35) Om de rol van de productie van durumtarwe in de traditionele productiegebieden te handhaven en tegelijk de steunverlening te intensiveren voor durumtarwe die aan bepaalde minimale kwaliteitseisen voldoet, is het dienstig om de huidige specifieke toeslag voor durumtarwe in de traditionele productiegebieden in de loop van een overgangsperiode te verlagen en de specifieke steun in de gebieden met een goed ingeburgerde productie af te schaffen. Alleen de teelt van durumtarwe die geschikt is om te worden gebruikt voor de vervaardiging van griesmeel- en pastaproducten zou voor die steun in aanmerking mogen komen.

(36) Om de rol van eiwitrijke gewassen te versterken en een stimulans tot verhoging van de productie van deze gewassen te geven, is het dienstig te voorzien in een aanvullende betaling aan de landbouwers die deze gewassen produceren. De correcte toepassing van de nieuwe regeling vergt dat er bepaalde voorwaarden aan het recht op de steun worden verbonden. Er moet een gegarandeerd maximumareaal gelden en bij overschrijding van dit gegarandeerde maximumareaal dienen proportionele verlagingen te worden toegepast.

▼B

(37) Om de rol van de rijstproductie in de traditionele productiegebieden te handhaven is het dienstig te voorzien in een aanvullende betaling aan de rijstproducenten. De correcte toepassing van de nieuwe regeling vergt dat er bepaalde voorwaarden aan het recht op de steun worden verbonden. Er moeten nationale basisarealen gelden en bij overschrijding van deze arealen dienen verlagingen te worden toegepast.

(38) Om de mogelijke verdwijning van de productie van noten in de traditionele gebieden en de daaruit voortvloeiende negatieve gevolgen voor milieu en platteland en op sociaal en economisch gebied te voorkomen, dient er een nieuwe steunregeling voor noten te worden ingesteld. De correcte toepassing van de nieuwe regeling vergt dat er bepaalde voorwaarden aan het recht op de steun worden verbonden, inclusief een minimale boomdichtheid en perceelsgrootte. Om in specifieke behoeften te kunnen voorzien dienen de lidstaten te worden gemachtigd om extra steun te verlenen.

(39) Om een overschrijding van de begroting te voorkomen moet er een gegarandeerd maximumareaal gelden en dienen bij overschrijding van dit gegarandeerde maximumareaal proportionele verlagingen te worden toegepast, die moeten worden geconcentreerd in de lidstaten die hun areaal hebben overschreden. Voor een evenwichtige toepassing in de hele Gemeenschap dient het maximumareaal te worden verdeeld naar verhouding van de in de lidstaten voor de productie van noten gebruikte oppervlakten. De lidstaten moeten verantwoordelijk zijn voor de verdeling van de arealen binnen hun grondgebied. Onder een verbeteringsprogramma vallende arealen dienen pas voor steun in het kader van de nieuwe regeling in aanmerking te komen als dat programma is afgelopen.

(40) Om te profiteren van het succes dat met de verbeteringsprogramma's is behaald wat de groepering van het aanbod betreft, kunnen de lidstaten het recht op communautaire steun en nationale steun afhankelijk stellen van het lidmaatschap van een telersvereniging. Met het oog op continuïteit moet voor een soepele overgang naar de nieuwe regeling worden gezorgd.

(41) Momenteel bestaat de steun voor energiegewassen in de mogelijkheid om industriële gewassen te verbouwen op braakland. Energiegewassen nemen het grootste deel voor hun rekening van de niet voor voeding of vervoedering bestemde productie op braakland. Er dient in specifieke steun voor energiegewassen te worden voorzien met het oog op een toenemende vervanging van brandstoffen die extra koolstofdioxide in de atmosfeer brengen. Er dient een gegarandeerd maximumareaal te worden vastgesteld, en indien het gegarandeerd maximumareaal wordt overschreden, dienen proportionele verlagingen te worden toegepast. De regeling dient na een bepaalde tijd opnieuw te worden bezien en daarbij dient rekening te worden gehouden met de uitvoering van het communautaire initiatief inzake biobrandstoffen.

(42) Om de productie van aardappelzetmeel in de traditionele productiegebieden te behouden en de rol te erkennen die de productie van aardappelen in de landbouwcyclus speelt, is het dienstig te voorzien in een aanvullende betaling aan de producenten van zetmeelaardappelen. Aangezien het systeem van betalingen aan de producenten van zetmeelaardappelen gedeeltelijk in de bedrijfstoeslagregeling wordt opgenomen, moet bovendien Verordening (EG) nr. 1868/94 van de Raad van 27 juli 1994 tot vaststelling van een contingenteringsregeling voor de productie van aardappelzetmeel [1] worden gewijzigd.

(43) De opneming van akkerbouwgewassen, rundvlees en schapenvlees in de bedrijfstoeslagregeling maakt het noodzakelijk in die regeling ook de premies op te nemen die in de ultraperifere

[1] PB L 197 van 30.7.1994, blz. 4. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 962/2002 (PB L 149 van 7.6.2002, blz. 1).

▼B

regio's en op de eilanden in de Egeïsche Zee worden betaald, zulks met het oog op verdere vereenvoudiging en om te voorkomen dat er een juridisch en administratief kader in stand moet blijven voor een beperkt aantal landbouwers in de genoemde gebieden. Teneinde de rol die een bepaald type productie in deze regio's van de Gemeenschap speelt te bestendigen, is het echter dienstig te bepalen dat de lidstaten kunnen beslissen dat deze betalingen niet in de bedrijfstoeslagregeling behoeven te worden opgenomen. Diezelfde mogelijkheid dient te gelden voor de aanvullende betalingen in bepaalde regio's van Zweden en Finland, alsmede voor steun voor zaaizaad. In die gevallen vergt de continuïteit van de bestaande regelingen dat er, volgens door de Commissie vast te stellen uitvoeringsbepalingen, bepaalde voorwaarden aan het recht op steun worden verbonden.

(44) Om de overgang van de huidige regelingen voor akkerbouwgewassen en dierenpremies naar de bedrijfstoeslagregeling te vergemakkelijken is het dienstig dat de huidige rechtstreekse betalingen in die sectoren enigszins aangepast worden.

(45) De landbouw op de eilandengroep van de Azoren steunt zeer sterk op de zuivelproductie. Derhalve is het raadzaam om de in artikel 23 van Verordening (EG) nr. 1453/2001 van 28 juni 2001 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Azoren en Madeira ([1]) vervatte maatregelen te verlengen en, gelet op het ontwikkelingspeil en de omstandigheden van de lokale productie, toe te staan dat voor een periode van zes melkprijsjaren, te beginnen met 1999/2000, wordt afgeweken van sommige productiebeperkende bepalingen van de gemeenschappelijke marktordening voor melk en zuivelproducten. Deze maatregel moet het in de loop van zijn toepassing mogelijk maken de sector op de Azoren verder te herstructureren, zonder interferentie met de markt voor zuivelproducten en zonder ernstige gevolgen voor het functioneren van het heffingenstelsel op Portugees en op communautair niveau.

(46) De toepassing van de bedrijfstoeslagregeling zal de facto impliceren dat het Portugese programma voor de omschakeling van akkerbouwareaal op de extensieve veehouderij ingevolge Verordening (EG) nr. 1017/94 ([2]) in feite niet langer van toepassing is. Derhalve dient Verordening (EG) nr. 1079/94 bij de inwerkingtreding van de bedrijfstoeslagregeling te worden ingetrokken.

(47) Als gevolg van de bovengenoemde wijzigingen en nieuwe bepalingen moeten de Verordeningen van de Raad (EEG) nr. 3508/9, (EG) nr. 1577/96 van 30 juli 1996 tot invoering van een bijzondere maatregel voor bepaalde zaaddragende leguminosen ([3]) en (EG) nr. 1251/1999 van 17 mei 1999 tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen ([4]) worden ingetrokken. Verordening (EG) nr. 1259/1999 moet eveneens worden ingetrokken met uitzondering van sommige bepalingen welke voorzien in specifieke tijdelijke en facultatieve regelingen.

(48) De specifieke bepalingen betreffende rechtstreekse betalingen in de Verordeningen van de Raad (EEG) nr. 2358/71 van 26 oktober 1971 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector zaaizaad ([5]), (EEG) nr. 2019/93 van 19 juli 1993 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de kleinere eilanden in de Egeïsche

([1]) PB L 198 van 21.7.2001, blz. 26.
([2]) PB L 112 van 3.5.1994, blz. 2. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2582/2001 (PB L 345 van 29.12.2001, blz. 5).
([3]) PB L 206 van 16.8.1996, blz. 4. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 811/2000 (PB L 100 van 20.4.2000, blz. 1).
([4]) PB L 160 van 26.6.1999, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1038/2001 (PB L 145 van 31.5.2001, blz. 16).
([5]) PB L 246 van 5.11.1971 blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 154/2002 (PB L 25 van 29.1.2002, blz. 18).

▼B

Zee ([1]), (EG) nr. 1254/1999 van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ([2]), (EG) nr. 1452/2001 van 28 juni 2001 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Franse overzeese departementen ([3]), (EG) nr. 1454/2001 van 28 juni 2001 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Canarische Eilanden ([4]) en (EG) nr. 2529/2001 van 19 december 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector schapen- en geitenvlees ([5]) zijn in feite niet langer zinvol en moeten daarom worden geschrapt.

(49) Bij de inwerkingtreding van deze verordening telt de Gemeenschap 15 lidstaten. Rekening houdend met het feit dat overeenkomstig het Toetredingsverdrag van 2003, de toetreding van de nieuwe lidstaten plaatsvindt op 1 mei 2004, dient deze verordening vóór de toetredingsdatum volgens de procedures van het Toetredingsverdrag te worden aangepast, om de verordening in de nieuwe lidstaten toepasselijk te maken.

(50) De voor de uitvoering van deze verordening benodigde maatregelen moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ([6]),

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

REIKWIJDTE EN BEGRIPSOMSCHRIJVINGEN

Artikel 1

Reikwijdte

Bij deze verordening worden vastgesteld:

— ►C1 gemeenschappelijke voorschriften betreffende de rechtstreekse betalingen ◄ op grond van de inkomenssteunregelingen in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid die worden gefinancierd door de afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw ►C1 (EOGFL) opgesomd in bijlage I, met uitzondering van de betalingen waarin Verordening (EG) nr. 1257/1999 voorziet; ◄

— inkomenssteun voor landbouwers (hierna „bedrijfstoeslagregeling” genoemd);

▼A1

— als overgangsmaatregel toegekende vereenvoudigde inkomenssteun voor landbouwers in de nieuwe lidstaten (hierna de „regeling inzake een enkele areaalbetaling” genoemd);

▼M2

— steunregelingen voor landbouwers die durumtarwe, eiwithoudende gewassen, rijst, noten, energiegewassen, zetmeelaardappelen, melk, zaaizaad, akkerbouwgewassen, schapen- en geitenvlees, rundvlees, zaaddragende leguminosen, katoen, tabak en hop produceren en voor landbouwers die olijfgaarden onderhouden.

([1]) PB L 184 van 27.7.1993, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 442/2002 (PB L 68 van 12.3.2002, blz. 4).
([2]) PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1521/2001 (PB L 201 van 26.7.2001, blz. 1).
([3]) PB L 198 van 21.7.2001, blz. 11.
([4]) PB L 198 van 21.7.2001, blz. 45. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening van de Commissie (EG) nr. 1922/2002 (PB L 293 van 29.10.2002, blz. 11).
([5]) PB L 341 van 22.12.2001, blz. 3.
([6]) PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

▼B

Artikel 2

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze verordening gelden de volgende begripsomschrijvingen:

a) onder „landbouwer” wordt verstaan: een natuurlijke of rechtspersoon dan wel een groep natuurlijke of rechtspersonen, ongeacht de rechtspositie van de groep en haar leden volgens het nationale recht, waarvan het bedrijf zich bevindt op het grondgebied van de Gemeenschap als bedoeld in artikel 299 van het Verdrag en die een landbouwactiviteit uitoefent;

b) onder „bedrijf” wordt verstaan: het geheel van de productie-eenheden dat door de landbouwer wordt beheerd en zich bevindt op het grondgebied van eenzelfde lidstaat;

c) onder „landbouwactiviteit” wordt verstaan: landbouwproducten produceren, fokken of telen tot en met het oogsten, het melken, het fokken en het houden van dieren voor landbouwdoeleinden of de grond in goede landbouw- en milieuconditie als vastgesteld op grond van artikel 5 houden;

d) onder „rechtstreekse betaling” wordt verstaan: een betaling die rechtstreeks aan landbouwers wordt verleend op grond van een in bijlage I vermelde inkomenssteunregeling;

e) onder „betalingen in een bepaald kalenderjaar” of „betalingen tijdens de referentieperiode” wordt verstaan: de voor het/de betrokken jaar/jaren verleende of te verlenen betalingen met inbegrip van alle betalingen voor andere perioden die in dat/die kalenderjaar/jaren beginnen;

f) onder „landbouwproducten” wordt verstaan: de in bijlage I van het Verdrag genoemde producten, inclusief katoen, maar exclusief visserijproducten;

▼A1

g) onder „nieuwe lidstaten” wordt verstaan: Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije.

▼B

TITEL II

ALGEMENE BEPALINGEN

HOOFDSTUK 1

RANDVOORWAARDEN

Artikel 3

Belangrijkste eisen

1. Een landbouwer die rechtstreekse betalingen ontvangt, moet de in bijlage III bedoelde uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen volgens het in die bijlage bepaalde tijdschema, en de op grond van artikel 5 vastgestelde eisen inzake goede landbouw- en milieuconditie in acht nemen.

2. De bevoegde nationale autoriteit bezorgt de landbouwer de lijst van de in acht te nemen uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen en eisen inzake goede landbouw- en milieuconditie.

Artikel 4

Uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen

1. De uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen als vermeld in bijlage III worden vastgesteld in communautaire regelgeving op de volgende gebieden:

— volksgezondheid, diergezondheid en gezondheid van planten,

▼B

— milieu,

— dierenwelzijn.

2. In het kader van deze verordening gelden de in bijlage III genoemde besluiten in de van tijd tot tijd gewijzigde versie, en in geval van richtlijnen, zoals geïmplementeerd door de lidstaten.

Artikel 5

Goede landbouw- en milieuconditie

1. De lidstaten zorgen ervoor dat alle landbouwgrond, in het bijzonder grond die niet langer wordt gebruikt voor productiedoeleinden, in goede landbouw- en milieuconditie wordt gehouden. De lidstaten stellen, op nationaal of op regionaal niveau, minimumeisen inzake goede landbouw- en milieuconditie vast op basis van het in bijlage IV vastgestelde kader, rekening houdend met de specifieke kenmerken van de betrokken gebieden, met inbegrip van de bodem- en de klimaatgesteldheid, de bestaande landbouwsystemen, het grondgebruik, de vruchtwisseling, de landbouwpraktijken en de structuur van de landbouwbedrijven. Een en ander doet geen afbreuk aan de normen inzake goede landbouwpraktijken zoals die worden toegepast in de context van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad, noch aan de landbouwmilieumaatregelen die het referentieniveau van de goede landbouwpraktijken te boven gaan.

2. De lidstaten zien erop toe dat de grond die op de voor de aanvragen van oppervlaktesteun voor 2003 vastgestelde datum blijvend grasland was, als blijvend grasland wordt gehandhaafd.►**M1** De nieuwe lidstaten zien erop toe dat de grond die op 1 mei 2004 blijvend grasland was, als blijvend grasland wordt gehandhaafd. ◄

Een lidstaat mag evenwel, in naar behoren gerechtvaardigde omstandigheden, afwijken van het bepaalde in de eerste alinea, mits er maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat de totale oppervlakte blijvend grasland aanzienlijk afneemt.

De eerste alinea is niet van toepassing op permanent grasland dat zal worden bebost, indien die bebossing verenigbaar is met het milieu, en met uitsluiting van de aanplant van kerstbomen en snelgroeiende soorten met korte omlooptijd.

Artikel 6

Verlaging of uitsluiting van betalingen

1. In het geval dat de uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen of de eisen inzake goede landbouw- en milieuconditie niet worden nageleefd, tengevolge van een handelen of nalaten dat rechtstreeks kan worden toegeschreven aan de betrokken landbouwer, wordt het totaalbedrag van de rechtstreekse betalingen die in het kalenderjaar waarin de niet-naleving plaatsvindt, na toepassing van de artikelen 10 en 11 moeten worden verleend, verlaagd of ingetrokken overeenkomstig de op grond van artikel 7 vastgestelde uitvoeringsbepalingen.

2. De in lid 1 bedoelde verlagingen of uitsluitingen ►**C1** zijn enkel van toepassing indien ◄ de niet-naleving betrekking heeft op:

a) een landbouwactiviteit, of

b) landbouwgrond van het bedrijf, inclusief de braakgelegde percelen.

Artikel 7

Uitvoeringsbepalingen betreffende de verlaging of uitsluiting

1. Volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure worden uitvoeringsbepalingen betreffende de in artikel 6 bedoelde verlagingen en uitsluitingen vastgesteld. Daarbij wordt rekening gehouden met de ernst, de omvang, het permanente karakter en de herhaling van de geconstateerde niet-naleving en met de in de leden 2, 3 en 4 vastgestelde criteria.

▼B

2. In het geval van nalatigheid mag het verlagingspercentage niet meer bedragen dan 5 % en, bij herhaalde niet-naleving, 15 %.

3. In geval van opzettelijke niet-naleving kan het verlagingspercentage in principe niet minder dan 20 % bedragen en kan het tot de volledige uitsluiting van één of meer steunregelingen gaan en voor één of meer kalenderjaren gelden.

4. Het totale bedrag van verlagingen en uitsluitingen voor één kalenderjaar kan niet meer belopen dan het totaalbedrag zoals bedoeld in artikel 6, lid 1.

Artikel 8

Herziening

Uiterlijk op 31.12.2007 dient de Commissie een verslag in over de toepassing van het stelsel van randvoorwaarden, waar nodig vergezeld van passende voorstellen om met name de in bijlage III vermelde lijst van aanvullende uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen te wijzigen.

Artikel 9

Uit de toepassing van de randvoorwaarden voortvloeiende bedragen

Het uit de toepassing van dit hoofdstuk voortvloeiende bedrag wordt geboekt in het credit van de afdeling Garantie van het EOGFL. De lidstaat mag 25 % van die bedragen behouden.

HOOFDSTUK 2

MODULATIE EN FINANCIËLE DISCIPLINE

Artikel 10

Modulatie

1. Alle bedragen van de in een bepaald kalenderjaar in een bepaalde lidstaat aan een landbouwer uit te keren rechtstreekse betalingen worden voor elk jaar tot en met 2012 verlaagd met de volgende percentages:

— 2005: 3 %,

— 2006: 4 %,

— 2007: 5 %,

— 2008: 5 %,

— 2009: 5 %,

— 2010: 5 %,

— 2011: 5 %,

— 2012: 5 %.

2. De bedragen die voortvloeien uit de toepassing van de in lid 1 vastgestelde verlagingen, na aftrek van de in bijlage II bedoelde totale bedragen, zijn beschikbaar als extra communautaire steun voor overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1257/1999 uit de afdeling Garantie van het EOGFL gefinancierde maatregelen in het kader van de programmering van de plattelandsontwikkeling

3. Het met een procentpunt overeenkomende bedrag wordt toegekend aan de lidstaat waar de desbetreffende bedragen zijn gegenereerd. De resterende bedragen worden volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure aan de betrokken lidstaten toegekend op basis van de volgende criteria:

— landbouwareaal,

— werkgelegenheid in de landbouw,

— bruto binnenlands product (BBP) per inwoner in koopkracht.

▼B

Elke lidstaat ontvangt evenwel ten minste 80 % van het totaal aan bedragen die in die lidstaat door modulatie worden gegenereerd.

4. Indien het aandeel van rogge in de totale graanproductie van een lidstaat tijdens de periode 2000-2002 gemiddeld meer dan 5 % bedraagt en zijn aandeel in de totale communautaire roggeproductie in dezelfde periode meer dan 50 % bedraagt, wordt minimaal 90 % van de bedragen die in die lidstaat door modulatie worden gegenereerd, in afwijking van lid 3, tweede alinea, tot en met 2013 naar die lidstaat teruggesluisd.

Onverminderd de in artikel 69 geboden mogelijkheid is in dat geval ten minste 10 % van het aan die lidstaat toegekende bedrag beschikbaar voor de in lid 2 bedoelde maatregelen in rogge producerende regio's.

Voor de toepassing van dit lid wordt onder „granen" verstaan de granen als bedoeld in bijlage IX.

5. Lid 1 is niet van toepassing op rechtstreekse betalingen aan landbouwers in de Franse overzeese departementen, op de Azoren en Madeira, op de Canarische Eilanden en op de eilanden in de Egeïsche Zee.

Artikel 11

Financiële discipline

▼M2

1. Met ingang van het begrotingsjaar 2007 vindt, om ervoor te zorgen dat de bedragen ter financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid die thans vallen onder subrubriek 1 a) (marktmaatregelen en rechtstreekse steunverlening), niet de jaarlijkse maxima overschrijden die zijn vastgesteld bij besluit van de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, op 18 november 2002 in het kader van de Raad bijeen, betreffende de conclusies van de Europese Raad van Brussel van 24 en 25 oktober 2002, een aanpassing van de rechtstreekse betalingen plaats, wanneer volgens de ramingen voor de financiering van de maatregelen in de zin van subrubriek 1 a), vermeerderd met de bedragen bedoeld in artikel 143, onder d) en e), vóór toepassing van de modulatie overeenkomstig artikel 10, lid 2, in een bepaald begrotingsjaar het hierboven bedoelde maximumbedrag, behoudens een ondermarge van 300 miljoen EUR, zal worden overschreden. De financiële vooruitzichten voor 2007-2013 blijven onverlet.

▼B

2. Op basis van een voorstel dat de Commissie indient uiterlijk op 31 maart van het kalenderjaar waarop de in lid 1 bedoelde aanpassingen van toepassing zijn, stelt de Raad deze aanpassingen vast uiterlijk op 30 juni van het kalenderjaar waarop de aanpassingen van toepassing zijn.

Artikel 12

Extra steunbedrag

1. Aan de landbouwers die overeenkomstig deze verordening rechtstreekse betalingen ontvangen, wordt een extra steunbedrag verleend.

Het extra steunbedrag is gelijk aan het bedrag dat voortvloeit uit de toepassing van het verlagingspercentage voor het betrokken kalenderjaar overeenkomstig artikel 10, tot maximaal de eerste 5 000 euro aan rechtstreekse betalingen.

2. Het totaalbedrag van de extra steunbedragen die in een kalenderjaar in een lidstaat kunnen worden verleend, kan niet hoger zijn dan het in bijlage II vastgestelde maximum. Zo nodig passen de lidstaten op de extra steunbedragen een lineaire procentuele aanpassing toe om ervoor te zorgen dat de in bijlage II vastgestelde maxima in acht worden genomen.

3. Op het extra steunbedrag worden geen verlagingen als bedoeld in artikel 10 toegepast.

▼B

4. Te beginnen met de begroting voor 2007 herziet de Commissie, volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure, de in bijlage II vastgelegde maxima om rekening te houden met structurele wijzigingen van de bedrijven.

▼M1

5. Voor de nieuwe lidstaten worden de in lid 2 bedoelde maxima vastgesteld door de Commissie volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 12 bis

Toepassing voor de nieuwe lidstaten

1. De artikelen 10 en 12 zijn voor de nieuwe lidstaten pas van toepassing vanaf het kalenderjaar waarvoor het niveau van de rechtstreekse betalingen dat in de nieuwe lidstaten geldt, ten minste gelijk is aan het niveau van die betalingen dat dan geldt in de Gemeenschap in haar samenstelling van 30 april 2004.

2. In het kader van de toepassing van de in artikel 143 bis vastgestelde toenameregeling op alle in de nieuwe lidstaten toegekende rechtstreekse betalingen, is artikel 11 voor de nieuwe lidstaten pas van toepassing vanaf het kalenderjaar waarvoor het niveau van de rechtstreekse betalingen dat in de nieuwe lidstaten geldt, ten minste gelijk is aan het niveau van die betalingen dat dan geldt in de Gemeenschap in haar samenstelling van 30 april 2004.

▼B

HOOFDSTUK 3

BEDRIJFSADVISERINGSSYSTEEM

Artikel 13

Bedrijfsadviseringssysteem

1. De lidstaten zetten uiterlijk op 1 januari 2007 een systeem op voor de advisering van de landbouwers over grond- en bedrijfsbeheer (hierna het „bedrijfsadviseringssysteem” genoemd), dat wordt beheerd door één of meer aangewezen autoriteiten of door particuliere instanties.

2. De adviseringsactiviteit heeft ten minste betrekking op de uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen en de goede landbouw- en milieuconditie als bedoeld in hoofdstuk 1.

Artikel 14

Voorwaarden

1. Landbouwers kunnen op vrijwillige basis aan het bedrijfsadviseringssysteem deelnemen.

2. De lidstaten geven voorrang aan de landbouwers die meer dan 15 000 euro aan rechtstreekse betalingen per jaar ontvangen.

Artikel 15

Verplichtingen van de particuliere instanties en de aangewezen autoriteiten

Onverminderd de nationale wetgeving inzake toegang tot documenten zorgen de lidstaten ervoor dat de in artikel 13 bedoelde particuliere instanties en de aangewezen autoriteiten geen bij hun adviseringsactiviteit verkregen persoonlijke of individuele informatie en gegevens meedelen aan andere personen dan de landbouwer die het betrokken bedrijf beheert, met uitzondering van bij hun activiteit ontdekte onregelmatigheden of inbreuken die vallen onder een in communautair of nationaal recht vastgestelde verplichting om een overheidsorgaan te informeren, in het bijzonder in het geval van strafbare feiten.

▼B

Artikel 16

Herziening

Uiterlijk op 31.12.2010 dient de Commissie een verslag in over de toepassing van het bedrijfsadviseringssysteem, waar nodig vergezeld van passende voorstellen om het stelsel verplicht te stellen.

HOOFDSTUK 4

GEÏNTEGREERD BEHEERS- EN CONTROLESYSTEEM

Artikel 17

Reikwijdte

Elke lidstaat zet een geïntegreerd beheers- en controlesysteem, hierna het „geïntegreerd systeem" genoemd, op.

Het geïntegreerd systeem geldt voor de steunregelingen die zijn vastgesteld bij de titels III en IV van deze verordening en bij artikel 2 bis van Verordening (EG) nr. 1259/1999.

Voorzover nodig, geldt het ook voor het beheer en de controle inzake de in de hoofdstukken 1, 2 en 3 vastgestelde regels.

Artikel 18

Onderdelen van het geïntegreerd systeem

1. Het geïntegreerd systeem omvat de volgende onderdelen:

a) een geautomatiseerde databank;

b) een systeem voor de identificatie van de percelen landbouwgrond;

c) een systeem voor de identificatie en de registratie van de in artikel 21 bedoelde toeslagrechten;

d) steunaanvragen;

e) een geïntegreerd controlesysteem;

f) één enkel systeem om de identiteit te registreren van elke landbouwer die een steunaanvraag indient.

2. In geval van toepassing van de artikelen 67, 68, 69, 70 en 71 omvat het geïntegreerd systeem een overeenkomstig Richtlijn 92/102/EEG ([1]) en Verordening (EG) nr. 1760/2000 ([2]) opgezet identificatie- en registratiesysteem voor dieren.

Artikel 19

Geautomatiseerde databank

1. In de geautomatiseerde databank worden voor elk landbouwbedrijf de gegevens uit de steunaanvragen opgenomen.

▼M2

Deze databank moet met name de mogelijkheid bieden om via de bevoegde autoriteit van de lidstaat de gegevens betreffende de kalenderjaren en/of verkoopseizoenen vanaf 2000 en, voor de op grond van titel IV, hoofdstuk 10 ter, toegekende steun, vanaf 1 mei 1998 rechtstreeks en onmiddellijk te raadplegen.

▼B

2. De lidstaten kunnen gedecentraliseerde databanken opzetten op voorwaarde dat deze databanken en de administratieve procedures om de gegevens vast te leggen en er toegang toe te verkrijgen op het hele grondgebied van de lidstaat homogeen van opzet zijn en onderling compatibel zijn om kruiscontroles mogelijk te maken.

([1]) PB L 355 van 15.12.1992, blz. 32. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van 1994.
([2]) PB L 204 van 11.8.2000, blz. 1.

▼M2

Artikel 20

Systeem voor de identificatie van de percelen landbouwgrond

1. Het systeem voor de identificatie van de percelen landbouwgrond wordt opgezet op basis van kaarten of kadastrale documenten of andere cartografische gegevens. Daarbij wordt gebruikgemaakt van technieken op basis van een geautomatiseerd geografisch informatiesysteem, bij voorkeur inclusief orthobeelden van lucht- of satellietopnamen, met een homogene norm die een precisie waarborgt die ten minste overeenkomt met die van kaarten op schaal 1:10 000.

2. Het identificatiesysteem omvat in voorkomend geval een geografisch informatiesysteem voor de olijventeelt dat bestaat uit een geautomatiseerde alfanumerieke databank en een geautomatiseerde grafische referentiedatabank inzake de olijfbomen en de betrokken oppervlakten.

▼B

Artikel 21

Systeem voor de identificatie en de registratie van de toeslagrechten

1. Het systeem voor de identificatie en de registratie van de toeslagrechten wordt zo opgezet dat het verificatie van de toeslagrechten en kruiscontroles door vergelijking met de steunaanvragen en door vergelijking met het systeem voor de identificatie van de percelen landbouwgrond mogelijk maakt.

2. Dit systeem moet de mogelijkheid bieden om via de bevoegde autoriteit van de lidstaat de gegevens betreffende ten minste de laatste drie opeenvolgende kalenderjaren en/of verkoopseizoenen rechtstreeks en onmiddellijk te raadplegen.

Artikel 22

Steunaanvragen

1. Een landbouwer dient elk jaar een aanvraag voor de onder het geïntegreerd systeem vallende rechtstreekse betalingen in waarin, voorzover van toepassing, worden vermeld:

— alle percelen landbouwgrond van het bedrijf,

▼M2

— het aantal olijfbomen en de standplaats ervan in het perceel,

▼B

— het aantal en het bedrag van de toeslagrechten,

— alle andere bij deze verordening of door de betrokken lidstaat voorgeschreven gegevens.

▼M2

2. De lidstaat kan besluiten dat in de steunaanvraag alleen de veranderingen ten opzichte van de in het voorgaande jaar ingediende steunaanvraag hoeven te worden opgegeven. De lidstaat verspreidt voorbedrukte formulieren die zijn gebaseerd op de in het voorgaande jaar geconstateerde oppervlakten, en verstrekt grafisch materiaal dat de ligging van die oppervlakten en, in voorkomend geval, de standplaats van de olijfbomen aangeeft.

▼B

3. Een lidstaat kan besluiten dat één en dezelfde steunaanvraag betrekking heeft op verscheidene of alle in bijlage I vermelde steunregelingen of andere steunregelingen.

Artikel 23

Verificatie van de voorwaarden voor subsidiabiliteit

1. De lidstaten onderwerpen de steunaanvragen aan administratieve controles, inclusief een verificatie van de subsidiabele oppervlakte en de desbetreffende toeslagrechten.

▼B

2. De administratieve controles worden aangevuld met een op verificatie van de subsidiabiliteit gericht systeem van controles ter plaatse. Hiertoe stellen de lidstaten een steekproefplan op voor de landbouwbedrijven.

De lidstaten kunnen teledetectietechnieken gebruiken als middel om controles ter plaatse op percelen landbouwgrond uit te voeren.

3. Elke lidstaat wijst een autoriteit aan die verantwoordelijk is voor de coördinatie van de bij dit hoofdstuk voorgeschreven controles.

Wanneer de lidstaat een regeling treft om sommige aspecten van de op grond van dit hoofdstuk te verrichten werkzaamheden op te dragen aan gespecialiseerde instellingen of bedrijven, dient de aangewezen autoriteit de controle over en de verantwoordelijkheid voor de betrokken werkzaamheden te behouden.

Artikel 24

Verlagingen en uitsluitingen

1. Onverminderd de in artikel 6 van deze verordening bedoelde verlagingen en uitsluitingen, worden er, wanneer wordt geconstateerd dat de landbouwer niet voldoet aan de subsidiabiliteitsvoorwaarden voor het verlenen van de steun waarin deze verordening of artikel 2 bis van Verordening (EG) nr. 1259/1999 voorziet, op de verleende of te verlenen betaling of het deel daarvan waarvoor aan de subsidiabiliteitsvoorwaarden is voldaan, verlagingen en uitsluitingen toegepast die volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure worden vastgesteld.

2. Het verlagingspercentage staat in verhouding tot de ernst, de omvang, het permanente karakter en de herhaling van de geconstateerde niet-naleving en kan gaan tot volledige uitsluiting van één of meer steunregelingen voor één of meer kalenderjaren.

Artikel 25

Controles op de naleving van de randvoorwaarden

1. De lidstaten verrichten controles ter plaatse, om na te gaan of de landbouwer de in hoofdstuk 1 bedoelde verplichtingen nakomt.

2. De lidstaten kunnen gebruik maken van hun bestaande beheers- en controlesystemen om erop toe te zien dat de uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen en de eisen inzake goede landbouw- en milieuconditie als bedoeld in hoofdstuk 1 worden nageleefd.

Deze systemen, en met name het overeenkomstig Richtlijn 92/102/EEG en Verordening (EG) nr. 1760/2000 opgezette identificatie- en registratiesysteem voor dieren, moeten, in de zin van artikel 26, compatibel zijn met het geïntegreerd systeem.

Artikel 26

Compatibiliteit

Voor de toepassing van de in bijlage V vermelde steunregelingen zorgen de lidstaten ervoor dat de voor die regelingen toegepaste beheers- en controleprocedures op de volgende punten compatibel zijn met het geïntegreerd systeem:

a) de geautomatiseerde databank,

b) het systeem voor de identificatie van de percelen landbouwgrond,

c) de administratieve controles.

Hiertoe worden deze systemen zo opgezet dat zij geschikt zijn om zonder problemen of conflicten samen te functioneren of onderling gegevens uit te wisselen.

Voor de toepassing van andere communautaire of nationale steunregelingen dan die welke in bijlage V zijn vermeld, kunnen de lidstaten één of meer onderdelen van het geïntegreerd systeem opnemen in hun beheers- en controleprocedures.

▼B

Artikel 27

Informatieverstrekking en controles

1. De Commissie wordt regelmatig geïnformeerd over de toepassing van het geïntegreerd systeem.

Zij organiseert gedachtewisselingen over dit onderwerp met de lidstaten.

2. Na de betrokken bevoegde autoriteiten tijdig te hebben geïnformeerd, kunnen door de Commissie aangestelde gemachtigde vertegenwoordigers:

— elk onderzoek of elke controle verrichten met betrekking tot de maatregelen die zijn genomen om het geïntegreerd systeem op te zetten en uit te voeren;

— controles verrichten bij de in artikel 23, lid 3, bedoelde gespecialiseerde instellingen en bedrijven.

Ambtenaren van de betrokken lidstaat kunnen aan dergelijke controles deelnemen. De bovengenoemde controlebevoegdheden doen niet af aan de toepassing van de nationale bepalingen die bepaalde handelingen voorbehouden aan bij nationaal recht specifiek aangewezen ambtenaren. Met name nemen de door de Commissie aangestelde gemachtigde vertegenwoordigers niet deel aan huiszoekingen of aan de formele ondervraging van verdachten overeenkomstig het nationale recht van de lidstaat. Zij hebben evenwel toegang tot de aldus verkregen informatie.

3. Onverminderd de verantwoordelijkheden van de lidstaten voor de uitvoering en toepassing van het geïntegreerd systeem, kan de Commissie de hulp van gespecialiseerde instanties of personen inroepen om het opzetten van, het toezicht op en het gebruik van het geïntegreerd systeem te vergemakkelijken, en met name om de bevoegde autoriteiten van de lidstaten desgewenst technische adviezen te verstrekken.

HOOFDSTUK 5

ANDERE ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 28

Uitbetaling

1. Tenzij in deze verordening anders is bepaald, worden de betalingen op grond van de in bijlage I genoemde steunregelingen volledig aan de begunstigden uitgekeerd.

2. De betalingen worden eenmaal per jaar uitgekeerd binnen de periode van 1 december tot en met 30 juni van het volgende kalenderjaar.

Het extra steunbedrag ingevolge artikel 12 wordt evenwel ten laatste betaald op 30 september van het kalenderjaar volgend op het desbetreffende kalenderjaar.

3. In afwijking van lid 2 en volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure kan de Commissie

a) de betalingstermijn voor de in artikel 5, lid 1, van Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad van 22 september 1966 houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector oliën en vetten ([1]) bedoelde betalingen verlengen;

b) voorzien in voorschotten;

c) de lidstaten machtigen om, onder voorbehoud van de begrotingssituatie, vóór 1 december in regio's waar de landbouwers zich als gevolg van uitzonderlijke omstandigheden voor ernstige financiële moeilijkheden geplaatst zien, voorschotten uit te betalen:

— tot 50 % van de betalingen

of

([1]) PB P 172 van 30.9.1966, blz. 3025. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1513/2001 (PB L 201 van 26.7.2001, blz. 4).

▼B

— tot 80 % van de betalingen indien er reeds voorzieningen zijn getroffen voor voorschotten.

Artikel 29

Beperking van de uitbetaling

Onverminderd bijzondere bepalingen in afzonderlijke steunregelingen, wordt niet uitbetaald aan begunstigden van wie vaststaat dat zij de voorwaarden voor de uitbetaling kunstmatig hebben gecreëerd om een voordeel te verkrijgen dat in strijd is met de doelstellingen van de betrokken steunregeling.

Artikel 30

Herziening

De in bijlage I genoemde steunregelingen worden toegepast onverminderd de mogelijkheid deze op elk tijdstip in het licht van de marktontwikkelingen en de begrotingssituatie te herzien.

Artikel 31

Evaluatie

De betalingen op grond van de in bijlage I genoemde steunregelingen worden, om de doeltreffendheid ervan te meten, onderworpen aan evaluatie die erop is gericht hun impact uit het oogpunt van hun doelstellingen te beoordelen en hun effecten op de relevante markten te analyseren.

Artikel 32

Interventies in de zin van Verordening (EG) nr. 1258/1999

De in bijlage I genoemde steunregelingen worden beschouwd als interventies in de zin van artikel 1, lid 2, onder b), en artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1258/1999.

TITEL III

BEDRIJFSTOESLAGREGELING

HOOFDSTUK 1

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 33

Subsidiabiliteit

1. De landbouwers kunnen gebruik maken van de bedrijfstoeslagregeling indien:

a) zij in de in artikel 38 vastgestelde referentieperiode een betaling hebben ontvangen uit hoofde van ten minste één van de in bijlage VI bedoelde steunregelingen, of

b) zij het bedrijf of een gedeelte van het bedrijf door feitelijke of verwachte vererving hebben verkregen van een landbouwer die aan de voorwaarden onder a) voldeed, of

c) zij een toeslagrecht uit de nationale reserve of via overdracht hebben verkregen.

2. Indien de landbouwer die een rechtstreekse betaling heeft ontvangen tijdens de referentieperiode, in de loop van die periode of uiterlijk op 31 december van het jaar voorafgaand aan het eerste jaar van toepassing van de bedrijfstoeslagregeling zijn juridische status of zijn benaming verandert, krijgt hij toegang tot de bedrijfstoeslagregeling onder dezelfde voorwaarden als de landbouwer die het bedrijf oorspronkelijk beheerde.

▼B

3. Ingeval van een fusie tijdens de referentieperiode of uiterlijk op 31 december van het jaar voorafgaand aan het aan het eerste jaar van toepassing van de bedrijfstoeslagregeling krijgt de landbouwer die het nieuwe bedrijf beheert, toegang tot de bedrijfstoeslagregeling onder dezelfde voorwaarden als de landbouwers die de oorspronkelijke bedrijven beheerden.

Ingeval van een splitsing van het bedrijf tijdens de referentieperiode of uiterlijk op 31 december van het jaar voorafgaand aan het aan het eerste jaar van toepassing van de bedrijfstoeslagregeling krijgen de landbouwers die de bedrijven beheren, elk naar hun aandeel toegang tot de bedrijfstoeslagregeling onder dezelfde voorwaarden als de landbouwer die het bedrijf oorspronkelijk beheerde.

Artikel 34

Toepassing

1. In het eerste jaar van toepassing van de bedrijfstoeslagregeling zendt de bevoegde autoriteit van de lidstaat aan de in artikel 33, lid 1, onder a), bedoelde landbouwers een aanvraagformulier toe waarin zijn vermeld:

a) het in hoofdstuk 2 bedoelde bedrag (hierna het „referentiebedrag" genoemd),

b) het aantal hectaren als bedoeld in artikel 43,

c) het aantal en de waarde van de toeslagrechten als gedefinieerd in hoofdstuk 3.

2. De landbouwers dienen hun aanvraag in het kader van de bedrijfstoeslagregeling in vanaf een door de lidstaten vast te stellen datum, maar uiterlijk op 15 mei.

De Commissie kan via de procedure van artikel 144, lid 2, toestemming geven om voor bepaalde zones waar de normale data onhaalbaar zijn door uitzonderlijke klimaatomstandigheden in plaats van 15 mei een latere datum vast te stellen.

3. Behoudens overmacht en uitzonderlijke omstandigheden in de zin van artikel 40, lid 4, worden geen toeslagrechten toegekend aan de in artikel 33, lid 1, onder a) en b), bedoelde landbouwers en aan landbouwers die toeslagrechten uit de nationale reserve krijgen, indien zij uiterlijk op 15 mei van het eerste jaar van toepassing van de bedrijfstoeslagregeling geen aanvraag in het kader van de bedrijfstoeslagregeling indienen.

De bedragen die overeenstemmen met deze niet toegekende toeslagrechten, vervallen aan de in artikel 42 bedoelde nationale reserve en komen opnieuw voor toewijzing beschikbaar vanaf een door de lidstaat vast te stellen datum, doch uiterlijk op 15 augustus van het eerste jaar van toepassing van de bedrijfstoeslagregeling.

▼M2

Artikel 35

Dubbele aanvragen

1. De met het aantal subsidiabele hectaren zoals gedefinieerd in artikel 44, lid 2, overeenkomende oppervlakte waarvoor een aanvraag voor de bedrijfstoeslag wordt ingediend, kan het voorwerp zijn van een aanvraag voor enige andere rechtstreekse betaling en enige andere, niet onder deze verordening vallende steun, tenzij anders bepaald.

2. Landbouwers die overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2075/92 hebben deelgenomen aan de regeling voor het opkopen van tabaksquota, hebben recht op hetzij de bedrijfstoeslag, hetzij de quotumopkoopprijs. Indien de quotumopkoopprijs echter hoger is dan het voor tabak berekende bedrag dat wordt opgenomen in het referentiebedrag, heeft de landbouwer behalve op de bedrijfstoeslag ook nog recht op het deel van de opkoopprijs dat overeenstemt met het verschil tussen het bedrag van de prijs en het overeenkomstig punt I van bijlage VII bij de onderhavige verordening berekende bedrag.

▼B

Artikel 36

Uitbetaling

1. De steun op grond van de bedrijfstoeslagregeling wordt uitbetaald uit hoofde van de toeslagrechten als gedefinieerd in hoofdstuk 3 die gepaard gaan met een gelijk aantal subsidiabele hectaren als gedefinieerd in artikel 44, lid 2.

2. De lidstaten kunnen besluiten om de uitbetalingen op grond van de bedrijfstoeslagregeling te combineren met de uitbetalingen op grond van welke andere steunregeling ook.

HOOFDSTUK 2

VASTSTELLING VAN HET BEDRAG

Artikel 37

Berekening van het referentiebedrag

1. Het referentiebedrag is het gemiddelde over drie jaar van het totaalbedrag aan toeslagen dat aan een landbouwer voor elk kalenderjaar van de in artikel 38 vastgestelde referentieperiode is verleend op grond van de in bijlage VI genoemde steunregelingen, berekend en aangepast overeenkomstig bijlage VII.

▼M2

Voor olijfolie is het referentiebedrag echter het gemiddelde over vier jaar van het totale bedrag aan betalingen die een landbouwer toegewezen kreeg uit hoofde van de in bijlage VI bedoelde steunregeling voor olijfolie, berekend en aangepast overeenkomstig bijlage VII, in de verkoopjaren 1999/2000, 2000/2001, 2001/2002 en 2002/2003.

▼B

2. In afwijking van lid 1 wordt het gemiddelde voor een landbouwer die tijdens de referentieperiode een landbouwactiviteit begint, gebaseerd op de betalingen die hij heeft ontvangen tijdens het kalenderjaar/de kalenderjaren waarin hij de landbouwactiviteit heeft uitgeoefend.

Artikel 38

Referentieperiode

De referentieperiode omvat de kalenderjaren 2000, 2001 en 2002.

Artikel 39

Toepassing van modulatie („differentiatie") en randvoorwaarden overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1259/1999

In geval van toepassing van de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 1259/1999 gedurende de referentieperiode zijn de in bijlage VII bedoelde bedragen die welke vóór de toepassing van die artikelen zouden zijn verleend.

Artikel 40

Gevallen van onbillijkheid

1. In afwijking van artikel 37 heeft een landbouwer wiens productie gedurende de referentieperiode nadelig werd beïnvloed door een geval van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden dat/die zich vóór of gedurende die referentieperiode heeft/hebben voorgedaan, het recht te verzoeken dat het referentiebedrag wordt berekend op basis van het kalenderjaar of de kalenderjaren in de referentieperiode dat/die niet is/zijn beïnvloed door het geval van overmacht of de uitzonderlijke omstandigheden.

2. Indien de hele referentieperiode door het geval van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden werd beïnvloed, berekent de lidstaat het referentiebedrag op basis van de periode van 1997 tot en met 1999. In dit geval is lid 1 van overeenkomstige toepassing.

▼B

3. Een geval van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden wordt/worden door de betrokken landbouwer, samen met relevant bewijsmateriaal ten genoegen van de bevoegde autoriteit, schriftelijk ter kennis van de autoriteit gebracht binnen een door elke lidstaat vast te stellen termijn.

4. Overmacht of uitzonderlijke omstandigheden wordt/worden door de bevoegde autoriteit erkend in gevallen zoals bijvoorbeeld:

a) het overlijden van de landbouwer,

b) langdurige arbeidsongeschiktheid van de landbouwer,

c) een ernstige natuurramp die het landbouwareaal van het bedrijf in ernstige mate heeft aangetast,

d) het door een ongeluk tenietgaan van voor veehouderij bestemde gebouwen op het bedrijf,

e) een epizoötie die de gehele veestapel van de landbouwer of een deel ervan heeft getroffen.

▼M2

5. De leden 1, 2 en 3 van dit artikel zijn van overeenkomstige toepassing voor landbouwers die in de referentieperiode overeenkomstig de Verordeningen (EEG) nr. 2078/92 ([1]) en (EG) nr. 1257/1999 landbouwmilieuverbintenissen moesten nakomen, voor hoptelers die in dezelfde periode overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1098/98 ([2]) een rooiverbintenis moesten nakomen, en voor tabakstelers die overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2075/92 hebben deelgenomen aan het programma voor het opkopen van quota.

In het geval dat de in de eerste alinea bedoelde maatregelen niet alleen de referentieperiode betroffen, maar ook de in lid 2 genoemde periode, stellen de lidstaten op basis van objectieve criteria en op een zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentieverstoringen worden voorkomen, een referentiebedrag vast overeenkomstig door de Commissie volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure vast te stellen uitvoeringsbepalingen.

▼B

Artikel 41

Maximum

1. Voor elke lidstaat kan de som van de referentiebedragen niet hoger zijn dan het in bijlage VIII vastgestelde nationale maximum.

2. Zo nodig past de lidstaat een lineaire procentuele verlaging toe op de referentiebedragen om de naleving van zijn maximum te garanderen.

Artikel 42

Nationale reserve

1. De lidstaten passen na een eventuele verlaging op grond van artikel 41, lid 2, een lineaire procentuele verlaging toe op de referentiebedragen om een nationale reserve te vormen. Deze verlaging bedraagt niet meer dan 3 %.

2. De nationale reserve omvat voorts het verschil tussen het in bijlage VIII vastgestelde maximum en de som van de referentiebedragen die vóór de in lid 1, tweede zin, bedoelde verlaging in het kader van de bedrijfstoeslagregeling aan de landbouwers moeten worden verleend.

3. De lidstaten mogen de nationale reserve gebruiken om, op basis van objectieve criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentieverstoringen worden vermeden, bij voorrang referentiebedragen te verlenen

([1]) PB L 215 van 30.7.1992, blz. 85.
([2]) PB L 157 van 30.5.1998, blz. 7.

▼B

aan landbouwers die na 31 december 2002 met hun landbouwactiviteit beginnen, dan wel in 2002 zonder dat jaar rechtstreekse betalingen te ontvangen.

4. De lidstaten gebruiken de nationale reserve om op basis van objectieve criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentieverstoringen worden vermeden, referentiebedragen vast te stellen voor landbouwers die zich in een bijzondere, door de Commissie volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure te omschrijven situatie bevinden.

5. De lidstaten mogen de nationale reserve gebruiken om op basis van objectieve criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentieverstoringen worden vermeden, referentiebedragen vast te stellen voor landbouwers in gebieden waar aan een of andere vorm van overheidssteun gekoppelde herstructurerings- en/of ontwikkelingsprogramma's gaande zijn om te voorkomen dat het land verlaten wordt en/of om specifieke nadelen voor landbouwers in die gebieden te compenseren.

6. In toepassing van de leden 3, 4 en 5 mogen de lidstaten het bedrag per toeslagrecht, binnen de limiet van het regionale gemiddelde van de waarde van de toeslagrechten, en/of het aantal aan landbouwers toegekende toeslagrechten verhogen.

7. De lidstaten passen lineaire verlagingen toe op de toeslagrechten indien hun nationale reserve niet voldoende is om alle in de leden 3 en 4 bedoelde gevallen te dekken.

8. Behoudens overdracht door feitelijke of verwachte vererving, en in afwijking van artikel 46, mogen toeslagrechten die zijn verleend met gebruikmaking van de nationale reserve, gedurende een periode van vijf jaar vanaf de toekenning niet worden overgedragen.

In afwijking van artikel 45, lid 1, wordt een toeslagrecht dat niet elk jaar van de vijfjaarlijkse periode wordt gebruikt, onmiddellijk weer aan de nationale reserve toegevoegd.

9. In afwijking van de artikelen 33 en 43, kan een deel van de aan de verkoper of de verpachter te verlenen toeslagrechten ingeval van verkoop of verpachting, gedurende ten minste zes jaar, van het bedrijf of van een deel ervan of van premierechten tijdens de referentieperiode, of uiterlijk op ►M2 15 mei 2004 ◄, weer aan de nationale reserve worden toegevoegd onder door de Commissie volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure vast te stellen voorwaarden.

HOOFDSTUK 3

TOESLAGRECHTEN

Afdeling 1

Op oppervlakten gebaseerde toeslagrechten

Artikel 43

Bepaling van de toeslagrechten

1. Onverminderd artikel 48 ontvangt een landbouwer een toeslagrecht per hectare dat is berekend door het referentiebedrag te delen door het gemiddelde aantal, berekend over drie jaar, van alle hectaren die in de referentieperiode recht hebben gegeven op de in bijlage VI genoemde rechtstreekse betalingen.

Het totale aantal toeslagrechten moet gelijk zijn aan het bovenvermelde gemiddelde aantal hectaren.

In het in artikel 37, lid 2, bedoelde geval is het totale aantal toeslagrechten evenwel gelijk aan het gemiddelde aantal hectaren dat tijdens dezelfde periode is gebruikt voor de vaststelling van de referentiebedragen. ►C1 Artikel 42, lid 8, is van toepassing op die toeslagrechten. ◄

▼B

2. Het in lid 1 bedoelde aantal hectaren omvat voorts:

▼M2

a) in het geval van steun voor aardappelzetmeel, gedroogde voedergewassen, zaaizaad, olijfgaarden en tabak zoals genoemd in bijlage VII, het overeenkomstig bijlage VII, punten B, D, F, H, en I, berekende aantal hectaren voor de productie waarvan de steun in de referentieperiode is verleend;

▼B

b) alle voederareaal in de referentieperiode.

3. Voor de toepassing van lid 2, onder b), wordt onder „voederareaal" verstaan de oppervlakte van het bedrijf die gedurende het hele kalenderjaar overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2419/2001 van de Commissie ([1]) voor de veehouderij beschikbaar was, met inbegrip van het gezamenlijk gebruikte voederareaal en de percelen die voor gemengde teelten werden gebruikt. Het voederareaal omvat niet:

— gebouwen, bossen, vijvers en wegen,

— oppervlakten die werden gebruikt voor andere gewassen die voor communautaire steun in aanmerking kwamen, of voor blijvende teelten of tuinbouw,

— oppervlakten die in aanmerking kwamen in het kader van de steunregeling voor landbouwers die bepaalde akkerbouwgewassen verbouwen, werden gebruikt in het kader van de steunregeling voor gedroogde voedergewassen of onder een nationaal of communautair braakleggingsprogramma vielen.

4. De toeslagrechten per hectare worden niet gewijzigd tenzij anders is bepaald.

Artikel 44

Gebruik van de toeslagrechten

1. Elk toeslagrecht dat gepaard gaat met een subsidiabele hectare geeft recht op de uitbetaling van het in het kader van het toeslagrecht vastgestelde bedrag.

2. Onder „subsidiabele hectare" wordt verstaan welke landbouwgrond ook van het bedrijf in de vorm van bouwland en blijvend grasland met uitzondering van de grond die voor blijvende teelten, als bosgrond of voor niet-landbouwactiviteiten in gebruik was.

▼M2

Onder „subsidiabele hectare" wordt tevens verstaan de oppervlakten die met hop zijn beplant of waarvoor een verplichting om het hopperceel tijdelijk uit productie te nemen, moet worden nagekomen, of de overeenkomstig bijlage VII, punt H, tweede alinea, berekende oppervlakten waarop in een geografisch informatiesysteem geregistreerde vóór 1 mei 1998 (voor Cyprus en Malta 31 december 2001) aangeplante olijfbomen of nieuwe olijfbomen ter vervanging van bestaande olijfbomen of onder een goedgekeurd aanplantprogramma vallende olijfbomen staan.

▼B

3. De landbouwer geeft aan welke percelen overeenstemmen met subsidiabele hectaren die met een toeslagrecht gepaard gaan. Behalve in geval van overmacht of in uitzonderlijke omstandigheden blijven die percelen ter beschikking van de landbouwer gedurende een periode van ten minste 10 maanden, aanvangend op een door de lidstaat vast te stellen datum die ten vroegste valt op 1 september van het kalenderjaar dat voorafgaat aan het jaar waarin de aanvraag tot deelneming aan de bedrijfstoeslagregeling is ingediend.

([1]) Verordening (EG) nr. 2419/2001 van de Commissie van 11 december 2001 houdende uitvoeringsbepalingen inzake het bij Verordening (EEG) nr. 3508/92 van de Raad ingestelde geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen (PB L 327 van 12.12.2001, blz. 11). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2550/2001 van de Commissie (PB L 341 van 22.12.2001, blz. 105).

▼B

4. De lidstaten kunnen, in naar behoren gemotiveerde gevallen, de landbouwer machtigen om zijn aangifte te wijzigen, mits de aangifte beperkt blijft tot het totale aantal hectaren waarvoor hem toeslagrechten zijn toegekend en de aangifte beantwoordt aan de voorwaarden voor de verlening van de bedrijfstoeslag voor het betrokken areaal.

Artikel 45

Niet-gebruikte toeslagrechten

1. Elk toeslagrecht dat gedurende een periode van drie jaar niet is gebruikt, wordt toegevoegd aan de nationale reserve.

2. Niet-gebruikte toeslagrechten worden evenwel niet aan de nationale reserve toegevoegd in geval van overmacht en uitzonderlijke omstandigheden als bedoeld in artikel 40, lid 4.

Artikel 46

Overdracht van toeslagrechten

1. Toeslagrechten kunnen uitsluitend worden overgedragen aan een andere landbouwer die in dezelfde lidstaat is gevestigd, tenzij in het geval van overdrachten door feitelijke of verwachte vererving.

Zelfs in het geval van overdrachten door feitelijke of verwachte vererving mogen de toeslagrechten evenwel uitsluitend worden gebruikt in de lidstaat waar de toeslagrechten zijn vastgesteld.

Een lidstaat kan besluiten dat toeslagrechten alleen binnen eenzelfde regio mogen worden overgedragen of gebruikt.

2. Toeslagrechten kunnen worden overgedragen door verkoop of elke andere vorm van definitieve overdracht met of zonder grond. Verhuur of soortgelijke transacties zijn daarentegen slechts toegestaan indien de overdracht van de toeslagrechten gepaard gaat met de overdracht van een overeenkomstig aantal subsidiabele hectaren.

Behalve in geval van overmacht of uitzonderlijke omstandigheden als bedoeld in artikel 40, lid 4, mag een landbouwer zijn toeslagrechten zonder grond alleen overdragen als hij, in de zin van artikel 44, ten minste 80 % van zijn toeslagrechten gedurende ten minste een kalenderjaar heeft gebruikt dan wel nadat hij alle toeslagrechten die hij gedurende het eerste jaar van toepassing van de bedrijfstoeslagregeling niet heeft gebruikt, vrijwillig heeft afgestaan aan de nationale reserve.

3. In geval van verkoop van toeslagrechten, met of zonder land, kunnen de lidstaten, met inachtneming van de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht, besluiten dat een deel van de verkochte toeslagrechten vervalt aan de nationale reserve of dat het bedrag per toeslagrecht wordt verlaagd ten behoeve van de nationale reserve, op basis van door de Commissie volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure vast te stellen criteria.

Afdeling 2

Toeslagrechten die aan speciale voorwaarden onderworpen zijn

Artikel 47

Betalingen die recht geven op toeslagrechten die aan speciale voorwaarden onderworpen zijn

1. In afwijking van de artikelen 43 en 44 worden de volgende bedragen die voortvloeien uit in de referentieperiode verleende betalingen, in het referentiebedrag opgenomen onder de in artikel 48 en bijlage VII, onder C, bepaalde voorwaarden:

a) de seizoencorrectiepremie als bedoeld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1254/1999;

b) de slachtpremie als bedoeld in artikel 11 van Verordening (EG) nr. 1254/1999;

▼B

c) de speciale premie voor mannelijke runderen en de zoogkoeienpremie in het geval dat de landbouwer overeenkomstig artikel 12, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1254/1999 was vrijgesteld van toepassing van het veebezettingsgetal, op voorwaarde dat de landbouwer het in artikel 13 van die verordening bedoelde extensiveringsbedrag niet heeft aangevraagd;

d) de in artikel 14 van Verordening (EG) nr. 1254/1999 bedoelde extra betalingen in het geval dat deze zijn uitgekeerd als aanvulling op steun als bedoeld onder a), b) en c);

e) de steun in het kader van de steunregeling voor schapen en geiten waarin is voorzien:

— voor de kalenderjaren 2000 en 2001, in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2467/98 en in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1323/90 ([1]),

— voor het kalenderjaar 2002, in de artikelen 4 en 5, artikel 11, lid 1 en artikel 11, lid 2, eerste, tweede en vierde streepje, van Verordening (EG) nr. 2529/2001.

2. Vanaf 2007 worden, in afwijking van de artikelen 33, 43 en 44, de bedragen die voortvloeien uit de in 2007 te verlenen in de artikelen 95 en 96 bedoelde melkpremie en extra betalingen, in de bedrijfstoeslagregeling opgenomen onder de in de artikelen 48, 49 en 50 bepaalde voorwaarden.

Artikel 48

Bepaling van de toeslagrechten die zijn onderworpen aan speciale voorwaarden

Indien aan een landbouwer in de referentieperiode betalingen als bedoeld in artikel 47 zijn verleend maar hij in die periode geen hectaren als bedoeld in artikel 43 had, of indien het toeslagrecht per hectare uitkomt op een bedrag dat hoger is dan 5 000 euro, heeft de landbouwer recht op een toeslagrecht:

a) gelijk aan het referentiebedrag dat overeenstemt met de rechtstreekse betalingen die hem tijdens de referentieperiode van drie jaar gemiddeld zijn verleend;

b) voor elk bedrag van 5 000 euro of voor elke fractie van het referentiebedrag dat overeenstemt met de rechtstreekse betalingen die hem tijdens de referentieperiode van drie jaar gemiddeld zijn verleend.

Artikel 49

Voorwaarden

1. Behoudens andersluidende bepalingen in deze afdeling gelden de overige bepalingen van deze titel onverminderd bijzondere voorwaarden.

2. In afwijking van artikel 36, lid 1, en artikel 44, lid 1, wordt een landbouwer die beschikt over toeslagrechten waarvoor hij tijdens de referentieperiode niet kon beschikken over hectaren, door de lidstaat gemachtigd om af te wijken van de verplichting een aantal subsidiabele hectaren te leveren dat overeenstemt met het aantal toeslagrechten, mits hij minstens 50 % handhaaft van de tijdens de referentieperiode uitgeoefende landbouwactiviteit, uitgedrukt in grootvee-eenheden (GVE).

Ingeval van overdracht van toeslagrechten komt de verkrijger alleen in aanmerking voor de in lid 2 bedoelde afwijking indien alle toeslagrechten waarvoor de afwijking geldt, worden overgedragen.

3. De overeenkomstig artikel 48 vastgestelde toeslagrechten worden niet gewijzigd.

([1]) PB L 132 van 23.5.1990, blz. 17. Verordening ingetrokken bij Verordening (EG) nr. 2529/2001 (PB 341 van 22.12.2001, blz. 3).

▼B

Artikel 50

Melkpremie en extra betalingen

1. Onverminderd artikel 48 en in afwijking van de artikelen 37 en 43 ontvangt een landbouwer een aanvullend bedrag per toeslagrecht, te berekenen door de ingevolge de artikelen 95 en 96 te verlenen betalingen te delen door het aantal toeslagrechten dat hij in 2007 in eigendom heeft, met uitzondering van braakleggingstoeslagrechten.

Het bedrag van elk toeslagrecht dat hij in 2007 in eigendom heeft wordt met dit aanvullende bedrag verhoogd.

2. Ingeval hij geen enkel toeslagrecht in eigendom heeft, zijn de artikelen 48 en 49 van overeenkomstige toepassing. In dit geval wordt voor de toepassing van artikel 48 onder „hectaren" verstaan de subsidiabele hectaren die de landbouwer in 2007 in eigendom heeft.

HOOFDSTUK 4

GRONDGEBRUIK IN HET KADER VAN DE BEDRIJFSTOESLAGREGELING

Afdeling 1

Gebruik van de grond

▼M2

Artikel 51

Gebruik van de grond voor landbouw

De landbouwers kunnen de percelen die zij overeenkomstig artikel 44, lid 3, hebben aangegeven, gebruiken voor welke landbouwactiviteit dan ook met uitzondering van:

a) blijvende teelten behalve in een geografisch informatiesysteem geregistreerde vóór 1 mei 1998 (voor Cyprus en Malta 31 december 2001) aangeplante olijfbomen of nieuwe olijfbomen ter vervanging van bestaande olijfbomen of onder een goedgekeurd aanplantprogramma vallende olijfbomen en behalve hop;

b) de productie van de producten zoals bedoeld in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2200/96 ([1]) en in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2201/96 ([2]).

   De lidstaten kunnen evenwel besluiten secundaire teelt toe te laten op subsidiabele hectares gedurende een periode van ten hoogste drie maanden die elk jaar op 15 augustus aanvangt; op verzoek van een lidstaat wordt deze datum echter gewijzigd volgens de procedure van artikel 144, lid 2, voor gebieden waar granen gewoonlijk eerder worden geoogst wegens klimaatredenen;

c) de productie van andere aardappelen dan de voor de zetmeelproductie bestemde aardappelen waarvoor op grond van artikel 93 steun wordt verleend.

▼B

Artikel 52

Productie van hennep

1. In het geval van de productie van hennep van GN-code 5302 10 00 mag het gehalte aan tetrahydrocannabinol van de gebruikte rassen maximaal 0,2 % bedragen en moet de productie vallen onder een contract of verbintenis als bedoeld in artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1673/2000. De lidstaten voeren een systeem in voor het controleren van het gehalte aan tetrahydrocannabinol van de geteelde gewassen op ten minste 30 % van de vezelhenneparealen waarvoor een contract is

([1]) PB L 297 van 21.11.1996, blz. 1.
([2]) PB L 297 van 21.11.1996, blz. 29.

▼B

gesloten of een verbintenis is aangegaan. Indien een lidstaat voor deze teelt een systeem van voorafgaande vergunningen invoert, geldt echter een minimum van 20 %.

2. Volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure wordt het verlenen van betalingen afhankelijk gesteld van het gebruik van gecertificeerd zaad van bepaalde rassen en van een aangifte van de vezelhenneparealen.

Afdeling 2

Braakleggingstoeslagrechten

Artikel 53

Vaststelling van de braakleggingstoeslagrechten

1. In afwijking van de artikelen 37 en 43 wordt, indien een landbouwer tijdens de referentieperiode op grond van artikel 6, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 verplicht was om een deel van de grond van zijn bedrijf braak te leggen, bij de vaststelling van de in artikel 43 bedoelde toeslagrechten geen rekening gehouden met het over een periode van drie jaar genomen gemiddelde bedrag dat overeenstemt met de overeenkomstig bijlage VII berekende en aangepaste betalingen voor verplichte braaklegging, noch met het over een periode van drie jaar genomen gemiddelde aantal verplicht braakgelegde hectaren.

2. In het in lid 1 genoemde geval ontvangt de landbouwer een toeslagrecht per hectare (hierna „braakleggingstoeslagrecht" genoemd) dat wordt berekend door het gemiddelde bedrag over een periode van drie jaar dat overeenstemt met de braakleggingsbetalingen te delen door het gemiddelde aantal braakgelegde hectaren tijdens de referentieperiode, zoals omschreven in lid 1.

Het totaal aantal braakleggingstoeslagrechten is gelijk aan het gemiddelde aantal verplicht braakgelegde hectaren.

Artikel 54

Gebruik van braakleggingstoeslagrechten

1. Elk braakleggingstoeslagrecht dat gepaard gaat met een voor een braakleggingstoeslagrecht in aanmerking komende hectare geeft recht op de uitbetaling van het in het kader van het braakleggingstoeslagrecht vastgestelde bedrag.

2. In afwijking van artikel 44, lid 2, wordt onder „hectare die in aanmerking komt voor een braakleggingstoeslagrecht" verstaan, welk bouwland van het bedrijf ook, met uitzondering van de grond die op de voor de aanvragen van oppervlaktesteun voor 2003 vastgestelde datum voor blijvende teelten, als bosgrond, voor niet-landbouwactiviteiten of als blijvend grasland in gebruik was.►**M1** Voor de nieuwe lidstaten wordt de voor de aanvragen om oppervlaktesteun voor 2003 vastgestelde datum geacht de datum 30 juni 2003 te zijn. ◄

De volgende oppervlakten mogen evenwel worden meegerekend als braakgelegd als gevolg van een na 28 juni 1995 ingediende aanvraag:

— oppervlakten die zijn braakgelegd in het kader van de artikelen 22 tot en met 24 van Verordening (EG) nr. 1257/1999 en niet worden gebruikt voor enig landbouwdoel en evenmin voor andere lucratieve doeleinden dan die welke worden aanvaard voor andere, overeenkomstig de onderhavige verordening braakgelegde grond, of

— oppervlakten die zijn bebost overeenkomstig artikel 31 van Verordening (EG) nr. 1257/1999.

3. De landbouwer neemt de voor braakleggingstoeslagrechten in aanmerking komende hectaren uit productie.

4. Braakgelegde oppervlakten bestrijken ten minste 0,1 ha en zijn ten minste 10 meter breed. De lidstaten mogen om naar behoren gemotiveerde milieuredenen oppervlakten met een minimumbreedte van 5 meter en een oppervlakte van 0,05 ha aanvaarden.

▼B

5. De lidstaten kunnen onder volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure vast te stellen voorwaarden afwijken van het bepaalde in lid 2, eerste alinea, mits zij maatregelen nemen om een belangrijke toeneming van het totale landbouwareaal dat voor braakleggingstoeslagrechten in aanmerking komt, te voorkomen.

6. In afwijking van artikel 36, lid 1, en artikel 44, lid 1, worden de braakleggingstoeslagrechten vóór elke andere vorm van toeslagrechten aangevraagd.

7. De braakleggingsverplichting blijft gelden voor braakleggingstoeslagrechten die worden overgedragen.

Artikel 55

Vrijstelling van braaklegging

Een landbouwer valt niet onder de in artikel 54 bedoelde braakleggingsverplichting indien

a) zijn hele bedrijf voor de totale productie wordt beheerd in overeenstemming met de bij Verordening (EEG) nr. 2092/91 van de Raad van 24 juni 1991 inzake de biologische productiemethode en aanduidingen dienaangaande op landbouwproducten en levensmiddelen ([1]) vastgestelde verplichtingen;

b) het braakgelegde land wordt gebruikt voor de levering van materialen voor de vervaardiging binnen de Gemeenschap van producten die niet in de eerste plaats zijn bestemd voor menselijke of dierlijke consumptie, mits er doeltreffende controlesystemen worden toegepast.

Artikel 56

Gebruik van de braakgelegde grond

1. De braakgelegde grond wordt in goede landbouw- en milieuconditie als vastgesteld op grond van artikel 5 gehouden.

Onverminderd artikel 55 wordt deze grond niet voor landbouwdoeleinden gebruikt en brengt geen enkel gewas voor commerciële doeleinden voort.

2. Het kan bij deze braakgelegde grond gaan om roulerende braak.

3. Indien de hoeveelheid voor voeding of vervoedering bestemde bijproducten die vermoedelijk beschikbaar komen als gevolg van de teelt van oliehoudende zaden op ingevolge artikel 55, onder b), braakgelegde grond, volgens een raming van de hoeveelheden waarvoor contracten met de producenten zijn gesloten, per jaar meer zal bedragen dan 1 miljoen ton, uitgedrukt in sojameelequivalent, wordt de geraamde hoeveelheid in het kader van elk contract die voor voeding of vervoedering mag worden gebruikt, verlaagd, om de totale hoeveelheid tot 1 miljoen ton te beperken.

4. De lidstaten mogen nationale steun betalen tot een maximum van 50 % van de aanplantkosten van meerjarige gewassen voor de productie van biomassa op braakgelegde grond.

Artikel 57

Toepassing van andere bepalingen

Behoudens andersluidende bepalingen in deze afdeling, gelden de overige bepalingen van deze titel ook voor braakleggingstoeslagrechten.

([1]) PB L 198 van 22.7.1991, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 van de Commissie (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1).

▼B

HOOFDSTUK 5

REGIONALE EN FACULTATIEVE UITVOERING

Afdeling 1

Regionale uitvoering

Artikel 58

Regionale toewijzing van het in artikel 41 bedoelde maximum

1. Tot uiterlijk 1 augustus 2004 kan een lidstaat besluiten om de bedrijfstoeslagregeling waarin de hoofdstukken 1 tot en met 4 voorzien, onder de in deze afdeling vastgestelde voorwaarden op regionaal niveau toe te passen.

2. De lidstaat definieert de regio's op basis van objectieve criteria.

Lidstaten met minder dan 3 miljoen subsidiabele hectaren kunnen worden beschouwd als één regio.

3. De lidstaat verdeelt het in artikel 41 bedoelde maximum op basis van objectieve criteria over de regio's.

Artikel 59

Regionalisering van de bedrijftoeslagregeling

1. In naar behoren gemotiveerde gevallen en op basis van objectieve criteria kunnen de lidstaten het totale bedrag van het krachtens artikel 58 vastgestelde regionale maximum of een gedeelte daarvan verdelen onder alle landbouwers wier bedrijf in de betrokken regio is gelegen, met inbegrip van de landbouwers die niet voldoen aan de subsidiabiliteitscriteria van artikel 33.

2. In dat geval van verdeling van het totale bedrag van het regionale maximum, ontvangen de landbouwers toeslagrechten waarvan het bedrag per toeslagrecht wordt berekend door het krachtens artikel 58 vastgestelde maximum te delen door het aantal subsidiabele hectaren, in de zin van artikel 44, lid 2, zoals dat op regionaal niveau is vastgesteld.

3. In geval van gedeeltelijke verdeling van het totale bedrag van het regionale maximum, ontvangen de landbouwers toeslagrechten waarvan het bedrag per toeslagrecht wordt berekend door het overeenkomstige deel van het krachtens artikel 58 vastgestelde maximum te delen door het aantal subsidiabele hectaren, in de zin van artikel 44, lid 2, zoals dat op regionaal niveau is vastgesteld.

Indien de landbouwer ook recht heeft op toeslagrechten die worden berekend op het resterende deel van het regionale maximum, wordt het regionale bedrag van al zijn toeslagrechten, met uitzondering van braaklaggingstoeslagrechten, verhoogd met een bedrag dat overeenkomt met het referentiebedrag gedeeld door het volgens lid 4 vastgestelde aantal rechten.

De artikelen 48 en 49 zijn van overeenkomstige toepassing.

4. Het aantal toeslagrechten per landbouwer is gelijk aan het aantal hectaren dat hij overeenkomstig artikel 44, lid 2, heeft aangegeven in het eerste toepassingsjaar van de bedrijftoeslagregeling, behoudens overmacht en uitzonderlijke omstandigheden in de zin van artikel 40, lid 4.

Artikel 60

Gebruik van de grond

▼M2

1. Wanneer de lidstaat gebruikmaakt van de in artikel 59 geboden mogelijkheid, kunnen de landbouwers in afwijking van artikel 51 en overeenkomstig het onderhavige artikel de percelen die zij overeenkomstig artikel 44, lid 3, hebben aangegeven, ook gebruiken voor de productie van de producten bedoeld in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2200/96 en in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2201/96

▼M2

en van andere aardappelen dan de voor de zetmeelproductie bestemde aardappelen waarvoor op grond van artikel 93 van de onderhavige verordening steun wordt verleend, maar niet voor blijvende teelten behalve hop en behalve in een geografisch informatiesysteem geregistreerde vóór 1 mei 1998 aangeplante olijfbomen of nieuwe olijfbomen ter vervanging van bestaande olijfbomen of onder een goedgekeurd aanplantprogramma vallende olijfbomen.

▼B

2. De lidstaat stelt het aantal hectaren vast dat volgens lid 1 mag worden gebruikt, door onder de regio's in de zin van artikel 58, lid 2, volgens objectieve criteria het gemiddelde aantal hectaren te verdelen dat op nationaal niveau tijdens de driejarige periode 2000-2002 gebruikt werd voor de productie van de in de eerste alinea bedoelde producten. Het gemiddelde aantal hectaren op nationaal respectievelijk regionaal niveau wordt door de Commissie vastgesteld volgens de procedure bedoeld in artikel 144, lid 2 aan de hand van door de lidstaten verstrekte gegevens.

3. Binnen de grenzen die lid 2 voor de betrokken regio stelt, mag een landbouwer worden toegestaan gebruik te maken van de in lid 1 geboden mogelijkheid:

a) tot het aantal hectaren dat hij in 2003 gebruikt heeft voor de productie van de in lid 1 bedoelde producten;

b) in geval van overeenkomstige toepassing van artikel 40 en artikel 42, lid 4, tot een aantal hectaren dat wordt vastgesteld op basis van objectieve criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentieverstoringen worden vermeden.

►C1 4. Op ten hoogste het na toepassing van lid 3 resterende aantal hectaren wordt het landbouwers toegestaan de in lid 1 bedoelde producten te produceren ◄ op een aantal hectaren dat verschilt van het aantal waarop lid 3 van toepassing is, en dat beperkt blijft tot het aantal hectaren dat in 2004 en/of 2005 gebruikt is voor de productie van de in lid 1 bedoelde producten, waarbij voor ten hoogste het aantal hectaren dat in 2004 gebruikt wordt voorrang wordt gegeven aan landbouwers die reeds in 2004 de producten hebben geproduceerd.

Bij toepassing van artikel 71, worden 2004 en 2005 vervangen door respectievelijk het jaar dat voorafgaat aan het jaar van toepassing van de bedrijfstoeslagregeling en het jaar van toepassing zelf.

5. Bij de vaststelling van het in de leden 3 en 4 bedoelde individuele maximumoppervlakten gebruiken de lidstaten de individuele gegevens van de landbouwer indien beschikbaar, of van andere, tot voldoening van de betrokken lidstaat door de landbouwer verstrekte bewijzen.

6. Het aantal hectaren waarvoor toestemming is gegeven overeenkomstig de leden 3 en 4 bedraagt in geen geval meer dan het aantal subsidiabele hectaren, als gedefinieerd in artikel 44, lid 2, dat in het eerste jaar van toepassing van de toeslagregeling wordt aangegeven.

7. De toestemming wordt binnen de betrokken regio tezamen gebruikt met de bijbehorende toeslagrechten.

8. Uiterlijk in 2007 legt de Commissie de Raad een, indien nodig van passende voorstellen vergezeld, verslag voor over de mogelijke gevolgen, in termen van markt- en structurele ontwikkelingen, van de uitvoering door de lidstaten van dit artikel.

Artikel 61

Grasland

Bij toepassing van artikel 59, kunnen de lidstaten ook op basis van objectieve criteria binnen het regionale maximum of een deel ervan voor de in artikel 59, lid 1, bedoelde landbouwers verschillende bedragen aan toeslagrechten vaststellen voor op de voor de aanvragen van oppervlaktesteun voor 2003 vastgestelde datum als grasland gebruikte hectaren en voor andere subsidiabele hectaren, dan wel, als alternatief, voor op de

▼B

voor de aanvragen van oppervlaktesteun voor 2003 vastgestelde datum als blijvend grasland gebruikte hectaren en voor andere subsidiabele hectaren.

Artikel 62

Melkpremie en extra betalingen

Bij wijze afwijking van artikel 47, lid 2, kunnen de lidstaten besluiten dat de bedragen uit melkpremies en extra betalingen, ►C1 waarin wordt voorzien in de artikelen 95 en 96, op nationaal of op regionaal niveau, geheel of gedeeltelijk worden opgenomen in de bedrijftoeslagregeling vanaf 2005. ◄ Volgens dit lid vastgestelde toeslagrechten worden dienovereenkomstig gewijzigd.

Het referentiebedrag voor die betalingen is gelijk aan de overeenkomstig de artikelen 95 en 96 te verlenen bedragen, berekend op basis van de individuele referentiehoeveelheid voor melk die op het bedrijf beschikbaar is op 31 maart van het jaar waarin die betalingen geheel of gedeeltelijk in de bedrijfstoeslagregeling worden opgenomen.

De artikelen 48 tot en met 50 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 63

Voorwaarden voor de krachtens deze afdeling vastgestelde toeslagrechten

1. Bij toepassing van artikel 59 kunnen krachtens deze afdeling vastgestelde toeslagrechten alleen worden overgedragen of gebruikt binnen eenzelfde regio of tussen regio's waar de toeslagrechten per hectare dezelfde zijn.

2. Bij toepassing van artikel 59 ontvangt iedere landbouwer in afwijking van artikel 53 in de betrokken regio braakleggingstoeslagrechten.

Het aantal braakleggingstoeslagrechten wordt vastgesteld door de krachtens artikel 54, lid 2, in aanmerking komende grond van een landbouwer die hij in het eerste jaar van de toepassing van de bedrijfstoeslagregeling heeft opgegeven, te vermenigvuldigen met een braakleggingspercentage.

Het braakleggingspercentage wordt berekend door het basispercentage van verplichte braaklegging van 10 % te vermenigvuldigen met de verhouding, in de betrokken regio, tussen de grond waarvoor in de referentieperiode de in bijlage VI bedoelde areaalbetalingen voor akkerbouwgewassen zijn toegestaan en de in aanmerking komende grond in de zin van artikel 54, lid 2, tijdens de referentieperiode.

De waarde van de braaklegginstoeslagrechten is de regionale waarde voor toeslagrechten als bepaald in artikel 59, lid 2, of in voorkomend geval artikel 59, lid 3, eerste alinea.

Geen braakleggingstoeslagen ontvangen die landbouwers van wie het aantal hectaren dat ze opgeven, na deling door de in de derde alinea bedoelde verhouding, minder bedraagt dan nodig is om een aantal ton te produceren dat overeenkomt met 92 ton graan als omschreven in Bijlage IX, berekend op basis van de opbrengsten volgens het regionaliseringsplan dat in de betrokken regio van toepassing was in het jaar voor het jaar van toepassing van de bedrijfstoeslagregeling.

3. In afwijking van artikel 43, lid 4 en 49, lid 3, mogen de lidstaten ook tot uiterlijk 1 augustus 2004 besluiten, in overeenstemming met de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht, dat volgens deze afdeling vastgestelde toeslagrechten progressief worden gewijzigd volgens van te voren bepaalde stappen en op basis van objectieve criteria.

4. Behoudens andersluidende bepalingen in deze afdeling, gelden de overige bepalingen van deze titel ook voor deze afdeling.

▼B

Afdeling 2

Gedeeltelijke uitvoering

Artikel 64

Algemene bepalingen

1. Een lidstaat mag tot uiterlijk 1 augustus 2004 besluiten de bedrijftoeslagregeling van de hoofdstukken 1 tot en met 4 op nationaal of regionaal niveau toe te passen onder de in deze afdeling vermelde voorwaarden.

2. Al naar gelang de door iedere lidstaat gemaakte keuze bepaalt de Commissie volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure een maximum voor elk van de in respectievelijk ►**M2** de artikelen 66, 67, 68, 68 bis en 69 ◄ genoemde rechtstreekse betalingen.

Dit maximum is gelijk aan het aandeel van elk type rechtstreekse betaling in de in artikel 41 genoemde nationale maxima, vermenigvuldigd met de verlagingspercentages die de lidstaten overeenkomstig ►**M2** de artikelen 66, 67, 68, 68 bis en 69 ◄ toepassen.

Het totaalbedrag van de vastgestelde maxima wordt volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure afgetrokken van de in artikel 41 bedoelde nationale maxima.

3. Binnen twee jaar na de uitvoering van de bedrijftoeslagregeling door alle lidstaten, of uiterlijk 31 december 2009, legt de Commissie de Raad een indien nodig van passende voorstellen vergezeld gaand verslag voor over de mogelijke gevolgen, in termen van markt- en structurele ontwikkelingen, van de uitvoering door de lidstaten van de in de afdelingen 2 en 3 geboden facultatieve regelingen.

Artikel 65

Vaststelling van de toeslagrechten volgens deze afdeling

1. Voor de na een mogelijke vermindering volgens artikel 41 aan de landbouwers toe te wijzen toeslagrechten wordt het aandeel in het uit elk van de in respectievelijk ►**M2** de artikelen 66, 67, 68 bis en 69 ◄ genoemde rechtstreekse betalingen voortvloeiende referentiebedrag verminderd met het door de lidstaten binnen de in ►**M2** de artikelen 66, 67, 68 bis en 69 ◄ bepaalde limiet vast te stellen percentage.

2. Behoudens andersluidende bepalingen in deze afdeling, gelden de overige bepalingen van deze titel ook voor de toeslagrechten die zijn vastgesteld voor het resterende deel van het referentiebedrag.

Artikel 66

Betalingen voor akkerbouwgewassen

Voor betalingen voor akkerbouwgewassen mogen de lidstaten:

a) tot 25 % behouden van het aandeel in de in artikel 41 bedoelde nationale maxima dat overeenkomt met de in bijlage VI bedoelde areaalbetalingen voor akkerbouwgewassen, met uitzondering van verplichte braakleggingsbetaling.

   In dit geval en binnen de limiet van het overeenkomstig artikel 63, lid 2, vastgestelde maximum, verricht de betrokken lidstaat jaarlijks een extra betaling aan de landbouwers.

   De extra betaling wordt per hectare verleend aan landbouwers die in bijlage IX genoemde akkerbouwgewassen en, in de lidstaten waar maïs geen traditioneel gewas is, kuilgras produceren, met een maximum van 25 % van de in bijlage VI bedoelde betalingen per hectare die worden verleend onder de voorwaarden van hoofdstuk 10 van Titel IV;

   Dan wel, als alternatief,

b) tot 40 % behouden van het aandeel in de in artikel 41 bedoelde nationale maxima dat overeenkomt met de in bijlage VI bedoelde toeslag voor durumtarwe.

▼B

In dit geval en binnen de limiet van het overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgestelde maximum, verricht de betrokken lidstaat jaarlijks een extra betaling aan de landbouwers.

De extra betaling wordt per hectare verleend aan landbouwers die in bijlage IX genoemde durumtarwe produceren, met een maximum van 40 % van de in bijlage VI bedoelde toeslag per hectare die is of wordt verleend onder de voorwaarden van hoofdstuk 10 van Titel IV.

Artikel 67

Betalingen voor schapen en geiten

De lidstaten mogen tot 50 % behouden van het aandeel in de in artikel 41 bedoelde nationale maxima dat overeenkomt met de in bijlage VI bedoelde betalingen voor schapen en geiten.

In dit geval en binnen de limiet van het overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgestelde maximum, verricht de betrokken lidstaat jaarlijks een extra betaling aan de landbouwers.

De extra betaling wordt verricht aan landbouwers die schapen en geiten houden, met een maximum van 50 % van de in bijlage VI genoemde betalingen voor schapen en geiten die worden verleend onder de voorwaarden van hoofdstuk 11 van titel IV.

Artikel 68

Rundvleesbetalingen

1. Voor rundvleesbetalingen mogen de lidstaten tot 100 % behouden van het aandeel in de in artikel 41 bedoelde nationale maxima dat overeenkomt met de in bijlage VI bedoelde slachtpremie voor kalveren.

In dit geval en binnen de limiet van het overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgestelde maximum, verricht de betrokken lidstaat jaarlijks een extra betaling aan de landbouwers.

De extra betaling wordt verleend voor het slachten van kalveren, tot een hoogte van 100 % van de in bijlage VI genoemde kalverenslachtpremie die wordt verleend onder de voorwaarden van hoofdstuk 12 van titel IV.

2. De lidstaten mogen ook

a) i) tot 100 % behouden van het aandeel in de in artikel 41 bedoelde nationale maxima dat overeenkomt met de in bijlage VI bedoelde zoogkoeienpremie.

In dit geval en binnen de limiet van het overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgestelde maximum, verricht de betrokken lidstaat jaarlijks een extra betaling aan de landbouwers.

De extra betaling wordt verleend voor het aanhouden van zoogkoeien, met een maximum van 100 % van de in bijlage VI genoemde zoogkoeienpremie die wordt verleend onder de voorwaarden van hoofdstuk 12 van titel IV.

en

ii) tot 40 % behouden van het aandeel in de in artikel 41 bedoelde nationale maxima dat overeenkomt met de in bijlage VI bedoelde slachtpremie voor runderen, niet zijnde kalveren.

In dit geval en binnen de limiet van het overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgestelde maximum, verricht de betrokken lidstaat jaarlijks een extra betaling aan de landbouwers.

De extra betaling wordt verleend voor het slachten voor runderen, niet zijnde kalveren, met een maximum van 40 % van de in bijlage VI genoemde slachtpremie voor runderen, niet zijnde kalveren, die wordt verleend onder de voorwaarden van hoofdstuk 12 van titel IV.

Dan wel, als alternatief,

b) i) tot 100 % behouden van het aandeel in de in artikel 41 bedoelde nationale maxima dat overeenkomt met de in bijlage VI bedoelde slachtpremie voor runderen, niet zijnde kalveren.

▼B

In dit geval en binnen de limiet van het overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgestelde maximum, verricht de betrokken lidstaat jaarlijks een extra betaling aan de landbouwers.

De extra betaling wordt verleend voor het slachten voor runderen, niet zijnde kalveren, met een maximum van 100 % van de in bijlage VI genoemde slachtpremie voor runderen, niet zijnde kalveren die wordt verleend onder de voorwaarden van hoofdstuk 12 van titel IV.

dan wel, als alternatief,

ii) tot 75 % behouden van het aandeel in de in artikel 41 bedoelde nationale maxima dat overeenkomt met de in bijlage VI bedoelde speciale premie voor mannelijke runderen.

In dit geval en binnen de limiet van het overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgestelde maximum, verricht de betrokken lidstaat jaarlijks een extra betaling aan de landbouwers.

De extra betaling wordt verleend met een maximum van 75 % van de in bijlage VI genoemde speciale premie voor mannelijke runderen die wordt verleend onder de voorwaarden van hoofdstuk 12 van titel IV.

▼M2

Artikel 68 bis

Betalingen voor hop

Bij betalingen voor hop kunnen de lidstaten tot 25 % inhouden van het gedeelte van de in artikel 41 bedoelde nationale maxima, dat overeenkomt met de areaalsteun voor hop en de steun voor het tijdelijk uit productie nemen van hoppercelen, bedoeld in bijlage VII.

In dit geval verricht de betrokken lidstaat jaarlijks binnen de grenzen van het overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgestelde maximum een extra betaling aan landbouwers en/of een betaling aan erkende producentengroeperingen overeenkomstig artikel 7, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1696/71.

De extra betaling wordt per hectare toegekend aan hopproducerende landbouwers, bedraagt maximaal 25 % van de in bijlage VI genoemde betalingen per hectare en wordt verleend overeenkomstig titel IV, hoofdstuk 10 quinquies.

De betaling aan erkende producentengroeperingen wordt verricht om de in artikel 7, lid 1, onder a) tot en met d), van Verordening (EEG) nr. 1696/71 bedoelde activiteiten te financieren.

▼B

Artikel 69

Facultatieve uitvoering voor specifieke soorten landbouw en kwaliteitsproductie

De lidstaten mogen tot 10 % inhouden van het aandeel in de in artikel 41 bedoelde nationale maxima dat overeenkomt met elke in bijlage VI bedoelde sector. In het geval van de sectoren akkerbouwgewassen, rundvlees, en schapen en geiten, wordt met deze inhouding rekening gehouden voor de toepassing van de in respectievelijk de artikelen 66, 67 en 68 vastgestelde maximumpercentages.

In dit geval en binnen de limiet van het overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgestelde maximum, verricht de betrokken lidstaat jaarlijks een extra betaling aan de landbouwers in de sector of sectoren waarvoor de inhouding geldt.

De extra betaling wordt gedaan voor specifieke soorten landbouw die belangrijk zijn voor de bescherming of de verbetering van het milieu of voor het verbeteren van de kwaliteit en het in de handel brengen van landbouwproducten onder de voorwaarden die de Commissie moet bepalen volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure.

▼B

Afdeling 3

Facultatieve uitsluitingen

Artikel 70

Facultatieve uitsluiting van een aantal rechtstreekse betalingen

1. Een lidstaat kan tot uiterlijk 1 augustus 2004 besluiten van de bedrijfstoeslagregeling uit te sluiten:

a) een of meer van de rechtstreekse betalingen die in de referentieperiode zijn verleend krachtens:

— artikel 4, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1251/99,

— artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2358/71.

In dit geval zijn de artikelen 64 en 65 van overeenkomstige toepassing.

▼M6

b) alle andere in bijlage VI vermelde rechtstreekse betalingen die in de referentieperiode zijn verleend aan landbouwers in de Franse overzeese departementen, op de Azoren en Madeira, op de Canarische Eilanden en op de eilanden in de Egeïsche Zee, alsmede de rechtstreekse betalingen die in de referentieperiode zijn verleend krachtens artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 2019/93.

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 6, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2019/93, verlenen de lidstaten de in lid 1 van het onderhavige artikel bedoelde rechtstreekse betalingen binnen de grenzen van de overeenkomstig artikel 64, lid 2, van de onderhavige verordening vastgestelde maxima onder de voorwaarden die zijn vastgesteld in titel IV, hoofdstukken 3, 6 en 7 tot en met 13, van de onderhavige verordening, respectievelijk in artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 2019/93.

▼B

Het totale bedrag van de vastgestelde maxima wordt afgetrokken van de in artikel 41 bedoelde nationale maxima, volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure.

Afdeling 4

Facultatieve overgangsregelingen

Artikel 71

Facultatieve overgangsperiode

1. Indien de specifieke landbouwomstandigheden dit rechtvaardigen mag een lidstaat tot uiterlijk 1 augustus 2004 besluiten de bedrijfstoeslagregeling toe te passen na een overgangsperiode die op 31.12.2005 of 31.12.2006 afloopt.

Indien de betrokken lidstaat besluit de bedrijfstoeslagregeling voor het eind van de overgangsperiode toe te passen, besluit hij daartoe ten laatste op 1 augustus van het kalenderjaar voorafgaand aan het kalenderjaar waarvoor de bedrijftoeslagregeling zal gelden.

▼M2

Voor hop loopt de in de eerste alinea bedoelde overgangsperiode af op 31 december 2005. De in de eerste alinea bedoelde overgangsperiode geldt niet voor katoen, olijfolie en tafelolijven en tabak

▼M6

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 70, lid 2, van de onderhavige verordening, past de betrokken lidstaat gedurende de overgangsperiode de in bijlage VI bij de onderhavige verordening genoemde rechtstreekse betalingen toe onder de voorwaarden die zijn vastgesteld in titel IV, hoofdstukken 3, 6 en 7 tot en met 13, van de onderhavige verordening, respectievelijk in artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 2019/93, en binnen de grenzen van het volgens de in artikel 144, lid 2, van de onderhavige verordening bedoelde procedure voor elk van die rechtstreekse

▼M6

betalingen vastgestelde begrotingsmaximum dat overeenkomt met het aandeel van de betrokken rechtstreekse betaling in het in artikel 41 van de onderhavige verordening bedoelde nationale maximum.

▼B

In het geval van betalingen voor gedroogde voedergewassen verlenen de lidstaten steun op voorwaarden die moeten worden vastgesteld volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure binnen de eerder genoemde begrotingslimieten.

3. De bedrijfstoeslagregeling geldt op 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op het kalenderjaar waarin de overgangsperiode is verstreken.

In dit geval neemt de betrokken lidstaat het in de artikelen 58, lid 1, 63, lid 3, 64, lid 1, en 70 bedoelde besluit uiterlijk op 1 augustus 2005 of 2006, afhankelijk van de volgens lid 1 vastgestelde termijn.

4. Volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure neemt de Commissie de nodige maatregelen indien de toepassing van deze overgangsperiode leidt tot ernstige concurrentieverstoring op de communautaire markt en om ervoor te zorgen dat de internationale verplichtingen van de Gemeenschap worden nagekomen.

▼M1

HOOFDSTUK 6

TENUITVOERLEGGING IN DE NIEUWE LIDSTATEN

Artikel 71 bis

1. Tenzij in dit hoofdstuk anders is bepaald, zijn de bepalingen van deze titel van toepassing voor de nieuwe lidstaten.

De artikelen 33, 34, 37, 38 en 39, artikel 40, leden 1, 2, 3 en 5, en de artikelen 41, 42, 43, 47 tot en met 50, 53 en 58 tot en met 63 zijn niet van toepassing.

2. Elke nieuwe lidstaat die de regeling inzake een enkele areaalbetaling toepast, neemt de in artikel 64, lid 1, en artikel 71, lid 1, bedoelde besluiten uiterlijk op 1 augustus van het jaar vóór het jaar waarin hij de bedrijfstoeslagregeling voor het eerst zal toepassen.

Artikel 71 ter

Steunaanvraag

1. De landbouwers vragen steun op grond van de bedrijfstoeslagregeling aan uiterlijk op een door de nieuwe lidstaten vast te stellen datum, die echter niet later dan 15 mei kan zijn.

2. Behoudens overmacht en uitzonderlijke omstandigheden in de zin van artikel 40, lid 4, worden aan de landbouwers geen toeslagrechten toegekend indien zij niet uiterlijk op 15 mei van het eerste toepassingsjaar van de bedrijfstoeslagregeling een aanvraag in het kader van de bedrijfstoeslagregeling indienen.

3. De bedragen die overeenstemmen met niet toegekende toeslagrechten, vervallen aan de in artikel 71 quinquies bedoelde nationale reserve en komen opnieuw voor toewijzing beschikbaar.

Artikel 71 quater

Maximum

De nationale maxima voor de nieuwe lidstaten worden vastgesteld in bijlage VIII bis.

▼M1

Artikel 71 quinquies

Nationale reserve

1. Elke nieuwe lidstaat past op zijn nationale maximum een lineaire procentuele verlaging toe om een nationale reserve te vormen. Deze verlaging bedraagt niet meer dan 3 % onverminderd de toepassing van artikel 71 ter, lid 3.

2. De nieuwe lidstaten gebruiken de nationale reserve om op basis van objectieve criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentieverstoringen worden voorkomen, toeslagrechten toe te kennen aan landbouwers die zich in een bijzondere, door de Commissie volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure te omschrijven situatie bevinden.

3. Gedurende het eerste toepassingsjaar van de bedrijfstoeslagregeling kunnen de nieuwe lidstaten de nationale reserve gebruiken om op basis van objectieve criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentieverstoringen worden voorkomen, toeslagrechten toe te kennen aan landbouwers in specifieke sectoren die zich in een bijzondere situatie bevinden als gevolg van de overgang naar de bedrijfstoeslagregeling. Dergelijke toeslagrechten worden verdeeld overeenkomstig door de Commissie volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure vast te stellen voorschriften.

4. In toepassing van de leden 2 en 3 mogen de nieuwe lidstaten het bedrag per toeslagrecht tot maximaal 5 000 EUR verhogen en/of het aantal aan landbouwers toegekende toeslagrechten verhogen.

5. De nieuwe lidstaten passen lineaire verlagingen toe op de toeslagrechten indien hun nationale reserve niet voldoende is om de in de leden 2 en 3 bedoelde gevallen te dekken.

6. In afwijking van artikel 46 mogen, behoudens overdracht door feitelijke of verwachte vererving, toeslagrechten die zijn verleend met gebruikmaking van de nationale reserve, gedurende een periode van vijf jaar vanaf de toekenning ervan niet worden overgedragen.

In afwijking van artikel 45, lid 1, wordt een toeslagrecht dat niet elk jaar van de vijfjaarlijkse periode wordt gebruikt, onmiddellijk weer aan de nationale reserve toegevoegd.

Artikel 71 sexies

Regionale toewijzing van het in artikel 71 quater bedoelde maximum

1. De nieuwe lidstaten passen de bedrijfstoeslagregeling toe op regionaal niveau.

2. De nieuwe lidstaten definiëren de regio's op basis van objectieve criteria.

Nieuwe lidstaten met minder dan drie miljoen subsidiabele hectaren kunnen worden beschouwd als één regio.

3. Elke nieuwe lidstaat verdeelt zijn nationale maximum als bedoeld in artikel 71 quater na alle verlagingen overeenkomstig artikel 71 quinquies op basis van objectieve criteria over de regio's.

Artikel 71 septies

Regionalisering van de bedrijfstoeslagregeling

1. Alle landbouwers wier bedrijf in een bepaalde regio is gelegen, ontvangen toeslagrechten waarvan het eenheidsbedrag wordt berekend door het overeenkomstig artikel 71 sexies vastgestelde maximum te delen door het aantal subsidiabele hectaren in de zin van artikel 44, lid 2, zoals dit op regionaal niveau is vastgesteld.

▼M1

2. Het aantal toeslagrechten per landbouwer is gelijk aan het aantal hectaren dat hij overeenkomstig artikel 44, lid 2, heeft aangegeven in het eerste toepassingsjaar van de bedrijfstoeslagregeling, behoudens overmacht of uitzonderlijke omstandigheden in de zin van artikel 40, lid 4.

3. De toeslagrechten per hectare worden niet gewijzigd tenzij anderszins is bepaald.

Artikel 71 octies

Gebruik van de grond

▼M2

1. In afwijking van artikel 51 en overeenkomstig het bepaalde in het onderhavige artikel kunnen de landbouwers de percelen die zij overeenkomstig artikel 44, lid 3, hebben aangegeven, ook gebruiken voor de productie van in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2200/96 en in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2201/96 bedoelde producten en van andere aardappelen dan de voor de zetmeelproductie bestemde aardappelen waarvoor op grond van artikel 93 van de onderhavige verordening steun wordt verleend, maar niet voor blijvende teelten, behalve hop en behalve in een geografisch informatiesysteem geregistreerde, vóór 1 mei 1998 (voor Cyprus en Malta 31 december 2001) aangeplante olijfbomen of nieuwe olijfbomen ter vervanging van bestaande olijfbomen of onder een goedgekeurd aanplantprogramma vallende olijfbomen.

▼M1

2. De nieuwe lidstaten bepalen het aantal hectaren dat overeenkomstig lid 1 mag worden gebruikt, door het gemiddelde van het aantal hectaren dat in de driejarige periode 2000-2002 op nationaal niveau voor de productie van de in lid 1 bedoelde producten is gebruikt, volgens objectieve criteria te verdelen over de overeenkomstig artikel 71 sexies, lid 2, gedefinieerde regio's. Het gemiddelde aantal hectaren op nationaal niveau en het aantal hectaren op regionaal niveau worden door de Commissie volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld op basis van de door de nieuwe lidstaat meegedeelde gegevens.

3. Binnen het overeenkomstig lid 2 voor de betrokken regio vastgestelde maximum krijgt een landbouwer toestemming om van de in lid 1 bedoelde mogelijkheid gebruik te maken:

a) tot het aantal hectaren dat hij in 2003 voor de productie van de in lid 1 bedoelde producten heeft gebruikt;

b) in afwijking van artikel 71 bis, lid 1, tweede alinea, in geval van overeenkomstige toepassing van artikel 40 en artikel 42, lid 4, tot een aantal hectaren dat wordt vastgesteld volgens objectieve criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentieverstoringen worden voorkomen.

4. Binnen de grenzen van het aantal hectaren dat na toepassing van lid 3 beschikbaar blijft, krijgen landbouwers toestemming om de in lid 1 bedoelde producten te produceren op een aantal andere hectaren dan het aantal onder lid 3 vallende hectaren binnen de grenzen van een in 2004 en/of 2005 voor de productie van de in lid 1 bedoelde producten gebruikt aantal hectaren, waarbij binnen de grenzen van het in 2004 gebruikte aantal hectaren prioriteit wordt gegeven aan de landbouwers die de producten reeds in 2004 hebben geproduceerd.

In geval van toepassing van artikel 71 of artikel 143 ter worden 2004 en 2005 vervangen door respectievelijk het jaar vóór het jaar waarin de bedrijfstoeslagregeling van toepassing wordt, en het jaar zelf waarin de bedrijfstoeslagregeling van toepassing wordt.

5. Voor de bepaling van de in de leden 3 en 4 bedoelde individuele maxima maken de nieuwe lidstaten gebruik van de individuele gegevens over de landbouwer voorzover deze beschikbaar zijn, of van welk ander bewijs ook dat ten genoegen van deze lidstaten door de landbouwer wordt geleverd.

▼M1

6. Het aantal hectaren waarvoor de in de leden 3 en 4 bedoelde toestemming wordt verleend, is in geen geval groter dan het aantal subsidiabele hectaren als bedoeld in artikel 44, lid 2, dat is aangegeven in het eerste jaar van toepassing van de bedrijfstoeslagregeling.

7. De toestemming wordt binnen de betrokken regio gebruikt samen met het bijbehorende toeslagrecht.

8. Het in artikel 60 bedoelde verslag heeft mede betrekking op de uitvoering door de nieuwe lidstaten.

Artikel 71 nonies

Grasland

De nieuwe lidstaten kunnen ook op basis van objectieve criteria binnenhet regionale maximum of een deel ervan voor de in artikel 71 septies,lid 1, bedoelde landbouwers verschillende eenheidsbedragen van detoeslagrechten vaststellen voor hectaren grasland zoals geïdentificeerdop 30 juni 2003 en voor andere subsidiabele hectaren dan wel, alsalternatief, voor hectaren blijvend grasland zoals geïdentificeerd op 30juni 2003 en voor andere subsidiabele hectaren.

Artikel 71 decies

Melkpremie en extra betalingen

Vanaf 2007 worden de bedragen die voortvloeien uit de in 2007 overeenkomstigde artikelen 95 en 96 te verlenen melkpremie en extrabetalingen, opgenomen in de bedrijfstoeslagregeling.

De nieuwe lidstaten kunnen evenwel besluiten dat de bedragen dievoortvloeien uit de melkpremie en extra betalingen waarin de artikelen95 en 96 voorzien, vanaf 2005 geheel of gedeeltelijk in de bedrijfstoeslagregelingworden opgenomen. De op grond van deze alineavastgestelde toeslagrechten worden dienovereenkomstig gewijzigd.

Het bedrag dat wordt gebruikt voor de vaststelling van de op die betalingengebaseerde toeslagrechten, is gelijk aan de overeenkomstig deartikelen 95 en 96 te verlenen bedragen, berekend op basis van de individuelereferentiehoeveelheid voor melk die op het bedrijf beschikbaaris op 31 maart van het jaar waarin die betalingen geheel of gedeeltelijkin de bedrijfstoeslagregeling worden opgenomen.

In afwijking van artikel 71 bis, lid 1, zijn de artikelen 48, 49 en 50 vanovereenkomstige toepassing.

Artikel 71 undecies

Braakleggingstoeslagrechten

1. De landbouwers ontvangen een deel van hun toeslagrechten in devorm van braakleggingstoeslagrechten.

2. Het aantal braakleggingstoeslagrechten wordt vastgesteld door desubsidiabele grond in de zin van artikel 54, lid 2, van de landbouwerdie in het eerste toepassingsjaar van de bedrijfstoeslagregeling wordtaangegeven, te vermenigvuldigen met het geldende braak te leggenpercentage.

Het braak te leggen percentage wordt berekend door het op 10 % vastgesteldebasispercentage van de braakleggingsverplichting tevermenigvuldigen met de verhouding, in de betrokken regio, tussenhet regionale basisareaal of de regionale basisarealen als bedoeld inartikel 101, derde alinea, en de subsidiabele grond in de zin van artikel54, lid 2.

3. Het bedrag van de braakleggingstoeslagrechten is het overeenkomstigartikel 71 septies, lid 1, vastgestelde regionale bedrag van detoeslagrechten.

4. De leden 1 tot en met 3 gelden niet voor landbouwers die minderaangeven dan een aantal hectaren in de zin van artikel 54, lid 2, datnodig zou zijn om een hoeveelheid te produceren die gelijk is aan 92ton granen als omschreven in bijlage IX, uitgaande van de referentie-

▼M1

opbrengstdie in bijlage XI ter is vastgesteld voor de nieuwe lidstaat waarhet bedrijf ligt, gedeeld door de in lid 2, tweede alinea, bedoeldeverhouding.

Artikel 71 duodecies

Voorwaarden voor de toeslagrechten

1. In afwijking van artikel 46, lid 1, kunnen krachtens dit hoofdstukvastgestelde toeslagrechten alleen worden overgedragen binnendezelfde regio of tussen regio's waar de toeslagrechten per hectaredezelfde zijn.

2. Tot uiterlijk 1 augustus van het jaar vóór het eerste toepassingsjaarvan de bedrijfstoeslagregeling kunnen de nieuwe lidstaten ook, inovereenstemming met de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht,besluiten dat krachtens dit hoofdstuk vastgestelde toeslagrechtenprogressief worden gewijzigd volgens van tevoren bepaalde stappen enop basis van objectieve criteria.

Artikel 71 terdecies

Facultatieve uitvoering

1. De afdelingen 2, 3 en 4 van hoofdstuk 5 gelden voor de nieuwelidstaten op de in dit artikel vastgestelde voorwaarden. Afdeling 4 geldtechter niet voor de lidstaten die de bij artikel 143 ter ingestelde regelinginzake een enkele areaalbetaling toepassen.

2. Elke verwijzing naar artikel 41 in de afdelingen 2 en 3 van hoofdstuk5, in het bijzonder wat de nationale maxima betreft, geldt als eenverwijzing naar artikel 71 quater.

3. Het in artikel 64, lid 3, bedoelde verslag heeft mede betrekkingop de in dit hoofdstuk vastgestelde facultatieve regelingen.

▼B

TITEL IV

ANDERE STEUNREGELINGEN

HOOFDSTUK 1

SPECIFIEKE KWALITEITSPREMIE VOOR DURUMTARWE

Artikel 72

Toepassingsgebied

Aan de landbouwers die durumtarwe van GN-code 1001 10 00 produceren, wordt steun verleend onder de in dit hoofdstuk vastgestelde voorwaarden.

Artikel 73

Bedrag en subsidiabiliteit

1. De steun bedraagt 40 euro per hectare.

2. Verlening van de betalingen is afhankelijk van het gebruik van bepaalde hoeveelheden gecertificeerd zaad van rassen waarvan erkend is dat ze in het desbetreffende productiegebied een voor de productie van griesmeel of pasta hoge kwaliteit bezitten.

Artikel 74

Arealen

▼M1

1. De steun wordt verleend voor nationale basisarealen in de in bijlage X vermelde traditionele productiegebieden.

De basisarealen zijn:

Griekenland 617 000 ha

▼M1

Spanje	594 000 ha
Frankrijk	208 000 ha
Italië	1 646 000 ha
Cyprus	6 183 ha
Hongarije	2 500 ha
Oostenrijk	7 000 ha
Portugal	118 000 ha

▼B

2. Een lidstaat kan zijn basisareaal op basis van objectieve criteria in sub-arealen onderverdelen.

Artikel 75

Overschrijding van het areaal

1. Indien de oppervlakte waarvoor de steun is aangevraagd, groter is dan het basisareaal, wordt in het betrokken jaar de oppervlakte per landbouwer waarvoor de steun is aangevraagd, proportioneel verlaagd.

2. Wanneer een lidstaat zijn basisareaal onderverdeelt in sub-basisarealen, geldt de verlaging van lid 1 alleen voor landbouwers in sub-basisarealen waar de limiet is overschreden. Deze verlaging wordt toegepast wanneer in de betrokken lidstaat de oppervlakten in de sub-basisarealen die hun limieten niet hebben bereikt, zijn herverdeeld in sub-basisarealen waar deze limieten zijn overschreden.

HOOFDSTUK 2

PREMIE VOOR EIWITHOUDENDE GEWASSEN

Artikel 76

Toepassingsgebied

Aan de eiwithoudende gewassen producerende landbouwers wordt steun verleend onder de in dit hoofdstuk vastgestelde voorwaarden.

Eiwithoudende gewassen omvatten:

— erwten van GN-code 0713 10,

— tuinbonen, paardenbonen en duivenbonen van GN-code 0713 50,

— niet-bittere lupinen van GN-code ex 1209 29 50.

Artikel 77

Bedrag en subsidiabiliteit

De steun bedraagt 55,57 euro per hectare na het melkrijpheidsstadium geoogste eiwithoudende gewassen.

Gewassen die volgens de plaatselijke normen op volledig ingezaaide oppervlakten worden geteeld, maar het melkrijpheidsstadium niet bereiken als gevolg van door de betrokken lidstaten erkende uitzonderlijke weersomstandigheden, blijven echter voor de steun in aanmerking komen op voorwaarde dat de betrokken oppervlakten tot dit groeistadium niet voor enig ander doel worden gebruikt.

Artikel 78

Areaal

▼M1

1. Hierbij wordt een gegarandeerd maximumareaal van 1 600 000 ha vastgesteld waarvoor de steun kan worden verleend.

▼B

2. Indien de oppervlakte waarvoor de steun is aangevraagd, groter is dan het gegarandeerde maximumareaal, wordt in het betrokken jaar de oppervlakte per landbouwer waarvoor de steun is aangevraagd, volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure proportioneel verlaagd.

▼B

HOOFDSTUK 3

GEWASSPECIFIEKE BETALING VOOR RIJST

Artikel 79

Toepassingsgebied

Aan de landbouwers die rijst van GN-code 1006 10 produceren, wordt steun verleend onder de in dit hoofdstuk vastgestelde voorwaarden.

Artikel 80

Bedrag en subsidiabiliteit

1. De steun wordt verleend per met rijst ingezaaide hectare grond waarop het gewas tot ten minste het begin van de bloei in normale groeiomstandigheden in stand wordt gehouden.

Gewassen die volgens de plaatselijke normen op volledig ingezaaide oppervlakten worden geteeld, maar het bloeistadium niet bereiken als gevolg van door de betrokken lidstaten erkende uitzonderlijke weersomstandigheden, blijven echter voor de steun in aanmerking komen op voorwaarde dat de betrokken oppervlakten tot dit groeistadium niet voor enig ander doel worden gebruikt.

▼M1

2. Op grond van de fysieke opbrengsten in de betrokken lidstaten bedraagt de steun:

	Verkoopseizoen 2004/2005 en in geval van toepassing van artikel 71 (EUR/ha)	Verkoopseizoen 2005/2006 en volgende (EUR/ha)
Griekenland	1 323,96	561,00
Spanje	1 123,95	476,25
Frankrijk:		
— Europees grondgebied	971,73	411,75
— Guyana	1 329,27	563,25
Italië	1 069,08	453,00
Hongarije	548,70	232,50
Portugal	1 070,85	453,75

Artikel 81

Arealen

Hierbij wordt voor elke producerende lidstaat een nationaal basisareaal vastgesteld. Voor Frankrijk worden evenwel twee basisarealen vastgesteld. De basisarealen zijn de volgende:

Griekenland	20 333 ha
Spanje	104 973 ha
Frankrijk:	
— Europees grondgebied	19 050 ha
— Guyana	4 190 ha
Italië	219 588 ha
Hongarije	3 222 ha
Portugal	24 667 ha

Een lidstaat kan zijn basisareaal of zijn basisarealen op basis van objectieve criteria in subbasisarealen onderverdelen.

▼B

Artikel 82

Overschrijding van de arealen

1. Indien in een lidstaat de in een bepaald jaar met rijst beteelde oppervlakte het in artikel 81 vermelde basisareaal overschrijdt, wordt in het betrokken jaar de oppervlakte per landbouwer waarvoor de steun is aangevraagd, proportioneel verlaagd.

2. Wanneer een lidstaat zijn basisareaal onderverdeelt in sub-basisarealen, geldt de verlaging van lid 1 alleen voor landbouwers in sub-basisarealen waar de limiet is overschreden. Deze verlaging wordt toegepast wanneer in de betrokken lidstaat de oppervlakten in de sub-basisarealen die hun limieten niet hebben bereikt, zijn herverdeeld in sub-basisarealen waar deze limieten zijn overschreden.

HOOFDSTUK 4

AREAALBETALING VOOR NOTEN

Artikel 83

Communautaire steun

1. Aan noten producerende landbouwers wordt onder de in dit hoofdstuk vastgestelde voorwaarden een communautaire steun verleend.

Noten omvatten:

— amandelen van de GN-codes 0802 11 en 0802 12,

— hazelnoten van de GN-codes 0802 21 en 0802 22,

— walnoten van de GN-codes 0802 31 en 0802 32,

— pimpernoten (pistaches) van GN-code 0802 50,

— sint-jansbrood van GN-code 1212 10 10.

2. De lidstaten mogen de steun differentiëren al naar gelang de producten of door de in artikel 84, lid 3, vastgestelde nationale gegarandeerde arealen (hierna: NGA's) te vergroten of te verkleinen. In elke lidstaat mag het totaalbedrag aan in een bepaald jaar verleende steun echter niet hoger zijn dan het in artikel 84, lid 1, genoemde maximum.

▼M1

Artikel 84

Arealen

1. Een lidstaat verleent de communautaire steun binnen de grenzen van een maximum dat wordt berekend door het in lid 3 vastgestelde aantal hectaren van zijn NGA te vermenigvuldigen met het gemiddelde bedrag van 120,75 EUR.

▼M2

2. Hierbij wordt een gegarandeerd maximumareaal van 815.600 ha vastgesteld.

▼M1

3. Het in lid 2 vastgestelde gegarandeerde maximumareaal wordt verdeeld in de volgende NGA's:

Nationaal gegarandeerd areaal (NGA)

België	100 ha
Duitsland	1 500 ha
Griekenland	41 100 ha
Spanje	568 200 ha
Frankrijk	17 300 ha
Italië	130 100 ha
Cyprus	5 100 ha

▼M1

Luxemburg	100 ha
Hongarije	2 900 ha
Nederland	100 ha
Oostenrijk	100 ha
Polen	►M2 4 200 ◄ ha
Portugal	41 300 ha
Slovenië	300 ha
Slowakije	3 100 ha
Verenigd Koninkrijk	100 ha

4. Een lidstaat kan zijn NGA op basis van objectieve criteria onderverdelen in subarealen, met name op regionaal niveau of in relatie tot de productie.

▼B

Artikel 85

Overschrijding van de subarealen

Wanneer een lidstaat zijn NGA onderverdeelt in subarealen en één of meer subarealen zijn overschreden, wordt in het betrokken jaar de oppervlakte per landbouwer waarvoor communautaire steun is aangevraagd, voor de landbouwers in de subarealen waar hun limieten zijn overschreden, proportioneel verlaagd. Deze verlaging wordt toegepast wanneer in de betrokken lidstaat de oppervlakten in de subarealen die hun limieten niet hebben bereikt, zijn herverdeeld in subarealen waar deze limieten zijn overschreden.

Artikel 86

Voorwaarden voor subsidiabiliteit

1. Uitbetaling van de communautaire steun is met name afhankelijk van een minimale perceelsgrootte en boomdichtheid.

2. De onder een verbeteringsprogramma in de zin van artikel 14 ter van Verordening (EEG) nr. 1035/72 van de Raad van 18 mei 1972 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit ([1]) vallende oppervlakten worden in het kader van de onderhavige regeling subsidiabel op 1 januari van het jaar volgend op het jaar waarin het verbeteringsprogramma is verstreken.

3. De lidstaten kunnen aan het verlenen van de communautaire steun de voorwaarde verbinden dat de landbouwers lid zijn van een overeenkomstig artikel 11 of 14 van Verordening (EG) nr. 2200/96 erkende telersvereniging.

4. Indien lid 3 wordt toegepast, mogen de lidstaten besluiten dat de betaling van de in lid 1 bedoelde steun plaatsvindt aan een telersvereniging ten behoeve van haar leden. Het door de telersvereniging ontvangen steunbedrag wordt uitbetaald aan haar leden. De lidstaten kunnen een telersvereniging evenwel toestaan om op het bedrag van de Gemeenschapssteun een inhouding van maximaal 2 % toe te passen als vergoeding voor de diensten aan haar leden.

Artikel 87

Nationale steun

1. De lidstaten kunnen, als aanvulling op de communautaire steun, nationale steun tot een maximum van 120,75 euro per hectare per jaar verlenen.

2. De nationale steun kan slechts worden uitbetaald voor de oppervlakten waarvoor de communautaire steun wordt ontvangen.

([1]) PB L 118 van 20.5.1972, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1363/95 van de Commissie (PB L 132 van 16.6.1995, blz 8).

▼B

3. De lidstaten kunnen aan het verlenen van de nationale steun de voorwaarde verbinden dat de landbouwers lid zijn van een overeenkomstig artikel 11 of 14 van Verordening (EG) nr. 2200/96 erkende telersvereniging.

HOOFDSTUK 5

STEUN VOOR ENERGIEGEWASSEN

Artikel 88

Steun

Een steunbedrag van 45 euro per hectare per jaar wordt verleend voor de oppervlakten die zijn ingezaaid met energiegewassen die onder de in dit hoofdstuk vastgestelde voorwaarden worden gebruikt.

Onder „energiegewassen" wordt verstaan gewassen die hoofdzakelijk voor de productie van de volgende energieproducten worden geleverd:

— producten die worden beschouwd als biobrandstoffen en die zijn opgesomd in artikel 2, punt 2, van Richtlijn 2003/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 mei 2003 ter bevordering van het gebruik van biobrandstoffen of andere hernieuwbare brandstoffen in het vervoer ([1]);

— uit biomassa verkregen elektrische en thermische energie.

Artikel 89

Arealen

1. Hierbij wordt een gegarandeerd maximumareaal van 1 500 000 ha vastgesteld waarvoor de steun kan worden verleend.

2. Indien de oppervlakte waarvoor de steun is aangevraagd, groter is dan het gegarandeerde maximumareaal, wordt in het betrokken jaar de oppervlakte per landbouwer waarvoor de steun is aangevraagd, volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure proportioneel verlaagd.

▼M1

Artikel 90

Voorwaarden voor subsidiabiliteit

De steun wordt uitsluitend verleend voor oppervlakten waarvan de productie onder een contract tussen de landbouwer en de verwerkende industrie valt, tenzij de verwerking door de landbouwer zelf op het bedrijf wordt uitgevoerd.

Oppervlakten waarvoor een aanvraag in het kader van de regeling voor energiegewassen is ingediend, mogen niet worden geteld als zijnde braakgelegd om te voldoen aan de braakleggingseis in artikel 6, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 en in artikel 54, lid 2, artikel 63, lid 2, artikel 71 undecies en artikel 107, lid 1, van de onderhavige verordening.

▼B

Artikel 91

Herziening van de lijst van energiegewassen

Volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure kunnen producten aan de lijst van artikel 88 worden toegevoegd of daaruit worden verwijderd.

([1]) PB L 123 van 17.5.2003, blz. 42.

▼B

Artikel 92

Herziening van de regeling voor energiegewassen

Uiterlijk op 31 december 2006 dient de Commissie bij de Raad een verslag over de uitvoering van de regeling in dat zo nodig vergezeld gaat van passende voorstellen waarin rekening wordt gehouden met de uitvoering van het EU-initiatief inzake biobrandstoffen.

HOOFDSTUK 6

STEUN VOOR ZETMEELAARDAPPELEN

Artikel 93

Steun

Er wordt steun ingesteld voor landbouwers die voor de zetmeelproductie bestemde aardappelen produceren. Het bedrag van de betaling geldt per hoeveelheid aardappelen die nodig is voor de productie van één ton zetmeel. Het wordt vastgesteld op:

— 110,54 euro voor het verkoopseizoen 2004/2005 en, in geval van toepassing van artikel 71,

— 66,32 euro vanaf het verkoopseizoen 2005/2006 en volgende.

Het wordt aangepast op grond van het zetmeelgehalte van de aardappelen.

▼M1

Artikel 94

Voorwaarden

De steun wordt slechts uitbetaald voor de hoeveelheid aardappelen waarvoor tussen de aardappelproducent en de zetmeelfabrikant een teeltcontract is gesloten, binnen de grenzen van het aan deze laatste toegewezen contingent als bedoeld in artikel 2, lid 2 of lid 4, van Verordening (EG) nr. 1868/94.

▼B

HOOFDSTUK 7

MELKPREMIE EN EXTRA BETALINGEN

Artikel 95

Melkpremie

1. Van 2004 tot 2007 komen melkproducenten in aanmerking voor een melkpremie. De premie wordt verleend per kalenderjaar, per bedrijf en per ton individuele referentiehoeveelheid die in aanmerking komt voor de premie en op het bedrijf beschikbaar is.

2. Onverminderd lid 3 en onverminderd verlagingen als gevolg van de toepassing van lid 4, wordt de op 31 maart van het betrokken kalenderjaar op het bedrijf beschikbare individuele referentiehoeveelheid voor melk, uitgedrukt in ton, vermenigvuldigd met:

— 8,15 euro/ton voor het kalenderjaar 2004,

— 16,31 euro/ton voor het kalenderjaar 2005,

— 24,49 euro/ton voor de kalenderjaren 2006 en 2007 en, ingeval van toepassing van artikel 70, voor de daaropvolgende kalenderjaren.

▼A1

Voor Polen en Slovenië wordt het bedrag per ton van de melkpremie voor 2004 vermenigvuldigd met de voorlopige individuele referentiehoeveelheid die op 1 mei 2004 op het bedrijf beschikbaar is.

▼B

3. Individuele referentiehoeveelheden die op 31 maart van het betrokken kalenderjaar overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 3950/92 van de Raad van 28 december 1992 tot instelling van een extra heffing in de sector melk en zuivelproducten ([1]) of artikel 16 van Verordening (EG) nr. 1788/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van een heffing in de sector melk en zuivelproducten ([2]) tijdelijk zijn overgedragen, worden geacht voor dat kalenderjaar beschikbaar te zijn op het bedrijf van de overnemer.

4. Voor de toepassing van lid 2 geldt dat, indien op 31 maart van een kalenderjaar de som van alle individuele referentiehoeveelheden in een lidstaat groter is dan de som van de desbetreffende totale hoeveelheden voor die lidstaat die voor het tijdvak van 12 maanden 1999/2000 zijn vastgesteld in bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 3950/92, de betrokken lidstaat op basis van objectieve criteria de nodige maatregelen neemt om het totaal van de op zijn grondgebied voor premieverlening in aanmerking komende individuele referentiehoeveelheden dienovereenkomstig te verlagen.

▼M3

Voor Duitsland en Oostenrijk bedraagt het totaalbedrag dat wordt vastgesteld op basis van de referentiehoeveelheden voor het tijdvak van 12 maanden 1999/2000 echter respectievelijk 27 863 827,288 en 2 750 389,712 ton.

▼A1

Voor Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije zijn de in de eerste alinea bedoelde totale hoeveelheden vastgesteld in tabel f) van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1788/2003 van de Raad ([3]).

Voor Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije is het in de eerste alinea bedoelde tijdvak van twaalf maanden het tijdvak 2004/2005.

▼B

Artikel 96

Extra betalingen

1. Van 2004 tot en met 2007 verrichten de lidstaten aan de producenten op hun grondgebied extra betalingen die de in lid 2 vastgestelde totaalbedragen per jaar belopen. Deze betalingen worden gedaan op basis van objectieve criteria en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de producenten wordt gewaarborgd en markt- en concurrentieverstoringen worden vermeden. Bovendien mogen deze betalingen niet aan de schommelingen van de marktprijzen worden gekoppeld.

Premietoeslagen worden uitsluitend verleend als aanvullend bedrag per premiebedrag als bedoeld in artikel 95, lid 2.

▼A1

2. Extra betalingen: totaalbedragen, uitgedrukt in miljoenen euro:

	2004	2005	2006 en 2007 ([1])
België	12,12	24,30	36,45
Tsjechië	9,817	19,687	29,530
Denemarken	16,31	32,70	49,05
Duitsland	101,99	204,53	306,79
Estland	2,286	4,584	6,876
Griekenland	2,31	4,63	6,94
Spanje	20,38	40,86	61,29

([1]) PB L 405 van 31.12.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 572/2003 (PB L 82 van 29.3.2003, blz. 20).
([2]) Zie bladzijde 123 van dit Publicatieblad.
([3]) PB L 270 van 21.10.2003, blz. 123.

▼A1

	2004	2005	2006 en 2007 (1)
Frankrijk	88,70	177,89	266,84
Ierland	19,20	38,50	57,76
Italië	36,34	72,89	109,33
Cyprus	0,531	1,066	1,599
Letland	2,545	5,104	7,656
Litouwen	6,028	12,089	18,133
Luxemburg	0,98	1,97	2,96
Hongarije	7,127	14,293	21,440
Malta	0,178	0,357	0,536
Nederland	40,53	81,29	121,93
Oostenrijk	10,06	20,18	30,27
Polen	32,808	65,796	98,694
Portugal	6,85	13,74	20,62
Slovenië	2,051	4,114	6,170
Slowakije	3,709	7,438	11,157
Finland	8,81	17,66	26,49
Zweden	12,09	24,24	36,37
Verenigd Koninkrijk	53,40	107,09	160,64

(1) In geval van toepassing van artikel 70 ook voor de volgende kalenderjaren.

In de nieuwe lidstaten worden de totaalbedragen toegepast overeenkomstig de in artikel 143 bis vastgestelde toenameregeling.

▼B

Artikel 97

Definities

Voor de toepassing van dit hoofdstuk geldt de bij artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1788/2003 vastgestelde definitie van „producent”.

HOOFDSTUK 8

SPECIFIEKE REGIONALE STEUN VOOR AKKERBOUWGEWASSEN

Artikel 98

Steun

In geval van toepassing van artikel 70 ontvangen landbouwers die granen, oliehoudende zaden, lijnzaad en vezelvlas en -hennep produceren in gebieden in Finland en in Zweden ten noorden van de 62e breedtegraad en in aangrenzende gebieden met vergelijkbare klimatologische omstandigheden die de landbouw bijzonder bemoeilijken, een specifieke steun van 24 euro/t, vermenigvuldigd met de opbrengsten, vastgesteld in het regioplan voor de betrokken regio onder een maximum, door de Commissie vastgesteld overeenkomstig artikel 64, lid 2, overeenkomend met het aandeel van deze steun in het in artikel 41 bedoelde maximum.

Wanneer het totaalbedrag van de gevraagde steun het vastgestelde maximum overschrijdt, wordt de steun per landbouwer in dat jaar proportioneel verlaagd.

▼B

HOOFDSTUK 9

STEUN VOOR ZAAIZAAD

Artikel 99

Steun

1. In geval van toepassing van artikel 70 verlenen de lidstaten jaarlijks de in bijlage XI vastgestelde steun voor de productie van basiszaad of gecertificeerd zaad van een of meer van de in bijlage XI genoemde soorten.

2. Indien het voor certificering aanvaarde areaal waarvoor de steun voor zaad wordt aangevraagd, ook wordt gebruikt voor het aanvragen van steun uit hoofde van de bedrijfstoeslagregeling, wordt het bedrag van de steun voor zaad, behalve in het geval van zaad van de in bijlage XI, punten 1 en 2 bedoelde soorten, verlaagd, evenwel niet tot onder de 0, met het bedrag van de steun die uit hoofde van de bedrijfstoeslagregeling in een bepaald jaar voor het betrokken areaal wordt verleend.

▼M1

3. Het gevraagde bedrag van de steun overschrijdt niet een door de Commissie overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgesteld maximum dat overeenkomt met het aandeel van de steun voor zaaizaad van de betrokken soorten in het in artikel 41 bedoelde nationale maximum. Voor de nieuwe lidstaten komt dit maximum echter overeen met het in bijlage XI bis vermelde bedrag.

Wanneer het totaalbedrag van de gevraagde steun het vastgestelde maximum overschrijdt, wordt de steun per landbouwer in dat jaar proportioneel verlaagd.

▼B

4. De variëteiten van Cannabis sativa L waarvoor de steun van dit artikel betaalbaar is, worden vastgesteld volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure.

HOOFDSTUK 10

AREAALBETALINGEN VOOR AKKERBOUWGEWASSEN

Artikel 100

Reikwijdte van de toepassing en de definities

1. In geval van toepassing van artikel 66 verlenen de lidstaten, op de in dit hoofdstuk gestelde voorwaarden, tenzij anders bepaald, de door de betrokken lidstaat overeenkomstig dat artikel gekozen steun aan landbouwers die akkerbouwgewassen produceren.

2. Voor de toepassing van dit hoofdstuk:

— begint het verkoopseizoen op 1 juli en eindigt het op 30 juni,

— worden als „akkerbouwgewassen” aangemerkt de gewassen die zijn opgenomen in bijlage IX.

▼B

3. Lidstaten waar maïs geen traditioneel gewas is, kunnen kuilgras in aanmerking doen komen voor areaalbetalingen voor akkerbouwgewassen, op dezelfde voorwaarden als voor akkerbouwgewassen.

Artikel 101

Basisarealen

De areaalbetaling wordt vastgesteld per hectare en wordt naar regio gedifferentieerd.

De areaalbetaling wordt verleend voor een met akkerbouwgewassen ingezaaide oppervlakte of een overeenkomstig artikel 107 braakgelegde oppervlakte die niet groter is dan het totale aantal hectaren van het/de regionale basisareaal/basisarealen zoals vastgesteld in bijlage VI van Verordening (EG) nr. 2316/1999 ([1]) van de Commissie, rekening houdend met de toepassing van Verordening (EG) nr. 1017/94.

▼M1

Het/de regionale basisareaal/basisarealen in de nieuwe lidstaten wordt/worden evenwel door de Commissie volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld binnen de grenzen van de in bijlage XI ter vastgestelde nationale basisarealen.

▼B

Onder regio in deze zin wordt verstaan een lidstaat of een gebied in de lidstaat, naar keuze van de betrokken lidstaat. In geval van toepassing van artikel 66 wordt het areaal, c.q. worden de arealen, die in bijlage VI van Verordening (EG) nr. 2316/1999 zijn vastgesteld, verlaagd met het aantal hectaren dat overeenkomt met de braakleggingstoeslagrechten die overeenkomstig de artikelen 53 en 63, lid 2, in de betrokken regio zijn verleend.

Artikel 102

Overschrijding van basisarealen en maximum

1. Wanneer het totaal van de oppervlakten waarvoor op grond van de regeling voor akkerbouwgewassen een betaling wordt aangevraagd, inclusief de braaklegging krachtens die regeling in geval van toepassing van artikel 71, groter is dan het basisareaal, wordt het subsidiabele areaal per producent proportioneel verlaagd ►C1 voor alle op grond van dit hoofdstuk in de betrokken regio gedurende hetzelfde verkoopseizoen verleende betalingen. ◄

2. Het totaal van de gevraagde betalingen is niet hoger dan het maximum dat de Commissie overeenkomstig lid 2 van artikel 64 heeft vastgesteld. Wanneer het totaalbedrag van de gevraagde steun het vastgestelde maximum overschrijdt, wordt de steun per landbouwer in dat jaar proportioneel verlaagd.

3. In geval van toepassing van artikel 71, worden arealen waarvoor geen areaalbetaling krachtens dit hoofdstuk wordt aangevraagd, maar die worden gebruikt ter staving van een steunaanvraag krachtens hoofdstuk 12, ook in aanmerking genomen voor de berekening van het areaal waarvoor de areaalbetaling wordt gevraagd.

4. Indien een lidstaat kuilgras in aanmerking doet komen voor de areaalbetalingen voor akkerbouwgewassen, wordt een afzonderlijk basisareaal vastgesteld. Indien het basisareaal voor akkerbouwgewassen of kuilgras in een bepaald verkoopseizoen niet wordt gehaald, wordt het resterende aantal hectaren voor hetzelfde verkoopseizoen toegewezen aan het overeenkomstige basisareaal.

([1]) Verordening (EG) nr. 2316/1999 van de Commissie van 22 oktober 1999 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1251/1999 van de Raad tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen (PB L 280 van 30.10.1999, blz. 43). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1035/2003 (PB L 150 van 18.6.2003, blz. 24).

▼B

5. Indien een lidstaat heeft besloten één of meer nationale basisarealen vast te stellen, mag hij ieder nationaal basisareaal onderverdelen in subbasisarealen op basis van door de lidstaat vast te stellen objectieve criteria.

Voor de toepassing van dit lid worden de basisarealen Secano en Regadío beschouwd als nationale basisarealen.

In geval van overschrijding van een nationaal basisareaal kan de lidstaat de krachtens lid 1 toe te passen maatregelen op basis van objectieve criteria volledig of gedeeltelijk concentreren op de subbasisarealen waarvoor een overschrijding is geconstateerd.

Lidstaten die hebben besloten gebruik te maken van de in dit lid bedoelde mogelijkheden, stellen de landbouwers en de Commissie uiterlijk op 15 september in kennis van de door hen gemaakte keuzes en van de desbetreffende uitvoeringsbepalingen.

Artikel 103

Regioplan

Het regioplan dat krachtens artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1251/1999 door de lidstaten is opgesteld, is van toepassing.

▼M1

Bij wijze van alternatief wordt voor een nieuwe lidstaat die in 2004 de in artikel 143 ter bedoelde regeling inzake een enkele areaalbetaling toepast en kiest voor de toepassing van artikel 66, het regioplan op basis van objectieve criteria opgesteld uiterlijk op 1 augustus van het laatste toepassingsjaar van de regeling inzake een enkele areaalbetaling. In dit geval blijven de gecombineerde regionale basisarealen en de gewogen gemiddelde referentieopbrengst in de regio's binnen de grenzen van het nationale basisareaal en de referentieopbrengst zoals vastgesteld in bijlage XI ter.

▼B

Het regioplan kan door de betrokken lidstaat op basis van objectieve criteria op verzoek van de Commissie of op eigen initiatief worden herzien.

Artikel 104

Basisbedrag

1. De areaalbetaling wordt berekend door het basisbedrag per ton te vermenigvuldigen met de in het regioplan voor de betrokken regio vastgestelde gemiddelde graanopbrengst.

2. De in lid 1 bedoelde berekening wordt gemaakt met behulp van de gemiddelde graanopbrengst. Wanneer maïs echter apart wordt behandeld, wordt de „maïsopbrengst" gebruikt voor maïs en de „opbrengst van andere graansoorten dan maïs" voor graansoorten, oliehoudende zaden, lijnzaad en vezelvlas en -hennep.

3. Het basisbedrag voor akkerbouwgewassen en, in geval van toepassing van artikel 71, braaklegging wordt vastgesteld op 63,00 euro/t vanaf het verkoopseizoen 2005/2006.

▼M1

Artikel 105

Toeslag voor durumtarwe

1. Voor met durumtarwe ingezaaide oppervlakten in de in bijlage X genoemde traditionele productiegebieden wordt een toeslag op de areaalbetaling uitgekeerd van:

— 291 EUR/ha voor het verkoopseizoen 2005/2006,

— 285 EUR/ha vanaf het verkoopseizoen 2006/2007,

zulks tot de onderstaande maximumarealen:

Griekenland 617 000 ha

▼M1

Spanje	594 000 ha
Frankrijk	208 000 ha
Italië	1 646 000 ha
Cyprus	6 183 ha
Hongarije	2 500 ha
Oostenrijk	7 000 ha
Portugal	118 000 ha.

2. Als in een verkoopseizoen de som van de oppervlakten waarvoor een toeslag op de areaalbetaling wordt aangevraagd, groter is dan het bovenvermelde maximum, wordt de oppervlakte per landbouwer waarvoor de toeslag kan worden uitgekeerd, proportioneel verlaagd.

De lidstaten kunnen echter, met inachtneming van de in lid 1 vastgestelde maxima per lidstaat, de in dat lid vermelde arealen over de in bijlage X genoemde productiegebieden of, voor de lidstaten van de Gemeenschap in haar samenstelling op 30 april 2004, zo nodig over de productiegebieden van het regioplan verdelen op basis van de omvang van de productie van durumtarwe in de periode van 1993 tot en met 1997. Als in dit geval in een verkoopseizoen de som van de oppervlakten waarvoor in een productiegebied een toeslag op de areaalbetaling wordt aangevraagd, groter is dan het betrokken regionale maximum, wordt de oppervlakte per landbouwer in dat productiegebied waarvoor de toeslag kan worden uitgekeerd, proportioneel verlaagd. Deze verlaging wordt toegepast nadat in de lidstaat de nog beschikbare oppervlakten van de productiegebieden die niet hun regionale maximum hebben bereikt, zijn verdeeld over de productiegebieden die dat maximum hebben overschreden.

3. In niet in bijlage X genoemde regio's met een goed ingeburgerde productie van durumtarwe wordt voor het verkoopseizoen 2005/2006 een specifiek steunbedrag ten belope van 46 EUR/ha verleend voor ten hoogste het onderstaande aantal hectaren:

Duitsland	10 000 ha
Spanje	4 000 ha
Frankrijk	50 000 ha
Italië	4 000 ha
Hongarije	4 305 ha
Slowakije	4 717 ha
Verenigd Koninkrijk	5 000 ha.

▼B

Artikel 106

Vlas en -hennep

Voor vezelvlas en -hennep wordt de areaalbetaling, afhankelijk van de omstandigheden, alleen verricht wanneer het contract wordt gesloten of de verbintenis wordt aangegaan als bedoeld in artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1673/2000.

Voor vezelhennep wordt de areaalbetaling ook verricht onder de in artikel 52 bepaalde voorwaarden.

Artikel 107

Braaklegging

1. In geval van toepassing van artikel 71 zijn landbouwers die de areaalbetaling aanvragen, verplicht een deel van het areaal van hun bedrijf tegen compensatie uit productie te nemen.

2. De braakleggingsverplichting wordt voor elke landbouwer die areaalbetalingen aanvraagt, vastgesteld als een proportioneel gedeelte van zijn areaal dat met akkerbouwgewassen is ingezaaid en waarvoor een aanvraag wordt ingediend en dat overeenkomstig dit hoofdstuk uit productie wordt genomen.

▼B

Het basispercentage van de braakleggingsverplichting wordt vastgesteld op 10 % voor de verkoopseizoenen 2005/2006 en 2006/2007.

3. De braakgelegde grond mag worden gebruikt voor:

— de productie van grondstoffen voor de vervaardiging, in de Gemeenschap, van niet rechtstreeks voor voeding of vervoedering bestemde producten, op voorwaarde dat er doeltreffende controlesystemen worden toegepast;

— de teelt van leguminosen op een landbouwbedrijf dat voor de gehele productie wordt beheerd in overeenstemming met de in Verordening (EEG) nr. 2092/91 vastgelegde verplichtingen.

De lidstaten mogen nationale steun betalen tot een maximum van 50 % van de aanplantkosten van meerjarige gewassen voor de productie van biomassa op braakgelegde grond.

4. De hoeveelheid voor voeding of vervoedering bestemde bijproducten die vermoedelijk beschikbaar komen ten gevolge van de teelt van oliehoudende zaden op braakgelegde grond, krachtens lid 3, eerste streepje, wordt in aanmerking genomen voor de eerbiediging van het in artikel 56, lid 3, genoemde maximum van 1 miljoen metrieke ton.

5. Als verschillende opbrengsten zijn vastgesteld voor bevloeide en niet bevloeide oppervlakten, geldt de betaling voor braaklegging voor niet-bevloeide oppervlakten.

6. De betaling voor braaklegging kan aan de landbouwers worden verleend voor vrijwillige braaklegging die hun verplichting overschrijdt. De lidstaten staan landbouwers toe tot ten minste 10 % braak te leggen van het areaal dat met akkerbouwgewassen is ingezaaid en waarvoor een areaalbetaling wordt aangevraagd, en dat overeenkomstig dit artikel uit productie wordt genomen. De lidstaten mogen hogere percentages vaststellen rekening houdend met specifieke situaties, waarbij moet worden gewaarborgd dat cultuurgrond in toereikende mate wordt gebruikt. In geval van toepassing van artikel 66, wordt dit lid toegepast volgens nadere regels die door de Commissie worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 144, lid 2.

7. Landbouwers die een betalingsaanvraag indienen voor een kleinere oppervlakte dan die welke volgens de voor hun regio vastgestelde opbrengsten nodig is om 92 ton granen te produceren, zijn vrijgesteld van de braakleggingsverplichting. Lid 6 is van toepassing op deze landbouwers.

8. Onverminderd het bepaalde in artikel 108 mogen

— oppervlakten die op grond van de artikelen 22 t/m 24 van Verordening (EG) nr. 1257/99 uit productie zijn genomen en die noch voor agrarische doeleinden worden gebruikt, noch voor andere winstgevende bestemmingen dan voor andere krachtens deze verordening uit de productie genomen oppervlakten worden aanvaard, of

— oppervlakten die overeenkomstig artikel 31 van Verordening (EG) nr. 1257/1999 zijn bebost,

naar aanleiding van een na 28 juni 1995 ingediende aanvraag tot een maximum per bedrijf dat door de betrokken lidstaat kan worden vastgesteld, worden meegerekend als uit productie genomen in de zin van de braakleggingsverplichting van lid 1. Een dergelijk maximum wordt alleen vastgesteld wanneer dit noodzakelijk is om te vermijden dat een onevenredig groot bedrag van de voor deze regeling beschikbare middelen gebruikt wordt voor een klein aantal bedrijven.

Op deze oppervlakten wordt de in artikel 104 bedoelde areaalbetaling echter niet verleend en wordt de steun op grond van artikel 24, lid 1, of artikel 31, lid 1, tweede streepje, van Verordening (EG) nr. 1257/1999 beperkt tot een bedrag dat maximaal gelijk is aan de areaalbetaling voor braaklegging bedoeld in artikel 104.

De lidstaten kunnen besluiten de regeling van dit lid niet toe te passen op nieuwe aanvragers in gebieden waar het risico van een aanzienlijke overschrijding van het regionale basisareaal voortdurend aanwezig is.

▼B

9. Braakgelegde oppervlakten bestrijken ten minste 0,1 ha en zijn ten minste 10 meter breed. De lidstaten mogen om naar behoren gemotiveerde milieuredenen oppervlakten met een minimumbreedte van 5 meter en een oppervlakte van 0,05 ha aanvaarden.

▼M1

Artikel 108

Subsidiabele grond

Er kunnen geen betalingsaanvragen worden ingediend voor grond die op de uiterste datum voor de indiening van de aanvragen om areaalsteun voor 2003 als blijvend grasland, voor meerjarige teelten, als bosgrond of voor niet-agrarische doeleinden in gebruik was.

Wat de nieuwe lidstaten betreft, kunnen geen betalingsaanvragen worden ingediend voor grond die op 30 juni 2003 als blijvend grasland, voor meerjarige teelten, als bosgrond of voor niet-agrarische doeleinden in gebruik was.

De lidstaten kunnen, onder voorwaarden die volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure nader moeten worden bepaald, van de eerste of de tweede alinea van dit artikel afwijken, mits zij maatregelen nemen om te voorkomen dat het totale subsidiabele landbouwareaal aanzienlijk toeneemt.

▼B

Artikel 109

Inzaai en aanvraag

Om voor de areaalbetaling in aanmerking te komen, moet de landbouwer uiterlijk op 31 mei voorafgaand aan de betrokken oogst hebben ingezaaid en uiterlijk op 15 mei een aanvraag hebben ingediend.

Artikel 110

Uitvoeringsbepalingen

Volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure worden uitvoeringsbepalingen voor dit hoofdstuk vastgesteld. Zij omvatten met name:

— uitvoeringsbepalingen inzake de vaststelling en het beheer van basisarealen,

— uitvoeringsbepalingen betreffende het opstellen van de regioplannen voor de productie,

— uitvoeringsbepalingen betreffende kuilgras,

— uitvoeringsbepalingen betreffende het verlenen van de areaalbetaling,

— uitvoeringsbepalingen betreffende de voor betaling in aanmerking komende minimumoppervlakte; bij de vaststelling van deze bepalingen wordt met name rekening gehouden met de controlevereisten en de nagestreefde doeltreffendheid van de betrokken regeling,

— uitvoeringsbepalingen inzake de vaststelling van de eisen om voor durumtarwe voor de toeslag op de areaalbetaling en voor het specifieke steunbedrag in aanmerking te komen, en met name inzake de aanwijzing van de betrokken regio's,

— uitvoeringsbepalingen inzake het uit productie nemen van grond, en met name de bepalingen voor artikel 107, lid 3; deze voorwaarden omvatten de vaststelling van de voederleguminosen die op braakgelegd land mogen worden verbouwd en kunnen, met betrekking tot het eerste streepje van de eerste alinea van genoemd lid, voorzien in het telen van gewassen zonder compensatie.

Volgens dezelfde procedure kan de Commissie:

— ofwel het verlenen van de betalingen laten afhangen van het gebruik van:

  i) specifiek zaad,

▼B

ii) gecertificeerd zaad in het geval van durumtarwe en vezelvlas en -hennep;

iii) zaad van bepaalde rassen in het geval van oliehoudende zaden, durumtarwe, lijnzaad en vezelvlas en -hennep,

— ofwel een bepaling vaststellen dat de lidstaten het verlenen van de betalingen van dergelijke eisen kunnen laten afhangen,

— een bepaling vaststellen krachtens welke de in artikel 109 bedoelde data mogen worden aangepast in bepaalde zones waar wegens de uitzonderlijke klimatologische omstandigheden de normale data niet toegepast kunnen worden.

▼M2

HOOFDSTUK 10 *BIS*

GEWASSPECIFIEKE BETALING VOOR KATOEN

Artikel 110 bis

Toepassingsgebied

Aan landbouwers die katoen van GN-code 5201 00 produceren, wordt steun verleend onder de in dit hoofdstuk vastgestelde voorwaarden.

Artikel 110 ter

Subsidiabiliteit

1. De steun wordt toegekend per hectare subsidiabel katoenareaal. Om subsidiabel te zijn moet het areaal bestaan uit landbouwgrond waarvoor de lidstaat een vergunning voor de katoenproductie heeft verleend, zijn ingezaaid met toegelaten rassen en ten minste tot de opening van de katoenbollen in normale groeiomstandigheden in stand worden gehouden.

Indien de katoen het stadium van de opening van de katoenbollen echter niet bereikt als gevolg van door de lidstaat als zodanig erkende uitzonderlijke weersomstandigheden, blijven volledig met katoen ingezaaide arealen voor de steun in aanmerking komen op voorwaarde dat de betrokken oppervlakten tot het tijdstip waarop de katoenbollen hadden moeten opengaan, niet voor enig ander doel dan de productie van katoen zijn gebruikt.

2. De lidstaten verlenen de vergunning, respectievelijk de toelating, voor de in lid 1 bedoelde grond en rassen overeenkomstig uitvoeringsbepalingen en voorwaarden die volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure worden vastgesteld.

Artikel 110 quater

Basisarealen en bedragen

1. De volgende nationale basisarealen worden hierbij vastgesteld:

— Griekenland: 370 000 ha

— Spanje: 70 000 ha

— Portugal: 360 ha.

2. De steun per subsidiabele hectare bedraagt in:

— Griekenland: 594 EUR voor 300 000 ha en 342,85 EUR voor de resterende 70 000 ha

— Spanje: 1 039 EUR

— Portugal: 556 EUR.

3. Indien in een bepaald jaar het subsidiabele katoenareaal in een bepaalde lidstaat het in lid 1 vastgestelde basisareaal overschrijdt, wordt het in lid 2 voor die lidstaat vastgestelde steunbedrag verlaagd in verhouding tot de overschrijding van het basisareaal.

▼M2

Voor Griekenland geldt die verhoudingsgewijze verlaging echter ten aanzien van het steunbedrag dat is vastgesteld voor het deel van het nationale basisareaal dat bestaat uit 70.000 ha, zulks om het totaalbedrag van 202,2 miljoen EUR in acht te nemen.

4. De nadere voorschriften voor de toepassing van dit artikel worden overeenkomstig de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.

Artikel 110 quinquies

Erkende brancheorganisaties

1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder „erkende brancheorganisatie" verstaan een rechtspersoon die is samengesteld uit katoenproducerende landbouwers en ten minste één egreneringsbedrijf en zich met name de levering van kwalitatief geschikte niet-geëgreneerde katoen aan het egreneringsbedrijf tot doel stelt. De lidstaat op het grondgebied waarvan de egreneringsbedrijven zijn gevestigd, erkent de organisatie die voldoet aan de volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure vast te stellen criteria.

2. De erkende brancheorganisatie wordt gefinancierd door haar leden.

Artikel 110 sexies

Differentiatie van de steun door erkende brancheorganisaties

1. De erkende brancheorganisatie kan besluiten dat ten hoogste de helft van het totale bedrag van de steun waarop de bij haar aangesloten landbouwers op basis van de subsidiabele arealen in de zin van artikel 110 ter, lid 1, recht hebben, wordt gedifferentieerd volgens een door haar vastgestelde schaal.

2. De in lid 1 bedoelde schaal wordt door de lidstaat goedgekeurd en voldoet aan de volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure vast te stellen criteria. Deze criteria hebben in het bijzonder betrekking op de kwaliteit van de te leveren niet-geëgreneerde katoen, met inachtneming van de milieu- en economische omstandigheden in de betrokken gebieden.

Artikel 110 septies

Betaling van de steun

1. De steun per subsidiabele hectare wordt aan de landbouwers toegekend overeenkomstig artikel 110 quater.

2. Aan de bij een erkende brancheorganisatie aangesloten landbouwers wordt overeenkomstig artikel 110 quater een steunbedrag per subsidiabele hectare toegekend, verhoogd met een bedrag van 10 EUR. In geval van differentiatie wordt het overeenkomstig artikel 110 quater toe te kennen steunbedrag per subsidiabele hectare echter aangepast overeenkomstig artikel 110 sexies, lid 1. Het aangepaste bedrag wordt verhoogd met een bedrag van 10 EUR.

HOOFDSTUK 10 *TER*

STEUN VOOR OLIJFGAARDEN

Artikel 110 octies

Toepassingsgebied

Aan landbouwers wordt als bijdrage voor het onderhoud van in milieu- of maatschappelijk opzicht waardevolle olijfgaarden steun verleend onder de in dit hoofdstuk vastgestelde voorwaarden.

Artikel 110 nonies

Subsidiabiliteit

De steun wordt slechts betaald indien wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:

▼**M2**

a) de olijfgaard is geregistreerd in het in artikel 20, lid 2, bedoelde geografische informatiesysteem;

b) alleen oppervlakten waarop hetzij vóór 1 mei 1998 (voor Cyprus en Malta 31 december 2001) aangeplante olijfbomen, hetzij vervangende bomen staan of die onder een door de Commissie goedgekeurd programma vallen, komen voor de steun in aanmerking;

c) het aantal olijfbomen in de olijfgaard verschilt niet meer dan 10 % van het aantal dat op 1 januari 2005 is geregistreerd in het in artikel 20, lid 2, bedoelde geografische informatiesysteem;

d) de olijfgaard bezit de kenmerken van de categorie van olijfgaarden waarvoor de steun wordt aangevraagd;

e) de aangevraagde steun bedraagt ten minste 50 EUR per aanvraag.

Artikel 110 decies

Bedrag

1. De steun voor olijfgaarden wordt toegekend per GIS-ha olijven. Een GIS-ha olijven is de oppervlakte-eenheid die in het kader van een volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure vast te stellen gemeenschappelijke methode wordt gebruikt op basis van gegevens uit het in artikel 20, lid 2, bedoelde geografische informatiesysteem voor de olijventeelt.

2. De lidstaten stellen binnen de in lid 3 vastgestelde maximumbedragen waarop het overeenkomstig lid 4 ingehouden bedrag in mindering is gebracht, een steunbedrag vast per GIS-ha olijven van ten hoogste vijf categorieën van olijfgaardarealen.

Deze categorieën worden vastgesteld in overeenstemming met een volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure vast te stellen gemeenschappelijk kader van milieu- en maatschappelijke criteria, met inbegrip van aspecten die betrekking hebben op het landschap en de maatschappelijke tradities. In dit verband wordt bijzondere aandacht geschonken aan de instandhouding van olijfgaarden in marginale gebieden.

3. Bij toepassing van de coëfficiënt 0,4 ingevolge de toepassing van de coëfficiënt 0,6 als bepaald in bijlage VII (H), is het in lid 2 bedoelde maximumbedrag:

	In miljoen EUR
Frankrijk	2,11
Griekenland	208,14
Italië	272,05
Cyprus	2,93
Malta	0,07
Spanje	412,45
Portugal	22,66
Slovenië	0,17

De lidstaat verdeelt het maximumbedrag volgens objectieve criteria en op niet-discriminerende wijze over de verschillende categorieën. Voor elke categorie mag het steunbedrag per GIS-ha olijven gelijk zijn aan het niveau van de onderhoudskosten exclusief oogstkosten, maar mag het dit niveau niet overschrijden.

Wanneer lidstaten besluiten om de coëfficiënt van 0,4 te verlagen, dan wordt het maximumsteunbedrag in de bovenstaande tabel alsmede de bijlagen VIII en VIII bis aangepast volgens de procedure van artikel 144, lid 2.

▼M2

De maximumsteunbedragen voor Cyprus en Malta zijn voorlopig. Zij kunnen in 2005, na de invoering volgens de procedure van artikel 144, lid 2, van het in artikel 20, lid 2, bedoelde geografische informatiesysteem herzien worden om de maximumbedragen voor Cyprus en Malta dienovereenkomstig aan te passen.

4. De lidstaten kunnen tot 10 % van de in lid 3 vastgestelde bedragen inhouden om overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EG) nr. 865/2004 van de Raad van 29 april 2004 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten voor olijfolie en tafelolijven en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 827/68 ([1]) de communautaire financiering te verzekeren van activiteitenprogramma's die worden opgesteld door erkende organisaties van marktdeelnemers.

Wanneer een lidstaat echter beslist om een hogere coëfficiënt toe te passen dan 0,6 zoals bepaald in bijlage VII (H), dan kan hij maximaal 10 % van het olijfolieaandeel in het in artikel 41 bedoelde nationale maximum inhouden om de communautaire financiering te verzekeren van de in de eerste alinea bedoelde activiteitenprogramma's. Dit maximumbedrag wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 144, lid 2.

HOOFDSTUK 10 *QUATER*

STEUN VOOR TABAK

Artikel 110 undecies

Toepassingsgebied

Voor de oogstjaren 2006, 2007, 2008 en 2009 kan aan landbouwers die ruwe tabak van GN-code 2401 produceren, steun worden verleend onder de in dit hoofdstuk vastgestelde voorwaarden.

Artikel 110 duodecies

Subsidiabiliteit

De steun wordt verleend aan de landbouwers die in de kalenderjaren 2000, 2001 en 2002 overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2075/92 een premiebetaling van tabak hebben ontvangen, en aan de landbouwers die gedurende de periode van 1 januari 2002 tot en met 31 december 2005 tabaksproductiequota hebben verworven. De steun wordt uitgekeerd indien wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:

a) de tabak moet afkomstig zijn uit een in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 2848/98 van de Commissie ([2]) genoemd productiegebied;

b) er moet worden voldaan aan de in Verordening (EG) nr. 2848/98 vastgestelde kwaliteitseisen;

c) de tabaksbladeren moeten door de landbouwer in het kader van een teeltcontract worden geleverd aan het bedrijf voor eerste bewerking;

d) bij de uitbetaling wordt gezorgd voor gelijke behandeling van landbouwers en/of gelden objectieve criteria zoals de vestigingsplaats van de tabaksproducenten in een doelstelling 1-regio of de productie van rassen van een bepaalde kwaliteit.

Artikel 110 terdecies

Bedrag

1. Bij toepassing van een coëfficiënt 0,6 ingevolge de toepassing van de coëfficiënt 0,4 zoals bepaald in bijlage VII (I), bedraagt de totale steun, inclusief de in artikel 110 quaterdecies bedoelde bedragen die moeten worden overgedragen naar het communautaire fonds voor tabak, maximaal:

([1]) Zie bladzijde 97 van dit Publicatieblad.
([2]) PB L 358 van 31.12.1998, blz. 17. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1983/2002 van de Commissie (PB L 306 van 8.11.2002, blz. 8).

▼M2

	2006-2009 (in miljoen euro)
België	2,374
Duitsland	21,287
Griekenland	227,331
Spanje	70,599
Frankrijk	48,217
Italië	200,821
Oostenrijk	0,606
Portugal	10,161

Ingeval de lidstaten tot een verlaging van de coëfficiënt 0,6 besluiten, wordt het in de bovenstaande tabel alsmede in bijlage VIII genoemde maximale steunbedrag aangepast overeenkomstig de procedure genoemd in artikel 144, lid 2.

Artikel 110 quaterdecies

Overdracht naar het communautaire fonds voor tabak

Een bedrag gelijk aan 4 % voor het kalenderjaar 2006 en 5 % voor het kalenderjaar 2007 van de overeenkomstig dit hoofdstuk toegekende steun wordt bestemd voor de financiering van voorlichtingsacties in het kader van het bij artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 2075/92 ingestelde communautaire fonds voor tabak.

HOOFDSTUK 10 *QUINQUIES*

AREAALSTEUN VOOR HOP

Artikel 110 quindecies

Toepassingsgebied

Aan landbouwers die hop van GN-code 1210 produceren, wordt steun verleend onder de in dit hoofdstuk vastgestelde voorwaarden.

Artikel 110 sexdecies

Subsidiabiliteit

Subsidiabele arealen zijn arealen die:

— liggen in de hop-productiegebieden die door de Commissie zijn bekendgemaakt overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1784/77 van de Raad ([1]);

— met hop zijn beplant en

— daadwerkelijk zijn geoogst.

▼B

HOOFDSTUK 11

SCHAPEN- EN GEITENPREMIES

Artikel 111

Toepassingsgebied

In geval van toepassing van artikel 67 verlenen de lidstaten op jaarbasis premies of extra betalingen aan landbouwers die schapen en geiten houden overeenkomstig het bepaalde in dit hoofdstuk, tenzij anders is bepaald.

([1]) PB L 200 van 8.8.1977, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.

▼B

Artikel 112

Definities

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder

a) ooi: elk vrouwelijk schaap dat ten minste één keer heeft gelammerd of ten minste één jaar oud is;

b) geit: elke vrouwelijke geit die ten minste één keer heeft gelammerd of ten minste één jaar oud is.

Artikel 113

Ooien- en geitenpremie

1. Aan landbouwers die ooien houden op hun bedrijf, kan op aanvraag een premie voor het aanhouden van ooien worden verleend (ooienpremie).

2. Aan landbouwers die geiten houden op hun bedrijf, kan op aanvraag een premie voor het aanhouden van geiten worden verleend (geitenpremie). Deze premie wordt verleend aan landbouwers in specifieke gebieden waar de productie aan de volgende twee criteria voldoet:

a) de geitenhouderij is voornamelijk gericht op de productie van geitenvlees,

b) de houderijtechnieken zijn vergelijkbaar voor schapen en geiten.

Een lijst van deze gebieden wordt vastgesteld volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure.

3. De ooienpremie en de geitenpremie worden verleend in de vorm van een jaarlijkse betaling per subsidiabel dier, per kalenderjaar en per landbouwer binnen de grenzen van individuele maxima. Het minimumaantal dieren waarvoor een premieaanvraag wordt ingediend, wordt vastgesteld door de lidstaat. Dit minimum bedraagt niet minder dan 10 en niet meer dan 50.

4. Per ooi bedraagt de premie 21 euro. Voor landbouwers die melk van ooien of zuivelproducten op basis van melk van ooien verkopen, bedraagt de premie per ooi evenwel 16,8 euro.

5. Per geit bedraagt de premie 16,8 euro.

Artikel 114

Aanvullende premie

1. Er wordt een aanvullende premie betaald aan de landbouwers in de gebieden waar de productie van schapen- en geitenvlees een traditionele activiteit is of aanzienlijk bijdraagt aan de plattelandseconomie. De lidstaten stellen deze gebieden vast. In ieder geval wordt de aanvullende premie slechts verleend aan landbouwers met een bedrijf waarvan de oppervlakte cultuurgrond voor ten minste 50 % ligt in probleemgebieden als bedoeld in Verordening (EG) nr. 1257/1999.

2. De aanvullende premie wordt eveneens verleend aan verweidende landbouwers op voorwaarde dat:

a) ten minste 90 % van de dieren waarvoor de premie wordt aangevraagd, gedurende ten minste 90 opeenvolgende dagen wordt geweid in een subsidiabel gebied dat overeenkomstig lid 1 is vastgesteld, en

b) de vestigingsplaats van het bedrijf ligt in een welomschreven geografisch gebied waarvoor de lidstaat heeft vastgesteld dat het verweiden er van oudsher in de schapen- en/of de geitenhouderij wordt toegepast en dat de betrokken verplaatsingen van dieren noodzakelijk zijn wegens het ontbreken van voldoende voedergewassen gedurende de verweidingsperiode.

3. Het bedrag van de aanvullende premie wordt vastgesteld op 7 euro per ooi en per geit. De aanvullende premie wordt verleend op dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor de verlening van de ooien- en geitenpremie.

▼B

Artikel 115

Gemeenschappelijke bepalingen

1. De premies worden aan de begunstigde landbouwers betaald op basis van het aantal ooien en/of geiten die op hun bedrijf zijn gehouden gedurende een minimumperiode waarvan de duur wordt bepaald volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure.

2. Zodra een verordening met nieuwe voorschriften inzake de identificatie en registratie van schapen en geiten van toepassing wordt, moeten de dieren overeenkomstig die voorschriften worden geïdentificeerd en geregistreerd om in aanmerking te komen voor de premie.

Artikel 116

Individuele maxima

1. Op 1 januari 2005 is het in artikel 113, lid 3, bedoelde individuele maximum van elke landbouwer gelijk aan het aantal premierechten waarover hij op 31 december 2004 overeenkomstig de desbetreffende communautaire voorschriften beschikte.

▼M1

2. De lidstaten doen het nodige om ervoor te zorgen dat de som van de premierechten voor hun grondgebied het in lid 4 vastgestelde nationale maximum niet overschrijdt en dat de in artikel 118 bedoelde nationale reserve kan worden gehandhaafd.

Behoudens in gevallen waarin artikel 143 ter wordt toegepast, wijzen de nieuwe lidstaten uiterlijk één jaar na de datum van toetreding individuele maxima toe aan de producenten en vormen zij de nationale reserve uit het in lid 4 voor elk van deze nieuwe lidstaten vastgestelde totale aantal premierechten.

Is na de periode waarin de regeling inzake een enkele areaalbetaling overeenkomstig artikel 143 ter werd toegepast artikel 67 van toepassing, dan geschieden de in de tweede alinea bedoelde toewijzing van de individuele maxima aan de producenten en de vorming van de nationale reserve uiterlijk vóór het einde van het eerste jaar van toepassing van de bedrijfstoeslagregeling.

▼B

3. De premierechten die op grond van de overeenkomstig lid 2 genomen maatregel zijn ingetrokken, worden geannuleerd.

▼M1

4. De volgende maxima zijn van toepassing:

Lidstaat	Rechten (x 1 000)
België	70
Tsjechië	66,733
Denemarken	104
Duitsland	2 432
Estland	48
Griekenland	11 023
Spanje	19 580
Frankrijk	7 842
Ierland	4 956
Italië	9 575
Cyprus	472,401
Letland	18,437
Litouwen	17,304
Luxemburg	4
Hongarije	1 146

▼M1

Lidstaat	Rechten (x 1 000)
Malta	8,485
Nederland	930
Oostenrijk	206
Polen	335,88
Portugal (*)	2 690
Slovenië	84,909
Slowakije	305,756
Finland	80
Zweden	180
Verenigd Koninkrijk	19 492
Totaal	81 667,905

(*) Moet worden aangepast bij het verstrijken van de geldigheidsduur van Verordening (EG) nr. 1017/94.

▼B

Artikel 117

Overdracht van premierechten

1. Wanneer een landbouwer zijn bedrijf verkoopt of anderszins overdraagt, kan hij al zijn premierechten overdragen aan degene die zijn bedrijf overneemt.

2. Een landbouwer kan zijn rechten ook geheel of gedeeltelijk aan andere landbouwers overdragen zonder zijn bedrijf over te dragen.

In geval van een overdracht van premierechten zonder overdracht van het bedrijf wordt een deel van de overgedragen premierechten dat ten hoogste 15 % bedraagt, zonder compensatie aan de nationale reserve van de lidstaat waar het bedrijf zich bevindt, afgestaan voor kosteloze herverdeling.

De lidstaten kunnen premierechten verwerven van landbouwers die er vrijwillig mee instemmen hun rechten geheel of gedeeltelijk af te staan. In dat geval kunnen betalingen voor de verwerving van die rechten aan die landbouwers worden verricht, hetzij uit de nationale begrotingen, hetzij zoals bepaald in artikel 119, lid 2, vijfde streepje.

In afwijking van het bepaalde in lid 1 en in naar behoren gemotiveerde omstandigheden kunnen de lidstaten bepalen dat de overdracht van rechten in geval van verkoop of andere overdracht van het bedrijf wordt uitgevoerd via de nationale reserve.

3. De lidstaten kunnen de nodige maatregelen nemen om te voorkomen dat premierechten wegvloeien uit gevoelige zones of regio's waar de productie van schapenvlees van bijzonder belang is voor de plaatselijke economie.

4. De lidstaten kunnen vóór een nader te bepalen datum tijdelijke overdrachten toestaan van dat deel van de premierechten dat de landbouwer die erover beschikt, niet zal doen gelden.

Artikel 118

Nationale reserve

1. Elke lidstaat houdt een nationale reserve van premierechten aan.

2. Premierechten die op grond van artikel 117, lid 2, of andere communautaire bepalingen zijn ingetrokken, worden toegevoegd aan de nationale reserve.

▼B

3. De lidstaten kunnen de premierechten binnen de grenzen van hun nationale reserve toekennen aan de landbouwers. Bij die toekenning geven zij voorrang aan met name nieuwkomers, jonge landbouwers of andere prioritaire landbouwers.

Artikel 119

Extra betalingen

1. In geval van toepassing van artikel 71 verrichten de lidstaten jaarlijks extra betalingen ten belope van de totaalbedragen in lid 3.

De lidstaten kunnen besluiten de in lid 3 vermelde totaalbedragen aan te vullen door de in artikel 113 bedoelde bedragen te verlagen. Deze verlaging kan regionaal worden toegepast en is niet hoger dan 1 euro.

De betalingen worden jaarlijks verleend op basis van objectieve criteria, met inbegrip van met name de relevante productiestructuren en -voorwaarden, en op zodanige wijze dat gelijke behandeling van de landbouwers gewaarborgd is en markt- en concurrentieverstoringen worden vermeden. Bovendien worden die betalingen niet gekoppeld aan schommelingen van de marktprijzen. Zij kunnen op regionale basis worden gedaan.

2. Betalingen kunnen in het bijzonder de volgende elementen omvatten:

— betalingen aan landbouwers die specifieke productievormen, met name met betrekking tot kwaliteit, toepassen welke van belang zijn voor de plaatselijke economie of de bescherming van het milieu,

— een verhoging van de premie als bepaald in artikel 113. Deze extra bedragen kunnen afhankelijk worden gesteld van de toepassing van vereisten inzake veebezetting, die worden vastgesteld door de lidstaat naar gelang van de plaatselijke omstandigheden,

— steun voor de herstructurering van de bedrijven van landbouwers of de ontwikkeling van organisaties van producenten,

— areaalbetalingen aan landbouwers, die worden verleend per hectare voederareaal waarover een landbouwer tijdens het betrokken kalenderjaar beschikt en waarvoor geen betalingen voor hetzelfde jaar worden aangevraagd uit hoofde van de steunregeling voor landbouwers die bepaalde akkerbouwgewassen verbouwen, de steunregeling voor gedroogde voedergewassen en communautaire steunregelingen voor andere gewassen in de sector meerjarige teelten of de sector tuinbouw,

— betalingen aan landbouwers die hun rechten krachtens artikel 117, lid 2, vrijwillig afstaan,

— steun om de verwerking en afzet van schapen- en geitenvlees te verbeteren en te rationaliseren.

▼M1

3. De volgende totaalbedragen zijn van toepassing:

(in duizend EUR)

België	64
Tsjechië	71
Denemarken	79
Duitsland	1 793
Estland	51
Griekenland	8 767
Spanje	18 827
Frankrijk	7 083
Ierland	4 875

▼M1

(in duizend EUR)

Italië	6 920
Cyprus	441
Letland	19
Litouwen	18
Luxemburg	4
Hongarije	1 212
Malta	9
Nederland	743
Oostenrijk	185
Polen	355
Portugal	2 275
Slovenië	86
Slowakije	323
Finland	61
Zweden	162
Verenigd Koninkrijk	20 162

4. In de nieuwe lidstaten worden de totaalbedragen toegepast overeenkomstig de bij artikel 143 bis vastgestelde toenameregeling.

▼B

Artikel 120

Maxima

De som van de bedragen van alle aangevraagde premies of extra betalingen mag het door de Commissie overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgestelde maximum niet overschrijden.

Wanneer het totaalbedrag van de aangevraagde steun het vastgestelde maximum overschrijdt, wordt de steun per landbouwer voor het betrokken jaar proportioneel verlaagd.

HOOFDSTUK 12

RUNDVLEESBETALINGEN

Artikel 121

Toepassingsgebied

In geval van toepassing van artikel 68 verlenen de lidstaten, tenzij anders is bepaald, onder de in dit hoofdstuk bepaalde voorwaarden de door de betrokken lidstaat gekozen vorm of vormen van steun overeenkomstig dat artikel.

Artikel 122

Definities

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

a) regio: een lidstaat of een gebied in een lidstaat, naar keuze van de betrokken lidstaat;

b) stier: een ongecastreerd mannelijk rund;

▼B

c) os: een gecastreerd mannelijk rund;

d) zoogkoe: een koe van een vleesras of verkregen door kruising met een vleesras, die behoort tot een beslag dat wordt gebruikt voor het opfokken van kalveren voor de vleesproductie;

e) vaars: een vrouwelijk rund van ten minste acht maanden, dat nog niet heeft gekalfd.

Artikel 123

Speciale premie

1. Aan landbouwers die op hun bedrijf mannelijke runderen houden, kan op aanvraag een speciale premie worden verleend. Deze premie wordt per kalenderjaar en per bedrijf binnen de grenzen van de regionale maxima verleend voor ten hoogste 90 dieren van elke in lid 2 en in lid 4 bedoelde leeftijdstranche.

2. De speciale premie wordt ten hoogste:

a) één keer verleend voor elke stier van ten minste negen maanden oud,

b) twee keer verleend voor elke os, namelijk:

— de eerste keer als het dier negen maanden oud is,

— de tweede keer nadat het dier 21 maanden oud is geworden.

3. Om voor de speciale premie in aanmerking te komen:

a) moet ieder dier waarvoor een aanvraag is ingediend, gedurende een nader te bepalen periode door de landbouwer worden gemest,

b) moet ieder dier tot de slacht of de uitvoer vergezeld gaan van een dierenpaspoort als bedoeld in artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1760/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten ([1]), waarop alle relevante gegevens in verband met de premie zijn vermeld, of, als een dergelijk paspoort niet voorhanden is, van een gelijkwaardig administratief document.

4. Als in een regio het totale aantal stieren van ten minste negen maanden oud en ossen van negen tot 20 maanden oud, waarvoor een premie is aangevraagd en die voldoen aan de voorwaarden voor de verlening van de speciale premie, het in lid 8 vermelde regionale maximum overschrijdt, wordt het totale aantal dieren dat op grond van lid 2, onder a) en b), voor een premie in aanmerking komt, in het betrokken jaar per landbouwer proportioneel verlaagd.

In dit artikel wordt onder regionaal maximum het aantal dieren verstaan waarvoor in een regio en voor een bepaald kalenderjaar een speciale premie kan worden verleend.

5. In afwijking van de leden 1 en 4 kunnen de lidstaten

— op basis van objectieve criteria die deel uitmaken van een plattelandsontwikkelingsbeleid en alleen indien zowel de milieu-aspecten als de werkgelegenheidsaspecten in aanmerking worden genomen, het maximumaantal van 90 dieren per bedrijf en leeftijdstranche wijzigen of niet toepassen, en

— bij de uitoefening van die bevoegdheid besluiten lid 4 zo toe te passen dat de vereiste vermindering verwezenlijkt wordt om aan het toepasselijke regionale maximum te voldoen, zonder dat er verminderingen opgelegd worden aan kleine landbouwers die voor het jaar in kwestie geen speciale premies hebben aangevraagd voor meer dan een minimumaantal dieren dat door de betrokken lidstaat is vastgesteld.

6. De lidstaten kunnen besluiten de speciale premie te verlenen bij het slachten van de runderen. In dat geval wordt voor stieren het in lid 2, onder a), bedoelde leeftijdscriterium vervangen door een minimumslachtgewicht van 185 kg.

([1]) PB L 204 van 11.3.2000, blz. 1.

▼B

De premie wordt uitbetaald of doorbetaald aan de landbouwer.

Het Verenigd Koninkrijk wordt gemachtigd in Noord-Ierland een andere regeling voor de verlening van de speciale premie toe te passen dan voor de rest van zijn grondgebied.

7. De speciale premie bedraagt:

a) 210 euro per subsidiabele stier;

b) 150 euro per subsidiabele os en leeftijdstranche.

▼M1

8. De volgende regionale maxima zijn van toepassing:

België	235 149
Tsjechië	244 349
Denemarken	277 110
Duitsland	1 782 700
Estland	18 800
Griekenland	143 134
Spanje	713 999 (*)
Frankrijk	1 754 732 (**)
Ierland	1 077 458
Italië	598 746
Cyprus	12 000
Letland	70 200
Litouwen	150 000
Luxemburg	18 962
Hongarije	94 620
Malta	3 201
Nederland	157 932
Oostenrijk	373 400
Polen	926 000
Portugal	175 075 (***) (****)
Slovenië	92 276
Slowakije	78 348
Finland	250 000
Zweden	250 000
Verenigd Koninkrijk	1 419 811 (*****)

(*) Onverminderd de specifieke voorschriften van Verordening (EG) nr. 1454/2001.

(**) Onverminderd de specifieke voorschriften van Verordening (EG) nr. 1452/2001.

(***) Onverminderd de specifieke voorschriften van Verordening (EG) nr. 1453/2001.

(****) Moet worden aangepast bij het verstrijken van de geldigheidsduur van Verordening (EG) nr. 1017/94.

(*****) Dit maximum wordt tijdelijk met 100 000 verhoogd tot 1 519 811 totdat levende dieren van minder dan zes maanden mogen worden uitgevoerd.

▼B

Artikel 124

Seizoencorrectiepremie

1. In geval van toepassing van artikel 71 kunnen, wanneer in een lidstaat:

a) het aantal ossen dat in een bepaald jaar is geslacht, groter is dan 60 % van het totaal aantal per jaar geslachte mannelijke runderen, en

b) het aantal ossen dat in de periode van 1 september tot en met 30 november van een bepaald jaar is geslacht, groter is dan 35 % van het totaal aantal per jaar geslachte ossen,

▼B

de landbouwers op aanvraag bovenop de speciale premie een extra premie verkrijgen (seizoencorrectiepremie). Als beide genoemde drempelpercentages in Ierland of Noord-Ierland zijn bereikt, is de premie van toepassing in Ierland en in Noord-Ierland.

Voor de toepassing van dit artikel in het Verenigd Koninkrijk wordt Noord-Ierland als een aparte eenheid beschouwd.

2. Deze premie bedraagt:

— 72,45 euro per dier dat in de eerste 15 weken van een bepaald jaar is geslacht,

— 54,34 euro per dier dat in de 16e of de 17e week van een bepaald jaar is geslacht,

— 36,23 euro per dier dat in de 18e tot en met de 21e week van een bepaald jaar is geslacht,

— 18,11 euro per dier dat in de 22e of de 23e week van een bepaald jaar is geslacht.

3. Een lidstaat kan als het in lid 1, onder b), bedoelde percentage, rekening houdend met de voorlaatste zin van dat lid, niet wordt bereikt, besluiten als seizoencorrectiepremie 60 % van de in lid 2 vermelde bedragen te verlenen wanneer de landbouwers van die lidstaat de premie tevoren al ontvingen.

In dat geval

a) kan de betrokken lidstaat besluiten die premie alleen voor de eerste twee of drie van bovengenoemde perioden te verlenen;

b) zorgt de betrokken lidstaat ervoor dat de maatregel geen extra kosten voor het betrokken begrotingsjaar meebrengt, door overeenkomstige verlaging van de onderstaande bedragen:

   — het bedrag van de in die lidstaat verleende speciale premie voor de tweede leeftijdstranche voor ossen, en/of

   — het bedrag van de op grond van afdeling 2 uit te keren extra betalingen, en stelt hij de Commissie van de toegepaste verlaging in kennis.

Met het oog op de toepassing van deze maatregel worden Ierland en Noord-Ierland als één geheel beschouwd voor de berekening van het in lid 1, onder a), vermelde percentage en bijgevolg voor het verkrijgen van de premie.

4. Om vast te stellen of de in dit artikel vermelde percentages zijn overschreden, wordt rekening gehouden met het aantal dieren dat is geslacht in het tweede jaar voorafgaand aan dat waarin het voor de premie in aanmerking komend dier is geslacht.

Artikel 125

Zoogkoeienpremie

1. Aan landbouwers die op hun bedrijf zoogkoeien houden, kan op aanvraag een premie voor het aanhouden van zoogkoeien worden verleend (zoogkoeienpremie). Deze premie wordt verleend in de vorm van een premie per jaar en per landbouwer, binnen de individuele maxima.

2. De zoogkoeienpremie wordt verleend aan alle landbouwers

a) die geen melk of zuivelproducten leveren in de 12 maanden vanaf de dag van indiening van de aanvraag,

   Rechtstreekse levering van melk of zuivelproducten van het bedrijf aan de consument vormt echter geen beletsel voor de verlening van de premie;

b) die melk of zuivelproducten leveren en wier totale individuele referentiehoeveelheid als bedoeld in artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 3950/92 ten hoogste 120 000 kilogram bedraagt. De lidstaten mogen op basis van door hen vast te stellen objectieve criteria echter besluiten om deze kwantitatieve beperking te wijzigen of niet toe te passen,

▼B

op voorwaarde dat de landbouwers gedurende ten minste zes opeenvolgende maanden vanaf de dag van indiening van de aanvraag een aantal zoogkoeien houden dat ten minste gelijk is aan 60 % en een aantal vaarzen dat ten hoogste gelijk is aan 40 % van het aantal waarvoor de premie is aangevraagd.

Voor de vaststelling van het aantal op grond van het bepaalde onder a) en b) subsidiabele dieren wordt aan de hand van de in artikel 95, lid 2, bedoelde referentiehoeveelheid en de gemiddelde melkopbrengst bepaald of de koeien tot een zoogkoeienbeslag dan wel tot een melkkoeienbeslag behoren.

3. Het recht van de landbouwers op de premie wordt beperkt door toepassing van het in artikel 126 gedefinieerde individuele maximum.

4. De premie per subsidiabel dier bedraagt 200 euro.

5. In geval van toepassing van artikel 68, punt a), onder i), mogen de lidstaten, mits er geen discriminatie tussen veehouders in de betrokken lidstaat plaatsvindt een aanvullende nationale zoogkoeienpremie van maximaal 50 euro per dier verlenen.

Voor bedrijven in een regio als gedefinieerd in de artikelen 3 en 6 van Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen ([1]) wordt de eerste 24,15 euro per dier van die aanvullende premie gefinancierd door de Afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL).

Voor bedrijven op het gehele grondgebied van een lidstaat waarvan het koeienbeslag gekenmerkt wordt door een hoog aandeel zoogkoeien dat ten minste 30 % van het totaal aantal koeien uitmaakt, en waarvan ten minste 30 % van de geslachte mannelijke runderen tot de vleesklassen S en E behoren, wordt de aanvullende premie geheel door de Afdeling Garantie van het EOGFL gefinancierd. Overschrijdingen van deze percentages worden vastgesteld op basis van het gemiddelde van de twee jaren voorafgaande aan het jaar waarvoor de premie wordt verleend.

6. Voor de toepassing van dit artikel worden alleen in aanmerking genomen vaarzen van een vleesras of voortgekomen uit een kruising met een dergelijk ras, die deel uitmaken van een beslag van voor de vleesproductie bestemde kalveren.

Artikel 126

Individueel maximum voor zoogkoeien

▼M1

1. Aan elke landbouwer die zoogkoeien houdt, wordt steun verleend binnen de individuele maxima die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1254/1999 of lid 2, tweede alinea.

2. De lidstaten doen het nodige om ervoor te zorgen dat de som van de premierechten voor hun grondgebied het in lid 5 vastgestelde nationale maximum niet overschrijdt en dat de in artikel 128 bedoelde nationale reserve kan worden gehandhaafd.

Behoudens in gevallen waarin artikel 143 ter wordt toegepast, wijzen de nieuwe lidstaten uiterlijk één jaar na de datum van toetreding individuele maxima toe aan de producenten en vormen zij de nationale reserve uit het in lid 4 voor elk van deze nieuwe lidstaten vastgestelde totale aantal premierechten.

Is na de periode waarin de regeling inzake een enkele areaalbetaling overeenkomstig artikel 143 ter werd toegepast artikel 68, lid 2, onder a), i), van toepassing, dan geschieden de in de tweede alinea bedoelde toewijzing van de individuele maxima aan de producenten en de vorming van de nationale reserve uiterlijk vóór het einde van het eerste jaar van toepassing van de bedrijfstoeslagregeling.

([1]) PB L 161 van 26.6.1999, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1105/2003 (PB L 158 van 27.6.2003, blz. 3).

▼B

3. Als voor de in lid 2 bedoelde aanpassing de individuele maxima van landbouwers moeten worden verlaagd, gebeurt dit zonder compensatiebetaling en op basis van objectieve criteria, met name:

— de mate waarin de landbouwers hun individuele maxima hebben gebruikt gedurende de drie referentiejaren die aan het jaar 2000 voorafgaan;

— de uitvoering van een investerings- of extensiveringsprogramma in de rundvleessector;

— specifieke natuurlijke omstandigheden of de toepassing van sancties waardoor de premie gedurende ten minste één referentiejaar niet of slechts gedeeltelijk is betaald;

— andere uitzonderlijke omstandigheden waardoor de betalingen voor ten minste één referentiejaar niet stroken met de werkelijke situatie zoals geconstateerd gedurende de voorgaande jaren.

4. De premierechten die op grond van de overeenkomstig lid 2 genomen maatregel zijn ingetrokken, worden geannuleerd.

▼M1

5. De volgende nationale maxima zijn van toepassing:

België	394 253
Tsjechië (*)	90 300
Denemarken	112 932
Duitsland	639 535
Estland (*)	13 416
Griekenland	138 005
Spanje (**)	1 441 539
Frankrijk (***)	3 779 866
Ierland	1 102 620
Italië	621 611
Cyprus (*)	500
Letland (*)	19 368
Litouwen (*)	47 232
Luxemburg	18 537
Hongarije (*)	117 000
Malta (*)	454
Nederland	63 236
Oostenrijk	375 000
Polen (*)	325 581
Portugal (****) (*****)	416 539
Slovenië (*)	86 384
Slowakije (*)	28 080
Finland	55 000
Zweden	155 000
Verenigd Koninkrijk	1 699 511

(*) Geldig vanaf de datum van toetreding.

(**) Onverminderd de specifieke voorschriften van Verordening (EG) nr. 1454/2001.

(***) Onverminderd de specifieke voorschriften van Verordening (EG) nr. 1452/2001.

(****) Onverminderd de specifieke voorschriften van Verordening (EG) nr. 1453/2001.

(*****) Moet bij het verstrijken van de geldigheidsduur van Verordening (EG) nr. 1017/94 worden verhoogd met de premies die voortvloeien uit de toepassing van die verordening in 2003 en 2004.

▼B

Artikel 127

Overdracht van premierechten voor zoogkoeien

1. Wanneer een landbouwer zijn bedrijf verkoopt of anderszins overdraagt, kan hij al zijn rechten op de zoogkoeienpremie overdragen aan degene die zijn bedrijf overneemt. Hij kan zijn rechten ook geheel of gedeeltelijk aan andere landbouwers overdragen zonder zijn bedrijf over te dragen.

In geval van een overdracht van premierechten zonder overdracht van het bedrijf, wordt een deel van de overgedragen premierechten dat ten hoogste 15 % bedraagt, zonder compensatie afgestaan aan de nationale reserve van de lidstaat waar het bedrijf zich bevindt, met het oog op kosteloze herverdeling.

2. De lidstaten

a) nemen de nodige maatregelen om te voorkomen dat premierechten door overdracht wegvloeien uit gevoelige zones of regio's waar de rundvleesproductie van bijzonder belang is voor de plaatselijke economie;

b) kunnen bepalen dat de overdracht van rechten zonder overdracht van het bedrijf hetzij rechtstreeks tussen landbouwers, hetzij via de nationale reserve plaatsvindt.

3. De lidstaten kunnen vóór een nader te bepalen datum tijdelijke overdrachten toestaan van dat deel van de premierechten dat de landbouwer die erover beschikt, niet zal doen gelden.

Artikel 128

Nationale reserve van premierechten voor zoogkoeien

1. Elke lidstaat houdt een nationale reserve van premierechten voor zoogkoeien aan.

2. Onverminderd artikel 126, lid 4, worden premierechten die op grond van artikel 127, lid 1, of andere communautaire bepalingen zijn ingetrokken, aan de nationale reserve toegevoegd.

3. De lidstaten kennen de premierechten binnen de grenzen van hun nationale reserve toe aan met name nieuwkomers, jonge landbouwers en andere prioritaire landbouwers.

Artikel 129

Vaarzen

1. In afwijking van artikel 125, lid 3, mogen lidstaten waar meer dan 60 % van de zoogkoeien en de vaarzen gehouden worden in berggebieden in de zin van artikel 18 van Verordening (EG) nr. 1257/1999, besluiten de verlening van de zoogkoeienpremie voor vaarzen afzonderlijk te beheren van die voor zoogkoeien, tot een afzonderlijk nationaal maximum dat door de betrokken lidstaat wordt vastgesteld.

Dat afzonderlijke nationale maximum mag niet meer bedragen dan 40 % van het nationale maximum van de betrokken lidstaat als bedoeld in artikel 126, lid 5. Dat nationale maximum moet verlaagd worden met de hoeveelheid die gelijk is aan het afzonderlijke nationale maximum. Wanneer in een lidstaat bij de uitoefening van de in dit lid bedoelde bevoegdheid het totaal aantal vaarzen waarvoor een premie is aangevraagd en die voldoen aan de voorwaarden voor de verlening van de zoogkoeienpremie, het afzonderlijke nationale maximum overschrijdt, moet het aantal subsidiabele vaarzen per landbouwer voor het betrokken jaar proportioneel worden verlaagd.

2. Voor de toepassing van dit artikel worden alleen vaarzen van een vleesras of voortgekomen uit een kruising met een dergelijk ras in aanmerking genomen.

▼B

Artikel 130

Slachtpremie

1. Een landbouwer die runderen op zijn bedrijf houdt, kan op aanvraag in aanmerking komen voor een slachtpremie. De premie wordt, binnen nader vast te stellen nationale maxima, verleend bij het slachten van subsidiabele dieren of de uitvoer daarvan naar een derde land.

Voor de slachtpremie komen in aanmerking:

a) stieren, ossen, koeien en vaarzen van ten minste acht maanden,

b) kalveren van meer dan één en minder dan acht maanden oud met een slachtgewicht van ten hoogste 185 kg, op voorwaarde dat zij gedurende een nader te bepalen periode door de landbouwer zijn gehouden.

2. De premie bedraagt:

a) 80 euro per subsidiabel dier als omschreven in lid 1, onder a);

b) 50 euro per subsidiabel dier als omschreven in lid 1, onder b).

3. De in lid 1 bedoelde nationale maxima worden vastgesteld per lidstaat en afzonderlijk voor beide groepen dieren als omschreven in lid 1, onder a) en b). Elk maximum is gelijk aan de aantallen dieren van elke van deze twee groepen die in 1995 in de betrokken lidstaat zijn geslacht plus die welke vanuit die lidstaat naar een derde land zijn uitgevoerd, volgens de gegevens van Eurostat of andere gepubliceerde officiële statistische gegevens voor dat jaar die door de Commissie zijn geaccepteerd.

▼M1

Voor de nieuwe lidstaten zijn de nationale maxima opgenomen in de onderstaande tabel.

	Stieren, ossen, koeien en vaarzen	Kalveren van meer dan één en minder dan acht maanden oud met een slachtgewicht van ten hoogste 185 kg
Tsjechië	483 382	27 380
Estland	107 813	30 000
Cyprus	21 000	—
Letland	124 320	53 280
Litouwen	367 484	244 200
Hongarije	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Polen	1 815 430	839 518
Slovenië	161 137	35 852
Slowakije	204 062	62 841

▼B

4. Wanneer in een bepaalde lidstaat het totale aantal dieren waarvoor een premie is aangevraagd met betrekking tot een van de twee in lid 1, onder a) of b), bedoelde groepen dieren die voldoen aan de voorwaarden voor het verlenen van de slachtpremie, het nationale maximum voor die groep overschrijdt, wordt het aantal van alle subsidiabele dieren van die groep per landbouwer voor het jaar in kwestie proportioneel verlaagd.

Artikel 131

Veebezetting

1. In geval van toepassing van artikel 71 wordt het totale aantal dieren waarvoor de speciale premie en de zoogkoeienpremie kan worden verkregen, begrensd door de toepassing van een veebezettingsgetal van twee grootvee-eenheden (GVE) per hectare per kalenderjaar. Het veebezettingsgetal bedraagt per 1 januari 2003 1,8 GVE. Het veebezettings-

▼B

getal geeft de verhouding weer tussen het aantal GVE en het areaal van het bedrijf dat voor de voedering van de dieren van hetzelfde bedrijf wordt gebruikt. Een landbouwer wordt echter vrijgesteld van de toepassing van het veebezettingsgetal wanneer het aantal dieren op zijn bedrijf dat in aanmerking moet worden genomen voor de bepaling van het veebezettingsgetal, niet groter is dan 15 GVE.

2. Het veebezettingsgetal van het bedrijf wordt vastgesteld op grond van:

a) de aantallen mannelijke runderen, zoogkoeien en vaarzen, schapen en/of geiten waarvoor premieaanvragen zijn ingediend, en het aantal melkkoeien dat nodig is voor de productie van de aan de landbouwer toegekende totale referentiehoeveelheid melk. Voor de omrekening van het aldus verkregen aantal dieren in GVE wordt gebruik gemaakt van de volgende omrekeningstabel,

Mannelijke runderen en vaarzen ouder dan 24 maanden, zoogkoeien, melkkoeien	1,0 GVE
Mannelijke runderen en vaarzen van zes maanden tot 24 maanden	0,6 GVE
Schapen	0,15 GVE
Geiten	0,15 GVE

b) het voederareaal: de oppervlakte van het bedrijf die gedurende het hele kalenderjaar voor de rundveehouderij en de schapen- en/of geitenhouderij beschikbaar is. Bij de berekening van dat areaal wordt geen rekening gehouden met de oppervlakte van:

— gebouwen, bossen, vijvers en wegen,

— percelen die worden gebruikt voor andere gewassen waarvoor een communautaire steunregeling geldt, of voor meerjarige teelten of tuinbouw, behalve percelen blijvend grasland waarvoor areaalbetalingen worden verleend overeenkomstig artikel 136 of, naar gelang het geval, artikel 71,

— percelen waarvoor de steunregeling geldt voor landbouwers die bepaalde akkerbouwgewassen verbouwen, percelen die in aanmerking komen voor de steunregeling voor gedroogde voedergewassen, of die onder een nationaal of communautair braakleggingsprogramma vallen.

Het voederareaal omvat ook gezamenlijk gebruikt voederareaal en percelen die voor gemengde teelten worden gebruikt.

Artikel 132

Extensiveringsbedrag

1. In geval van toepassing van artikel 71, komen landbouwers die de speciale premie en/of de zoogkoeienpremie ontvangen, in aanmerking voor een extensiveringsbedrag.

2. Het extensiveringsbedrag bedraagt 100 euro per verleende speciale premie of zoogkoeienpremie, mits de veebezetting van het betrokken bedrijf voor het kalenderjaar in kwestie minder bedraagt dan of gelijk is aan 1,4 GVE per hectare.

De lidstaten kunnen echter besluiten het volgende extensiveringsbedrag te verlenen: 40 euro voor een veebezetting van 1,4 GVE/ha of meer en gelijk aan of minder dan 1,8 GVE/ha, en 80 euro voor een veebezetting van minder dan 1,4 GVE/ha.

3. Voor de toepassing van lid 2:

a) wordt in afwijking van artikel 131, lid 2, onder a), bij de vaststelling van het veebezettingsgetal van het bedrijf rekening gehouden met de mannelijke runderen, koeien en vaarzen die tijdens het betrokken kalenderjaar op dat bedrijf aanwezig zijn, en met de schapen en/of de

▼B

geiten waarvoor voor dat kalenderjaar premieaanvragen zijn ingediend. Het aantal dieren wordt in GVE omgerekend aan de hand van de omrekeningstabel genoemd in artikel 131, lid 2, onder a);

b) worden, onverminderd artikel 131, lid 2, onder b), derde streepje, arealen die gebruikt worden voor de productie van akkerbouwgewassen als gedefinieerd in bijlage IX niet als „voederareaal" beschouwd;

c) bestaat het voederareaal dat gebruikt wordt voor de berekening van het veebezettingsgetal, ten minste voor 50 % uit grasland.

„Grasland" wordt gedefinieerd door de lidstaten. Die definitie omvat ten minste het criterium dat grasland weidegrond is die volgens de plaatselijke veehouderijpraktijken erkend is als bestemd voor het laten grazen van runderen en/of schapen. Dit sluit een gecombineerd gebruik van het grasland in de loop van het jaar (gras, hooi, kuilgras) echter niet uit.

4. Onverminderd de in lid 2 bedoelde veebezettingseisen, kunnen landbouwers in lidstaten waar meer dan 50 % van de melkproductie plaatsvindt in berggebieden in de zin van artikel 18 van Verordening (EG) nr. 1257/1999, de in lid 2 bedoelde extensiveringsbedragen ontvangen voor melkkoeien die worden gehouden op bedrijven die in dergelijke gebieden liggen.

5. Volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure past de Commissie zo nodig het in lid 2 vastgestelde bedrag aan, met name rekening houdend met het aantal dieren dat het vorige kalenderjaar voor dat aanvullende bedrag in aanmerking kwam.

Artikel 133

Extra betalingen

1. In geval van toepassing van artikel 71 verrichten de lidstaten jaarlijks aan de landbouwers op hun grondgebied extra betalingen ten belope van de totaalbedragen in lid 3. De betalingen worden verleend op basis van objectieve criteria, met inbegrip van met name de relevante productiestructuur en -voorwaarden, en op zodanige wijze dat de gelijke behandeling van de landbouwers is gewaarborgd en markt- en concurrentieverstoringen worden vermeden. Bovendien mogen deze betalingen niet aan de schommelingen van de marktprijzen worden gekoppeld.

2. De extra betalingen kunnen de vorm aannemen van veebetalingen en/of areaalbetalingen.

▼M1

3. De volgende totaalbedragen zijn van toepassing:

(in miljoen EUR)

België	39,4
Tsjechië	8,776017
Denemarken	11,8
Duitsland	88,4
Estland	1,13451
Griekenland	3,8
Spanje	33,1
Frankrijk	93,4
Ierland	31,4
Italië	65,6
Cyprus	0,308945
Letland	1,33068
Litouwen	4,942267
Luxemburg	3,4
Hongarije	2,936076
Malta	0,0637

▼M1

(in miljoen EUR)

Nederland	25,3
Oostenrijk	12,0
Polen	27,3
Portugal	6,2
Slovenië	2,964780
Slowakije	4,500535
Finland	6,2
Zweden	9,2
Verenigd Koninkrijk	63,8

▼B

Artikel 134

Veebetalingen

1. Veebetalingen kunnen worden verleend voor:

a) mannelijke runderen,

b) zoogkoeien,

c) melkkoeien,

d) vaarzen.

2. Veebetalingen kunnen worden verleend als aanvulling op een slachtpremie-eenheid als bedoeld in artikel 130, behalve voor kalveren. In andere gevallen gelden voor het verlenen van veebetalingen:

a) de bijzondere bepalingen van artikel 135,

b) door de lidstaten vast te stellen specifieke eisen inzake de veebezetting.

3. De specifieke eisen inzake de veebezetting worden vastgesteld:

— op basis van het in artikel 131, lid 2, onder b), bedoelde voederareaal, met uitzondering van arealen waarvoor overeenkomstig artikel 136 betalingen zijn verleend;

— met name rekening houdend met de gevolgen van het betrokken productietype voor het milieu, de milieugevoeligheid van het areaal dat voor de rundveehouderij wordt gebruikt en de maatregelen die zijn genomen om de toestand van dat areaal uit milieuoogpunt te stabiliseren of te verbeteren.

Artikel 135

Voorwaarden voor veebetaling

1. Veebetalingen voor mannelijke runderen kunnen per kalenderjaar worden verleend voor ten hoogste het aantal dieren in een lidstaat:

— dat gelijk is aan het nationale maximum van de betrokken lidstaat als bedoeld in artikel 123, lid 8, of

— dat gelijk is aan het aantal mannelijke runderen waarvoor in 1997 premies zijn verleend, of

— dat gelijk is aan het gemiddeld aantal geslachte mannelijke runderen in de jaren 1997, 1998 en 1999 volgens de Eurostat-statistieken voor die jaren of andere gepubliceerde officiële statistische gegevens voor die jaren die door de Commissie zijn geaccepteerd, of

▼M1

— wat de nieuwe lidstaten betreft: dat gelijk is aan het in artikel 123, lid 8, vastgestelde maximum of dat gelijk is aan het gemiddelde aantal geslachte mannelijke runderen in de jaren 2001, 2002 en 2003 volgens de Eurostat-statistieken voor die jaren of andere gepubliceerde officiële statistische gegevens voor die jaren die door de Commissie zijn geaccepteerd.

▼B

De lidstaten kunnen, op nationale of regionale basis, ook een maximum aantal mannelijke runderen per bedrijf vaststellen waarvoor een veebetaling wordt verleend.

Alleen mannelijke runderen van acht maanden of ouder komen in aanmerking. Wanneer de veebetalingen bij de slacht plaatsvinden, kunnen de lidstaten besluiten deze voorwaarde te vervangen door een minimumslachtgewicht van 180 kilogram.

2. Veebetalingen voor zoogkoeien en vaarzen die in aanmerking komen voor de in artikel 125, lid 4, en in artikel 129 bedoelde zoogkoeienpremie, kunnen alleen worden verleend als aanvulling op de in artikel 125, lid 4, bedoelde zoogkoeienpremie-eenheid.

3. Veebetalingen voor melkkoeien kunnen alleen worden verleend als bedrag per ton op het bedrijf beschikbare referentiekwantiteit die in aanmerking komt voor de premie en overeenkomstig artikel 95, lid 2, moet worden vastgesteld.

Artikel 134, lid 2, onder b), is niet van toepassing.

4. Veebetalingen voor andere vaarzen dan bedoeld in lid 2 mogen per lidstaat en per kalenderjaar worden verleend voor ten hoogste het aantal vaarzen dat gelijk is aan het gemiddelde aantal vaarzen dat in de jaren 1997, 1998 en 1999 geslacht is volgens de Eurostat-statistieken voor die jaren of andere gepubliceerde officiële statistische gegevens voor die jaren die door de Commissie zijn geaccepteerd.►M1 Voor de nieuwe lidstaten zijn de referentiejaren 2001, 2002 en 2003. ◄

Artikel 136

Areaalbetalingen

1. De areaalbetalingen worden verleend per hectare blijvend grasland:

a) die gedurende het betrokken kalenderjaar voor een landbouwer beschikbaar is,

b) die niet wordt gebruikt om te voldoen aan de specifieke eisen inzake de veebezetting als bedoeld in artikel 134, lid 3, en

c) waarvoor geen betalingen voor hetzelfde jaar worden aangevraagd in het kader van de steunregeling voor landbouwers die bepaalde akkerbouwgewassen verbouwen, de steunregeling voor gedroogde voedergewassen en communautaire steunregelingen voor andere gewassen in de sector meerjarige teelten of de sector tuinbouw.

2. Het areaal blijvend grasland in een regio waarvoor areaalbetalingen kunnen worden verleend, is ten hoogste gelijk aan het desbetreffende regionale basisareaal.

De door de lidstaten vastgestelde regionale basisarealen zijn gelijk aan het gemiddelde aantal hectare blijvend grasland dat in 1995, 1996 en 1997 voor de rundveehouderij beschikbaar was.►M1 Voor de nieuwe lidstaten zijn de referentiejaren 1999, 2000 en 2001. ◄

3. Inclusief, in voorkomend geval, areaalbetalingen overeenkomstig artikel 96, kan in totaal per hectare geen hogere areaalbetaling worden verleend dan 350 euro.

▼M1

Artikel 136 bis

Voorwaarden voor de toepassing in de nieuwe lidstaten

In de nieuwe lidstaten worden de in artikel 133, lid 3, vastgestelde totaalbedragen en de in artikel 136, lid 3, op 350 EUR vastgestelde maximale areaalbetaling per hectare toegepast overeenkomstig de in artikel 143 bis vastgestelde toenameregeling.

▼B

Artikel 137

Overdracht van informatie

Eventuele wijzigingen in nationale regelingen inzake de verlening van extra betalingen worden uiterlijk één maand na hun goedkeuring aan de Commissie meegedeeld.

Artikel 138

Gemeenschappelijke bepalingen

Alleen dieren die geïdentificeerd en geregistreerd zijn overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1760/2000 komen in aanmerking voor rechtstreekse betalingen overeenkomstig dit hoofdstuk.

Artikel 139

Maxima

De som van de bedragen van alle rechtstreekse betalingen die uit hoofde van dit hoofdstuk worden aangevraagd, blijft onder een door de Commissie overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgesteld maximum, dat overeenstemt met de component van elk van die rechtstreekse betalingen in het maximum bedoeld in artikel 41.►**M1** Voor de nieuwe lidstaten evenwel stemt het door de Commissie overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgestelde maximum overeen met de component van elk van de betrokken rechtstreekse betalingen in het in artikel 71 quater bedoelde maximum. ◄

Wanneer het totaalbedrag van de aangevraagde steun het vastgestelde maximum overschrijdt, wordt de steun per landbouwer voor het betrokken jaar proportioneel verlaagd.

Artikel 140

Stoffen die krachtens Richtlijn 96/22/EG van de Raad verboden zijn

1. Wanneer residuen van stoffen die op grond van Richtlijn 96/22/EG van de Raad ([1]) verboden zijn of residuen van stoffen die op grond van de genoemde richtlijn zijn toegestaan maar op illegale wijze zijn gebruikt, onder toepassing van de relevante bepalingen van Richtlijn 96/23/EG van de Raad ([2]) worden aangetroffen bij een dier van het rundveebeslag van een landbouwer, dan wel wanneer een niet-toegestane stof of een niet-toegestaan product, of een op grond van de eerstgenoemde richtlijn toegestane stof of toegestaan product die/dat evenwel illegaal voorhanden is, in welke vorm ook op het bedrijf van die landbouwer wordt aangetroffen, wordt de betrokken landbouwer voor het kalenderjaar waarin een en ander is vastgesteld, uitgesloten van de bedragen waarin de bepalingen van dit hoofdstuk voorzien.

In geval van recidive kan de uitsluitingsperiode naar gelang van de ernst van de overtreding verlengd worden tot vijf jaar, te rekenen vanaf het jaar waarin de recidive is geconstateerd.

2. Als de eigenaar of houder van de dieren zich verzet tegen de uitvoering van de inspecties en monsternemingen die voor de toepassing van de nationale programma's inzake residubewaking nodig zijn, of tegen de onderzoeken en controles die op grond van Richtlijn 96/23/EG worden verricht, gelden de in lid 1 bedoelde sancties.

([1]) Richtlijn 96/22/EG van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van β-agonisten en tot intrekking van de Richtlijnen 81/602/EEG, 88/146/EEG en 88/299/EEG (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 3).

([2]) Richtlijn 96/23/EG van de Raad van 29 april 1996 inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en in producten daarvan en tot intrekking van de Richtlijnen 85/358/EEG en 86/469/EEG en de Beschikkingen 89/187/EEG en 91/664/EEG (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 10). Richtlijn gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1).

▼B

HOOFDSTUK 13

STEUN VOOR ZAADDRAGENDE LEGUMINOSEN

Artikel 141

Toepassingsgebied

Bij toepassing van artikel 71 verlenen de betrokken lidstaten steun voor de productie van de volgende zaaddragende leguminosen:

a) linzen, andere dan voor zaaidoeleinden, van GN-code ex 0713 40 00,

b) kekers, andere dan voor zaaidoeleinden, van GN-code ex 0713 20 00,

c) wikke van de soorten Vicia sativa L. en Vicia ervilla Willd., van GN-code ex 0713 90 90, andere.

Artikel 142

Steun

1. De steun voor de productie van de in artikel 141 genoemde zaaddragende leguminosen wordt per verkoopseizoen verleend. Het verkoopseizoen begint op 1 juli en eindigt op 30 juni.

Voor een landbouwperceel waarvoor een verzoek om hectaresteun wordt ingediend in het kader van een overeenkomstig artikel 1, lid 2, onder b) van Verordening (EG) nr. 1258/1999 gefinancierde regeling, kan uit hoofde van de onderhavige regeling geen steun worden verleend.

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 143 wordt de steun vastgesteld op 181 euro per ingezaaide en afgeoogste hectare.

▼M1

Artikel 143

Maximum

De som van de aangevraagde steun mag niet groter zijn dan een door de Commissie overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgesteld maximum dat overeenstemt met de in bijlage VI genoemde component areaalbetalingen voor zaaddragende leguminosen in het in artikel 41 bedoelde nationale maximum. Voor de nieuwe lidstaten echter stemt het door de Commissie overeenkomstig artikel 64, lid 2, vastgestelde maximum overeen met de in bijlage VI genoemde component areaalbetalingen voor zaaddragende leguminosen in het in artikel 71 quater bedoelde nationale maximum.

Overschrijdt het totale bedrag van de aangevraagde steun het vastgestelde maximum, dan wordt het steunbedrag per landbouwer dat jaar proportioneel verlaagd.

▼A1

TITEL IV BIS

TENUITVOERLEGGING VAN DE STEUNREGELINGEN IN DE NIEUWE LIDSTATEN

Artikel 143 bis

Invoering van de steunregelingen

In de nieuwe lidstaten worden de rechtstreekse betalingen ingevoerd overeenkomstig de volgende regeling inzake toename, uitgedrukt als percentage van het dan geldende niveau van deze betalingen in de Gemeenschap in haar samenstelling op 30 april 2004:

— 25 % in 2004,

— 30 % in 2005,

— 35 % in 2006,

— 40 % in 2007,

— 50 % in 2008,

▼A1

— 60 % in 2009,

— 70 % in 2010,

— 80 % in 2011,

— 90 % in 2012,

— 100 % vanaf 2013.

Artikel 143 ter

Regeling inzake een enkele areaalbetaling

1. De nieuwe lidstaten kunnen uiterlijk op de datum van toetreding besluiten om de rechtstreekse betalingen gedurende de in lid 9 bedoelde toepassingsperiode te vervangen door een enkele areaalbetaling die wordt berekend overeenkomstig lid 2.

2. De enkele areaalbetaling wordt eenmaal per jaar verricht. Zij wordt berekend door het overeenkomstig lid 3 vastgestelde jaarlijkse totaalbedrag te delen door het overeenkomstig lid 4 bepaalde landbouwareaal van elke nieuwe lidstaat.

3. Voor iedere nieuwe lidstaat stelt de Commissie een jaarlijks totaalbedrag vast:

— gebaseerd op de som van de middelen die voor het betrokken kalenderjaar in de nieuwe lidstaat beschikbaar zouden zijn voor de toekenning van rechtstreekse betalingen,

— berekend overeenkomstig de desbetreffende communautaire voorschriften en op basis van de kwantitatieve parameters zoals basisarealen, maxima voor premies en gegarandeerde maximumhoeveelheden (GMH's) die voor elke rechtstreekse betaling in de Toetredingsakte en latere communautaire regelgeving zijn gespecificeerd, en

— aangepast met gebruikmaking van het desbetreffende percentage in artikel 143 bis voor de geleidelijke invoering van rechtstreekse betalingen.

4. Het landbouwareaal van een nieuwe lidstaat in het kader van de regeling inzake een enkele areaalbetaling is het deel van zijn oppervlakte cultuurgrond dat op 30 juni 2003 in een goede landbouwconditie verkeert, ongeacht of het op die datum al dan niet in productie is, zo nodig aangepast volgens objectieve criteria die door die nieuwe lidstaat na goedkeuring door de Commissie worden vastgesteld.

De „oppervlakte cultuurgrond” is de totale door bouwland, blijvend grasland, meerjarige cultures en tuinen voor eigen gebruik ingenomen oppervlakte zoals door de Commissie (EUROSTAT) bepaald voor haar statistische doeleinden.

5. Voor de toekenning van betalingen op grond van de regeling inzake een enkele areaalbetaling komen alle percelen landbouwgrond in aanmerking die voldoen aan de in lid 4 bepaalde criteria.

De minimumgrootte van het in aanmerking komende areaal per bedrijf waarvoor betalingen kunnen worden aangevraagd, is 0,3 ha. Elke nieuwe lidstaat kan echter op basis van objectieve criteria na goedkeuring door de Commissie besluiten die minimumgrootte tot maximaal 1 ha te verhogen.

▼A1

6. Er bestaat geen verplichting om te produceren of om de productiefactoren te gebruiken. De landbouwers kunnen de in lid 4 bedoelde grond echter gebruiken voor welke landbouwdoeleinden dan ook. Bij de productie van hennep van GN-code 5302 10 00 is het bepaalde in artikel 5 bis, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 van de Commissie ([1]), artikel 7 ter van Verordening (EG) nr. 2316/1999 van de Commissie ([2]) en artikel 52, lid 1, van de onderhavige verordening van toepassing.

Alle grond waarvoor betalingen in het kader van de regeling inzake een enkele areaalbetaling worden toegekend, wordt in een goede landbouwconditie die verenigbaar is met de bescherming van het milieu, gehouden.

Met ingang van 1 januari 2005 is de toepassing van de artikelen 3, 4, 6, 7 en 9 voor de nieuwe lidstaten facultatief voorzover deze bepalingen betrekking hebben op de uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen.

7. Indien de enkele areaalbetalingen in een nieuwe lidstaat in een bepaald jaar zijn jaarlijkse totaalbedrag zouden overschrijden, wordt het nationale hectarebedrag in die nieuwe lidstaat proportioneel verlaagd door toepassing van een verlagingscoëfficient.

8. De communautaire regels inzake het geïntegreerd systeem die zijn vastgesteld respectievelijk bij Verordening (EEG) nr. 3508/92 ([3]), en met name artikel 2 daarvan, en bij titel II, hoofdstuk 4, van de onderhavige verordening, en met name artikel 18, worden voor de regeling inzake een enkele areaalbetaling toegepast voorzover dat nodig is. Derhalve dient elke nieuwe lidstaat die voor deze regeling kiest:

— de jaarlijkse steunaanvragen van de landbouwers voor te bereiden en te verwerken. Deze aanvragen bevatten gegevens over de aanvragers en over de aangegeven percelen landbouwgrond (identificatienummer en oppervlakte);

— een systeem voor de identificatie van de percelen landbouwgrond in te voeren om te garanderen dat de percelen waarvoor steunaanvragen zijn gedaan, kunnen worden geïdentificeerd en de oppervlakte ervan kan worden vastgesteld, dat de percelen uit landbouwgrond bestaan en dat er niet reeds een andere aanvraag voor is ingediend;

— te beschikken over een geautomatiseerde databank voor de landbouwbedrijven, de percelen en de steunaanvragen;

— de steunaanvragen voor het jaar 2004 overeenkomstig de artikelen 7 en 8 van Verordening (EEG) nr. 3508/92 en de steunaanvragen voor welk jaar ook vanaf 2005 overeenkomstig artikel 23 van de onderhavige verordening te controleren.

De toepassing van de regeling inzake een enkele areaalbetaling doet niets af aan de verplichting van elke nieuwe lidstaat uitvoering te geven aan de communautaire regels betreffende de identificatie en de registratie van dieren in Richtlijn 92/102/EEG van de Raad ([4]) en in Verordening (EG) nr. 1760/2000 van het Europees Parlement en de Raad ([5]).

([1]) Verordening (EG) nr. 1251/1999 van de Raad van 17 mei 1999 tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen (PB L 160 van 26.6.1999 blz. 1).

([2]) Verordening (EG) nr. 2316/1999 van de Commissie van 22 oktober 1999 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1251/1999 van de Raad tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen (PB L 280 van 30.10.1999 blz. 43).

([3]) Verordening (EEG) nr. 3508/92 van de Raad tot instelling van een geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen (PB L 355 van 5.12.1992, blz. 1).

([4]) Richtlijn 92/102/EEG van de Raad met betrekking tot de identificatie en de registratie van dieren (PB L 355 van 5.12.1992, blz. 32).

([5]) Verordening (EG) nr. 1760/2000 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad (PB L 204 van 11.8.2000, blz. 1).

▼A1

9. De regeling inzake een enkele areaalbetaling is voor elke nieuwe lidstaat beschikbaar voor een toepassingsperiode tot eind 2006, waarbij twee verlengingen met telkens één jaar op verzoek van de nieuwe lidstaat mogelijk zijn. Onverminderd lid 11, kan elke nieuwe lidstaat besluiten de toepassing van de regeling aan het einde van het eerste of het tweede jaar van de toepassingsperiode te beëindigen met het oog op toepassing van de bedrijfstoeslagregeling. De nieuwe lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op 1 augustus van het laatste toepassingsjaar in kennis van hun voornemen de toepassing te beëindigen.

10. Vóór het einde van de toepassingsperiode van de regeling inzake een enkele areaalbetaling beoordeelt de Commissie of de betrokken nieuwe lidstaat gereed is om de rechtstreekse betalingen volledig toe te passen.

In het bijzonder dient de nieuwe lidstaat uiterlijk aan het einde van de toepassingsperiode van de regeling inzake een enkele areaalbetaling alle voor de instelling van het in artikel 18 bedoelde geïntegreerd systeem nodige maatregelen te hebben getroffen om de rechtstreekse betalingen in de dan geldende vorm naar behoren te kunnen toepassen.

11. Op basis van haar beoordeling:

a) constateert de Commissie dat de nieuwe lidstaat kan toetreden tot het stelsel van rechtstreekse betalingen dat wordt toegepast in de lidstaten van de Gemeenschap in haar samenstelling op 30 april 2004,

of

b) besluit de Commissie de toepassing van de regeling inzake een enkele areaalbetaling door de nieuwe lidstaat te verlengen met de periode die nodig wordt geacht om de vereiste beheers- en controleprocedures volledig tot stand te brengen en naar behoren te laten functioneren.

Vóór het einde van de verlengde toepassingsperiode als bedoeld in b), is lid 10 van toepassing.

Tot het einde van de vijfjarige toepassingsperiode van de regeling inzake een enkele areaalbetaling (d.w.z. tot eind 2008) wordt het in artikel 143 bis vastgestelde percentage toegepast. Indien de toepassing van de regeling inzake een enkele areaalbetaling na die periode bij een overeenkomstig b), genomen besluit wordt verlengd, geldt het in artikel 143 bis voor het jaar 2008 vastgestelde percentage tot het einde van het laatste jaar waarin de regeling inzake een enkele areaalbetaling wordt toegepast.

12 Na afloop van de toepassingsperiode van de regeling inzake een enkele areaalbetaling worden de rechtstreekse betalingen toegepast overeenkomstig de desbetreffende communautaire voorschriften en op basis van de kwantitatieve parameters zoals basisarealen, maxima voor premies en gegarandeerde maximumhoeveelheden (GMH's) die voor elke rechtstreekse betaling in de Toetredingsakte ([1]) en latere communautaire regelgeving zijn gespecificeerd. De percentages die in artikel 143 bis voor de betrokken jaren zijn vastgesteld, worden vervolgens toegepast.

13. De nieuwe lidstaten stellen de Commissie gedetailleerd in kennis van de ter uitvoering van dit artikel genomen maatregelen, en met name van de overeenkomstig lid 7 genomen maatregelen.

Artikel 143 quater

Aanvullende nationale rechtstreekse betalingen en rechtstreekse betalingen

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder „een met GLB-steun vergelijkbare nationale regeling” verstaan enige nationale regeling inzake rechtstreekse betalingen die vóór de datum van toetreding van de nieuwe lidstaten van toepassing was en waarbij aan de landbouwers steun werd verleend voor productie waarop een van de rechtstreekse betalingen betrekking heeft.

([1]) PB L 236 van 23.9.2003, blz. 33.

▼A1

2. Onder voorbehoud van toestemming van de Commissie kunnen de nieuwe lidstaten eventuele rechtstreekse betalingen aanvullen:

a) wat alle rechtstreekse betalingen betreft, tot 55 % van het niveau van de rechtstreekse betalingen in de Gemeenschap in haar samenstelling op 30 april 2004 in 2004, 60 % in 2005 en 65 % in 2006 en vanaf 2007 tot 30 procentpunten boven het in artikel 143 bis voor het betrokken jaar vastgestelde niveau. Tsjechië kan de rechtstreekse betalingen in de sector aardappelzetmeel echter aanvullen tot 100 % van het niveau dat geldt in de Gemeenschap in haar samenstelling op 30 april 2004.

of

b) i) wat de andere rechtstreekse betalingen dan de bedrijfstoeslag betreft, tot het totale niveau van de rechtstreekse steun waarop de landbouwer in de nieuwe lidstaat in het kalenderjaar 2003 per product op grond van een met GLB-steun vergelijkbare nationale regeling recht zou hebben, verhoogd met 10 procentpunten. Voor Litouwen is het referentiejaar evenwel het kalenderjaar 2002 en voor Slovenië bedraagt de verhoging 10 procentpunten in 2004, 15 procentpunten in 2005, 20 procentpunten in 2006 en 25 procentpunten vanaf 2007.

ii) wat de bedrijfstoeslagregeling betreft, wordt het totale bedrag van de aanvullende nationale rechtstreekse steun die een nieuwe lidstaat voor een bepaald jaar verleent, beperkt door een specifiek totaalbedrag. Dit totaalbedrag is gelijk aan het verschil tussen:

— het totale bedrag aan met GLB-steun vergelijkbare nationale rechtstreekse steun dat in de betrokken nieuwe lidstaat beschikbaar zou zijn voor het kalenderjaar 2003 of, in het geval van Litouwen, het kalenderjaar 2002, telkens verhoogd met 10 procentpunten. Voor Slovenië bedraagt de verhoging evenwel 10 procentpunten in 2004, 15 procentpunten in 2005, 20 procentpunten in 2006 en 25 procentpunten vanaf 2007.

en

— het in bijlage VIII bis vermelde nationale maximum voor deze nieuwe lidstaat, zo nodig aangepast overeenkomstig artikel 64, lid 2, en artikel 69, lid 2.

Bij de berekening van het totale bedrag als bedoeld in het bovenstaande eerste streepje worden meegerekend de nationale rechtstreekse betalingen en/of componenten daarvan die overeenkomen met de communautaire rechtstreekse betalingen en/of componenten daarvan die in aanmerking werden genomen voor de berekening van het feitelijke maximum voor de betrokken nieuwe lidstaat overeenkomstig artikel 64, lid 2, artikel 70, lid 2 en artikel 71 quater.

Voor elke betrokken rechtstreekse betaling kan een nieuwe lidstaat kiezen voor de toepassing van bovengenoemde optie a) of b).

De totale rechtstreekse steun die na de toetreding in de nieuwe lidstaat aan de landbouwer kan worden verleend uit hoofde van de betrokken rechtstreekse betaling met inbegrip van alle aanvullende nationale rechtstreekse betalingen, is niet hoger dan het niveau van de rechtstreekse steun waarop de landbouwer recht zou hebben uit hoofde van de overeenkomstige rechtstreekse betaling die dan geldt voor de lidstaten van de Gemeenschap in haar samenstelling op 30 april 2004.

3. Cyprus kan de rechtstreekse steun die aan een landbouwer wordt betaald uit hoofde van eventuele in bijlage I vermelde rechtstreekse betalingen, aanvullen tot het totale niveau van de steun waarop de landbouwer in 2001 in Cyprus recht zou hebben gehad.

De autoriteiten van Cyprus zorgen ervoor dat de totale rechtstreekse steun die na de toetreding in Cyprus uit hoofde van de betrokken rechtstreekse betaling met inbegrip van alle aanvullende nationale rechtstreekse betalingen aan de landbouwer wordt verleend, in geen geval hoger is dan de rechtstreekse steun waarop de landbouwer recht zou hebben uit hoofde van de rechtstreekse betaling in het betrokken jaar in de Gemeenschap in haar samenstelling op 30 april 2004.

▼A1

De totale bedragen van de aanvullende nationale steun die kan worden verleend, zijn vermeld in bijlage XII.

De aanvullende nationale steun die kan worden verleend, wordt onderworpen aan welke aanpassingen ook die eventueel nodig zijn als gevolg van de ontwikkelingen in het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

De leden 2 en 5 zijn niet van toepassing voor Cyprus.

4. Indien een nieuwe lidstaat besluit de regeling inzake een enkele areaalbetaling toe te passen, kan die nieuwe lidstaat onder de in de leden 5 en 8 bepaalde voorwaarden aanvullende nationale rechtstreekse steun verlenen.

5. Voor het jaar 2004 wordt het totale bedrag per (sub)sector van de aanvullende nationale steun die in dat jaar kan worden verleend wanneer de regeling inzake een enkele areaalbetaling wordt toegepast, beperkt door een specifiek totaalbedrag per (sub)sector. Dit totaalbedrag is gelijk aan het verschil tussen:

— het totale bedrag van de steun per (sub)sector dat voortvloeit uit de toepassing van lid 2, onder a) of b), naar gelang van het geval, en

— het totale bedrag van de rechtstreekse steun dat in de betrokken nieuwe lidstaat in het betrokken jaar voor dezelfde (sub)sector beschikbaar zou zijn op grond van de regeling inzake een enkele areaalbetaling.

Vanaf 2005 geldt voor geen enkel jaar de eis dat de bovenbedoelde beperking door middel van specifieke totaalbedragen per (sub)sector wordt toegepast. De nieuwe lidstaten behouden evenwel het recht specifieke totaalbedragen per (sub)sector toe te passen, mits een dergelijk specifiek totaalbedrag per (sub)sector alleen betrekking kan hebben op

— de met de bedrijfstoeslagregeling gecombineerde rechtstreekse betalingen en/of

— een of meer van de rechtstreekse betalingen die overeenkomstig artikel 70, lid 2, van de bedrijfstoeslagregeling worden of kunnen worden uitgesloten of waarvoor een gedeeltelijke uitvoering als bedoeld in artikel 64, lid 2, mogelijk is.

6. De nieuwe lidstaat kan op basis van objectieve criteria na toestemming van de Commissie beslissen over de te verlenen bedragen aan aanvullende nationale steun.

7. De toestemming van de Commissie:

— vermeldt de betrokken met GLB-steun vergelijkbare nationale regelingen inzake rechtstreekse betalingen in geval van toepassing van lid 2, onder b),

— bepaalt tot welk niveau de aanvullende nationale steun kan worden betaald, hoe hoog de aanvullende nationale steun is en, in voorkomend geval, welke voorwaarden voor de verlening van die steun gelden,

— wordt verleend onder voorbehoud van welke aanpassingen ook die eventueel nodig zijn als gevolg van ontwikkelingen in het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

8. De verlening van aanvullende nationale betalingen of steun is niet mogelijk voor landbouwactiviteiten waarvoor in de Gemeenschap in haar samenstelling op 30 april 2004 niet in rechtstreekse betalingen is voorzien.

9. Cyprus kan naast de aanvullende nationale rechtstreekse betalingen als overgangsmaatregel degressieve nationale steun verlenen tot eind 2010. Deze staatssteun wordt in een soortgelijke vorm als communautaire steun verleend, zoals ontkoppelde betalingen.

Rekening houdend met de aard en het bedrag van de in 2001 verleende nationale steun, kan Cyprus aan de in bijlage XIII genoemde (sub) sectoren staatssteun verlenen tot de in die bijlage vermelde bedragen.

De staatssteun wordt verleend onder voorbehoud van welke aanpassingen ook die eventueel nodig zijn als gevolg van ontwikkelingen in het gemeenschappelijk landbouwbeleid. Indien dergelijke aanpassingen

▼A1

noodzakelijk blijken, wordt het bedrag van de steun of worden de voorwaarden voor de verlening daarvan gewijzigd op grond van een besluit van de Commissie.

Cyprus legt de Commissie jaarlijks een verslag voor over de uitvoering van de maatregelen inzake staatssteun, waarin de steunvormen en bedragen per (sub)sector worden vermeld.

10. Letland kan naast de aanvullende nationale rechtstreekse betalingen als overgangsmaatregel degressieve nationale steun verlenen tot eind 2008. Deze staatssteun wordt in een soortgelijke vorm als communautaire steun verleend, zoals ontkoppelde betalingen.

Letland kan aan de in bijlage XIV genoemde (sub)sectoren staatssteun verlenen tot de in die bijlage vermelde bedragen.

De staatssteun wordt verleend onder voorbehoud van welke aanpassingen ook die eventueel nodig zijn als gevolg van ontwikkelingen in het gemeenschappelijk landbouwbeleid. Indien dergelijke aanpassingen noodzakelijk blijken, wordt het bedrag van de steun of worden de voorwaarden voor de verlening daarvan gewijzigd op grond van een besluit van de Commissie.

Letland legt de Commissie jaarlijks een verslag voor over de toepassing van de maatregelen inzake staatssteun, waarin de steunvormen en bedragen per (sub)sector worden vermeld.

▼M2

TITEL IV TER

FINANCIËLE OVERDRACHTEN

Artikel 143 quinquies

Financiële overdracht voor herstructurering in de katoenproducerende regio's

Vanaf het begrotingsjaar 2007 is per kalenderjaar een bedrag van 22 miljoen EUR, vastgesteld op basis van de gemiddelde uitgaven voor katoen in de jaren 2000, 2001 en 2002, beschikbaar als extra communautaire steun voor maatregelen in katoenproducerende regio's in het kader van de programmering van de plattelandsontwikkeling die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1257/1999 wordt gefinancierd uit de afdeling Garantie van het EOGFL.

Artikel 143 sexies

Financiële overdracht voor herstructurering in de tabakproducerende regio's

Vanaf begrotingsjaar 2011 is een bedrag van 484 miljoen EUR, zijnde 50 % van het gemiddelde van de totaalbedragen voor de tabakssteun in de jaren 2000, 2001 en 2002, beschikbaar als extra communautaire steun voor maatregelen in tabakproducerende regio's in het kader van de programmering van de plattelandsontwikkeling die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1257/1999 wordt gefinancierd uit de afdeling Garantie van het EOGFL voor de lidstaten waar de tabaksproducenten in de jaren 2000, 2001 en 2002 steun hebben ontvangen overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2075/92.

▼B

TITEL V

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 144

Comité van beheer voor rechtstreekse betalingen

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Comité van beheer voor rechtstreekse betalingen, dat bestaat uit vertegenwoordigers van de lidstaten en wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 4 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing.

De in artikel 4, lid 3 van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt één maand.

3. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 145

Uitvoeringsbepalingen

Volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure worden uitvoeringsbepalingen voor deze verordening vastgesteld. Zij omvatten met name:

a) uitvoeringsbepalingen inzake de vaststelling van een bedrijfsadviseringssysteem;

b) uitvoeringsbepalingen betreffende de omschrijving van de criteria voor de toewijzing van de door de toepassing van de modulatie beschikbaar komende bedragen;

c) uitvoeringsbepalingen betreffende het verlenen van de steunbedragen waarin deze verordening voorziet, met inbegrip van de voorwaarden voor subsidiabiliteit, de toepassings- en betalingsdata en de controlebepalingen, alsmede de controle op en de vaststelling van het recht op de steunbedragen, met inbegrip van alle nodige uitwisseling van gegevens met de lidstaten, en de vaststelling van de overschrijding van de basisarealen of gegarandeerde maximumarealen, alsmede uitvoeringsbepalingen betreffende de intrekking en herverdeling van ongebruikte overeenkomstig de hoofdstukken 11 en 12 vastgestelde premierechten;

▼M1

d) met betrekking tot de bedrijfstoeslagregeling, uitvoeringsbepalingen inzake met name de vorming van een nationale reserve, de overdracht van toeslagrechten, de definitie van blijvende teelten, blijvend grasland, landbouwgronden en grasland, de in titel III, hoofdstukken 5 en 6, vastgestelde facultatieve regelingen en de lijst van gewassen waarvan de teelt is toegestaan op de braakgelegde grond, alsmede uitvoeringsbepalingen inzake de naleving van het bij Besluit 93/355/EEG ([1]) goedgekeurde Memorandum van Overeenstemming betreffende bepaalde oliehoudende zaden tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika in het kader van de GATT;

▼A1

d bis) uitvoeringsbepalingen voor titel IV bis;

▼B

e) met betrekking tot durumtarwe, uitvoeringsbepalingen inzake de hoeveelheden gecertificeerd zaad en erkende variëteiten;

f) met betrekking tot energiegewassen, uitvoeringsbepalingen inzake de definitie van onder de regeling vallende gewassen, de minimumeisen voor het contract en controlemaatregelen betreffende de verwerkte hoeveelheid en verwerking op het bedrijf;

([1]) PB L 147 van 18.6.1993, blz. 25.

▼B

g) met betrekking tot vezelhennep, uitvoeringsbepalingen inzake de specifieke controlemaatregelen en -methoden voor de bepaling van de gehalten aan tetrahydrocannabinol, met inbegrip van de regelingen betreffende het contract en de verbintenis als bedoeld in artikel 52;

h) de wijzigingen van bijlage I die noodzakelijk kunnen worden in het licht van de criteria van artikel 1;

▼M1

i) de wijzigingen van de bijlagen II, VI, VII, IX, X en XI die noodzakelijk kunnen worden in het licht van, met name, nieuwe communautaire regelgeving, en, wat de bijlagen VIII en VIII bis betreft, de wijzigingen in geval van toepassing van de artikelen 62 en 71 decies en, in voorkomend geval, in het licht van de informatie die de lidstaten hebben verstrekt over het met de betalingen voor akkerbouwgewassen overeenkomende deel van de referentiebedragen en de bedragen van de maxima zelf die moeten worden verhoogd op grond van het verschil in 2000 en 2001 in het kader van de toepassing van artikel 9, leden 2 en 3, van Verordening (EEG) nr. 3887/92 van de Commissie ([1]) tussen de feitelijk geconstateerde oppervlakte en de oppervlakte waarvoor premies voor akkerbouwgewassen zijn betaald, binnen de grenzen van de basisarealen (of het gegarandeerde maximumareaal voor durumtarwe) en met inachtneming van de voor de berekening van bijlage VIII gebruikte gemiddelde nationale opbrengst;

▼B

j) de basiskenmerken van het systeem voor de identificatie van de percelen landbouwgrond en de definitie ervan;

k) de wijzigingen die in de steunaanvraag kunnen worden aangebracht, en vrijstelling van de verplichting om een steunaanvraag in te dienen;

l) regels inzake de minimale informatie die in de steunaanvragen moet worden opgenomen;

m) regels inzake de administratieve controles en controles ter plaatse en de controles door middel van teledetectie;

n) regels inzake de toepassing van de verlagingen en uitsluitingen van betalingen in geval van niet-nakoming van de verplichtingen als bedoeld in de artikelen 3 en 24, met inbegrip van de gevallen waarin geen verlagingen en uitsluitingen worden toegepast;

o) de wijzigingen van bijlage V die noodzakelijk kunnen worden in het licht van de criteria van artikel 26;

p) de communicatie tussen de lidstaten en de Commissie;

▼M1

q) de maatregelen die nodig en naar behoren gerechtvaardigd zijn om in een noodsituatie praktische en specifieke problemen op te lossen, in het bijzonder die welke betrekking hebben op de uitvoering van titel II, hoofdstuk 4, en titel III, hoofdstukken 5 en 6. Deze maatregelen kunnen afwijken van sommige delen van deze verordening, maar slechts zolang en voorzover dat absoluut noodzakelijk is;

▼M2

r) met betrekking tot katoen, uitvoeringsbepalingen inzake:

— de berekening van de in artikel 110 quater, lid 3, bedoelde verlaging van de steun,

— de erkende brancheorganisaties, in het bijzonder de financiering ervan en een controle- en sanctieregeling;

([1]) PB L 327 van 12.12.2001, blz. 11.

▼M2

s) met betrekking tot de bedrijfstoeslagregeling, nadere regels voor de berekening en/of voor de aanpassing van toeslagrechten, met het oog op de integratie van productiesteun voor katoen, olijfolie, tabak en hop in het schema.

▼M1

Artikel 146

Informatieverstrekking aan de Commissie

De lidstaten verstrekken de Commissie uitvoerige informatie over de ter uitvoering van deze verordening genomen maatregelen, en met name over de maatregelen betreffende de artikelen 5, 13, 42, 58, 71 quinquies en 71 sexies.

▼B

Artikel 147

Wijzigingen in de Verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, nr. 1453/2001 en nr. 1454/2001

1) Artikel 6 van Verordening (EEG) nr.2019/93 wordt vervangen door:

„Artikel 6

1. Voor de toepassing van de in artikel 70 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers (*) bedoelde uitsluiting dient de Helleense Republiek bij de Commissie een programma in voor de steun aan traditionele activiteiten die verband houden met de productie van rund-, schapen- en geitenvlees, binnen de grenzen van de consumptiebehoeften van de kleine Egeïsche eilanden.

Het programma wordt opgesteld en uitgevoerd door de bevoegde autoriteiten die door de lidstaat zijn aangewezen.

2. De Gemeenschap financiert het programma tot een jaarlijks maximumbedrag dat gelijk is aan de som van de premies die in 2003 krachtens Verordening (EG) nr. 1254/1999 (**), deze verordening en Verordening (EG) nr. 2529/2001 (***) daadwerkelijk zijn uitgekeerd aan producenten op de kleine Egeïsche eilanden.

De Commissie verhoogt dat maximum om rekening te houden met de ontwikkeling van de lokale productie. Het jaarbedrag mag evenwel in geen geval hoger liggen dan de som van enerzijds de in 2003 van toepassing zijnde maximumbedragen van de speciale premies voor rundvlees uit hoofde van deze Verordening, vermenigvuldigd met de basis- en aanvullende premies, en de betalingen die van toepassing waren in 2003 en anderzijds de som van alle premierechten van de producenten van de kleine Egeïsche eilanden per 30 juni 2003 uit hoofde van Verordening (EG) nr. 2529/2001 en het desbetreffende deel van de nationale reserve, vermenigvuldigd met de in 2003 toepasbare premies en betalingen.

3. De Commissie neemt de uitvoeringsbepalingen aan, keurt het programma goed en wijzigt het, en stelt het in lid 2, eerste alinea, bedoelde maximum vast en verhoogt het volgens de in artikel 144, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers bedoelde procedure. De Commissie kan volgens die procedure de in lid 2, tweede alinea, vastgestelde maximumwaarden aanpassen.

4. De Griekse autoriteiten dienen jaarlijks uiterlijk op 15 april een verslag in over de uitvoering van het programma.

(*) PB L 270 van 21.10.2003, blz. 1.

▼B

(**) PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1).
(***) PB L 341 van 22.12.2001, blz. 3.”

2) Artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1452/2001 wordt vervangen door:

„Artikel 9

1. Voor de toepassing van de in artikel 69 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers (*) bedoelde uitsluiting dient Frankrijk bij de Commissie programma's in voor de steun aan traditionele activiteiten die verband houden met de productie van rund-, schapen- en geitenvlees, alsmede een programma voor maatregelen ter verbetering van de kwaliteit van de producten, binnen de grenzen van de consumptiebehoeften van de Franse overzeese departementen.

De programma's worden opgesteld en uitgevoerd door de bevoegde autoriteiten die door de lidstaat zijn aangewezen.

2. De Gemeenschap financiert de programma's tot een jaarlijks maximumbedrag dat gelijk is aan de som van de premies die in 2003 krachtens Verordening (EG) nr. 1254/1999 (**), deze verordening en Verordening (EG) nr. 2529/2001 (***) daadwerkelijk zijn uitgekeerd aan producenten van de Franse overzeese departementen.

De Commissie verhoogt dat maximum om rekening te houden met de ontwikkeling van de lokale productie. Het jaarbedrag mag evenwel in geen geval hoger liggen dan de som van enerzijds de maximumbedragen van de speciale premies voor rundvlees uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1452/2001 voor 2003, vermenigvuldigd met de basis- en aanvullende premies en betalingen die van toepassing waren in 2003 en anderzijds de som van alle premierechten van de producenten van de Franse overzeese departementen per 30 juni 2003 uit hoofde van Verordening (EG) nr. 2529/2001 en het desbetreffende deel van de nationale reserve, vermenigvuldigd met de in 2003 toepasbare premies en betalingen.

3. De Commissie neemt de uitvoeringsbepalingen aan, keurt de programma's goed en wijzigt het, en stelt het in lid 2, eerste alinea, bedoelde maximum vast en verhoogt het volgens de in artikel 144, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers bedoelde procedure. De Commissie kan volgens die procedure de in lid 2, tweede alinea, vastgestelde maximumwaarden aanpassen.

4. De Franse autoriteiten dienen jaarlijks uiterlijk op 15 april een verslag in over de uitvoering van het programma.

(*) PB L 270 van 21.10.2003, blz. 1.
(**) PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1).
(***) PB L 341 van 22.12.2001, blz. 3.”

3) Verordening (EG) nr. 1453/2001 wordt als volgt gewijzigd:

a) artikel 13 wordt vervangen door:

„Artikel 13

1. Voor de toepassing van de in artikel 69 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeen-

▼B

schappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers (*) bedoelde uitsluiting dient de Portugese Republiek bij de Commissie een programma in voor de steun aan traditionele activiteiten die verband houden met de productie van rund-, schapen- en geitenvlees alsmede een programma voor maatregelen ter verbetering van de kwaliteit van de producten, binnen de grenzen van de consumptiebehoeften van Madeira.

Het programma wordt opgesteld en uitgevoerd door de bevoegde autoriteiten die door de lidstaat zijn aangewezen.

2. De Gemeenschap financiert het programma tot een jaarlijks maximumbedrag dat gelijk is aan de som van de premies die in 2003 krachtens Verordening (EG) nr. 1254/1999 (**), deze verordening en Verordening (EG) nr. 2529/2001 (***) daadwerkelijk zijn uitgekeerd aan producenten op Madeira.

De Commissie verhoogt dat maximum om rekening te houden met de ontwikkeling van de lokale productie. Het jaarbedrag mag evenwel in geen geval hoger liggen dan de som van enerzijds de maximumbedragen van de speciale premies voor rundvlees uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1453/2001 voor 2003, vermenigvuldigd met de basis- en aanvullende premies en betalingen die van toepassing waren in 2003 en anderzijds de som van alle premierechten van de producenten op Madeira per 30 juni 2003 uit hoofde van Verordening (EG) nr. 2529/2001 en het desbetreffende deel van de nationale reserve, vermenigvuldigd met de in 2003 toepasbare premies en betalingen.

3. De Commissie neemt de uitvoeringsbepalingen aan, keurt het programma goed en wijzigt het, en stelt het in lid 2, eerste alinea, bedoelde maximum vast en verhoogt het volgens de in artikel 144, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers bedoelde procedure. De Commissie kan volgens die procedure de in lid 2, tweede alinea, vastgestelde maximumwaarden aanpassen.

4. De autoriteiten van de Portugese Republiek dienen jaarlijks uiterlijk op 15 april een verslag in over de uitvoering van het programma.

(*) PB L 270 van 21.10.2003, blz. 1.

(**) PB. L 160 van 26.6.1999, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 (PB. L 122 van 16.5.2003, blz. 1).

(***) PB L 341 van 22.12.2001, blz. 13.”

b) artikel 22, leden 2 tot en met 5, worden vervangen door:

„2. Voor de toepassing van de in artikel 70 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststellingvan gemeenschappelijke voorschriften voor regelingeninzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijklandbouwbeleid en tot vaststelling van bepaaldesteunregelingen voor landbouwers bedoelde uitsluiting dient dePortugese Republiek bij de Commissie een programma in voorde steun aan traditionele activiteiten die verband houden met deproductie van rund-, schapen- en geitenvlees alsmede eenprogramma voor maatregelen ter verbetering van de kwaliteitvan de producten.

Het programma wordt opgesteld en uitgevoerd door de bevoegdeautoriteiten die door de lidstaat zijn aangewezen.

3. De Gemeenschap financiert het programma tot een jaarlijksmaximumbedrag dat gelijk is aan de som van de premies die in2003 krachtens Verordening (EG) nr. 1254/1999, deze verordeningen Verordening (EG) nr. 2529/2001 daadwerkelijk zijnuitgekeerd aan producenten op de Azoren.

▼B

De Commissie verhoogt dat maximum om rekening te houdenmet de ontwikkeling van de lokale productie. Het jaarbedragmag evenwel in geen geval hoger liggen dan de som van enerzijdsde maximumbedragen voor 2003 van de speciale premiesvoor rundvlees uit hoofde van deze verordening, vermenigvuldigdmet de basis- en aanvullende premies en de betalingen dievan toepassing waren in 2003, en anderzijds de som van allepremierechten van de producenten op de Azoren per 30 juni 2003 uit hoofde van Verordening (EG) nr. 2529/2001 en vanVerordening (EG) nr. 1254/1999 voor zoogkoeienpremies,alsmede de desbetreffende delen van de nationale reservesdaarvan, vermenigvuldigd met de in 2003 toepasbare premies enbetalingen.

In geval van toepassing van artikel 68, onder a) punt i), vanVerordening nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingeninzake rechtstreekse steunverlening in het kader van hetgemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling vanbepaalde steunregelingen voor landbouwers kunnen de Portugeseautoriteiten ten behoeve van de Azoren de maximumbedragenvoor zoogkoeien verhogen door premierechten voor zoogkoeienover te dragen van de nationale maxima. In dat geval wordt hetcorresponderende bedrag overgedragen van het overeenkomstigartikel 67, onder a), punt i), vastgestelde maximum naar het inde tweede alinea van dit lid bedoelde maximum.

4. De Commissie neemt de uitvoeringsbepalingen aan, keurthet programma goed en wijzigt het, en stelt het in lid 3, eerstealinea, bedoelde maximum vast en verhoogt het volgens de inartikel 144, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van deRaad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijkevoorschriften voor regelingen inzake rechtstreeksesteunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleiden tot vaststelling van bepaalde steunregelingenvoor landbouwers * bedoelde procedure. De Commissie kanvolgens die procedure de in lid 2, tweede alinea, vastgesteldemaximumwaarden aanpassen.

5. De autoriteiten van de Portugese Republiek dienen jaarlijksuiterlijk op 15 april een verslag in over de uitvoering van hetprogramma.”;

c) artikel 22, lid 6, wordt ingetrokken;

d) artikel 23 wordt vervangen door:

„Artikel 23

Voor een overgangsperiode die de melkprijsjaren 1999/2000 tot en met 2004/2005 bestrijkt, wordt er, met het oog op de toerekening van de extra heffing aan de in artikel 2, lid 1, tweede zin, van Verordening (EEG) nr. 3950/92 (*) bedoelde producenten, van uitgegaan dat uitsluitend die producenten tot de overschrijding hebben bijgedragen die omschreven worden in artikel 9, onder c), van voornoemde verordening en die, gevestigd en producerend op de Azoren, meer op de markt brengen dan hun referentiehoeveelheid, verhoogd met het overeenkomstig de derde alinea bepaalde percentage.

De extra heffing is verschuldigd over de hoeveelheden boven de aldus verhoogde referentiehoeveelheid die resteren nadat de niet-gebruikte hoeveelheden binnen de marge van die verhoging opnieuw zijn toegewezen aan de in de eerste alinea bedoelde producenten naar evenredigheid van de referentiehoeveelheid van elk van die producenten.

Het in de eerste alinea bedoelde percentage is gelijk aan de verhouding tussen de hoeveelheid van 73 000 ton voor de periode van 1999/2000 tot en met 2003/2004, respectievelijk 61 500 ton voor de melkprijsjaren 2004/2005 en de som van de per 31 maart 2000 op elk bedrijf beschikbare referentiehoeveelheden. Dit percentage is voor elke producent uitsluitend van toepassing op de referentiehoeveelheden waarover hij per 31 maart 2000 beschikte.

▼B

(*) PB L 405 van 31.12.1992, blz. 1.Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 572/2003 van de Commissie (PB L 82 van 29.3.2003, blz. 20).”

4) Verordening (EG) nr.1454/2001 wordt als volgt gewijzigd:

a) artikel 5 wordt vervangen door:

„Artikel 5

1. Voor de toepassing van de in artikel 69 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers (*) bedoelde uitsluiting dient het Koninkrijk Spanje bij de Commissie een programma in voor de steun aan traditionele activiteiten die verband houden met de productie van rund-, schapen- en geitenvlees alsmede een programma voor maatregelen ter verbetering van de kwaliteit van de producten, binnen de grenzen van de consumptiebehoeften van de Canarische eilanden.

Het programma wordt opgesteld en uitgevoerd door de bevoegde autoriteiten die door de lidstaat zijn aangewezen.

2. De Gemeenschap financiert het programma met een jaarlijksmaximumbedrag dat gelijk is aan de som van de premiesdie in 2003 krachtens Verordening (EG) nr. 1254/1999 (**),deze verordening en Verordening (EG) nr. 2529/2001 (***)daadwerkelijk zijn uitgekeerd aan producenten op de Canarischeeilanden.

De Commissie verhoogt dat maximum om rekening te houdenmet de ontwikkeling van de lokale productie. Het jaarbedragmag evenwel in geen geval hoger liggen dan de som enerzijdsvan de maximumbedragen van de speciale premies voor rundvleesuit hoofde van Verordening (EG) nr. 1454/2001 voor2003, vermenigvuldigd met de basis- en aanvullende premies ende betalingen die van toepassing waren in 2003, en anderzijds desom van alle premierechten van de producenten op de Canarischeeilanden per 30 juni 2003 uit hoofde van Verordening(EG) nr. 2529/2001 en het desbetreffende deel van de nationalereserve, vermenigvuldigd met de in 2003 toepasbare premies enbetalingen.

3. De Commissie neemt de uitvoeringsbepalingen aan, keurt het programma goed en wijzigt het, en stelt het in lid 2, eerste alinea, bedoelde maximum vast en verhoogt het volgens de in artikel 144, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers bedoelde procedure. De Commissie kan volgens die procedure de in lid 2, tweede alinea, vastgestelde maximumwaarden aanpassen.

4. De autoriteiten van het Koninkrijk Spanje dienen jaarlijks uiterlijk op 15 april een verslag in over de uitvoering van het programma.

(*) PB L 270 van 21.10.2003, blz. 1.

(**) PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21. Verordening laatstelijkgewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 (PB L 122van 16.5.2003, blz. 1).

(***) PB L 341 van 22.12.2001, blz. 3.”

b) artikel 6 wordt ingetrokken.

▼B

Artikel 148

Wijzigingen in Verordening (EG) nr. 1868/94

Verordening (EG) nr. 1868/94 wordt als volgt gewijzigd:

1) het volgende artikel wordt ingevoegd:

„*Artikel 4 bis*

Met ingang van het verkoopseizoen 2004/2005 bedraagt de minimumprijs voor aardappelen die bestemd zijn voor de productie van zetmeel 178,31 euro per ton.

Die prijs heeft betrekking op de aan de fabriek geleverde hoeveelheid aardappelen die nodig is voor de productie van één ton zetmeel.

De minimumprijs wordt aangepast aan het zetmeelgehalte van de aardappelen.”;

2) artikel 5 wordt vervangen door:

„*Artikel 5*

Aan de aardappelzetmeelfabrikanten wordt een premie van 22,25 euro per geproduceerde ton zetmeel verleend voor ten hoogste het in artikel 2, lid 2, bedoelde individuele contingent, mits zij de aardappelproducenten die in artikel 4 bis genoemde minimumprijs betaald hebben voor alle aardappelen die nodig zijn voor de productie van dat individuele contingent aan zetmeel.”;

3) artikel 7 wordt vervangen door:

„*Artikel 7*

Deze verordening geldt niet voor de productie van aardappelzetmeel door bedrijven die niet onder artikel 2, lid 2, van deze verordening vallen en die aardappelen aankopen ►C1 waarvoor de producenten de in artikel 93 van Verordening (EG) nr. 1782/2003 ◄ van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers (*) bedoelde betaling niet ontvangen.

(*) PB L 270 van 21.10.2003, blz. 1.”

Artikel 149

Wijzigingen in Verordening (EG) nr. 1251/1999

Verordening (EG) nr. 1251/1999 wordt als volgt gewijzigd:

1) in artikel 4, lid 3 wordt het eerste streepje vervangen door:

„voor eiwithoudende gewassen:

— 63,00 euro/t vanaf verkoopseizoen 2004/2005.”;

2) in artikel 4, lid 4 wordt het bedrag „19 euro/t” vervangen door „24 euro/t”;

3) in artikel 5 wordt

a) de eerste alinea vervangen door:

„Voor met durumtarwe ingezaaide oppervlakten in de in bijlage II vermelde traditionele productiegebieden wordt voor het verkoopseizoen 2004/2005 een toeslag van 313 euro/ha op de areaalbetaling uitgekeerd tot het in bijlage III vastgestelde maximumareaal.”;

b) de vierde alinea vervangen door:

„In andere dan de in bijlage II bedoelde gebieden met een goed ingeburgerde productie van durumtarwe wordt voor het verkoopseizoen 2004/2005 een specifiek steunbedrag van 93 euro/ha verleend voor ten hoogste het in bijlage IV aangegeven aantal hectaren.”

▼B

.Artikel 150

Wijzigingen van Verordening (EG) nr. 1254/1999

Verordening (EG) nr. 1254/1999 wordt als volgt gewijzigd:

1) in artikel 10, lid 1, tweede alinea, wordt het percentage „20 %” vervangen door „40 %”;

2) in bijlage I wordt het getal voor Oostenrijk in de tabel aangaande de speciale premie vervangen door „373 400”;

3) in bijlage II worden in de tabel voor de zoogkoeienpremie de getallen voor Oostenrijk en Portugal vervangen door respectievelijk „375 000” en „416 539”.

Artikel 151

Wijzigingen van Verordening (EG) nr. 1673/2000

Verordening (EG) nr. 1673/2000 wordt als volgt gewijzigd:

1) artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2, onder a), wordt vervangen door:

„a) „landbouwer”: de landbouwer als gedefinieerd in artikel 2, onder a), van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers (*);

(*) PB L 270 van 21.10.2003, blz. 1.”

b) in lid 3 wordt „Verordening (EG) nr. 1251/1999” vervangen door „artikel 52 van Verordening (EG) nr. 1782/2003”;

2) in artikel 5, lid 2, eerste en tweede streepje, wordt „artikel 5 bis van Verordening (EG) nr. 1251/1999” vervangen door „artikel 52 van Verordening (EG) nr. 1782/2003”;

▼M2

Artikel 151 bis

Wijziging van Verordening (EG) nr. 546/2002

Verordening (EG) nr. 546/2002 wordt als volgt gewijzigd:

1) In de artikelen 1 en 2 en in bijlage I wordt „de oogsten 2002, 2003 en 2004” vervangen door „de oogsten 2002, 2003, 2004 en 2005”.

2) De titel van de tweede tabel in bijlage II wordt vervangen door:

„De garantiedrempels voor de oogsten van 2003, 2004 en 2005”.

Artikel 151 ter

Wijziging van Verordening (EEG) nr. 2075/92

Aan artikel 13, lid 1, wordt het volgende streepje toegevoegd:

— 3 % van de premie voor de oogst 2005.

▼B

Artikel 152

Wijzigingen in andere verordeningen

De volgende bepalingen worden geschrapt:

a) artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2358/71,

b) de artikelen 3 tot en met 25 van Verordening (EG) nr. 1254/1999,

c) de artikelen 3 tot en met 11 van Verordening (EG) nr. 2529/2001,

▼M2

d) de titels I en II van Verordening (EEG) nr. 2075/92. Dat artikel blijft evenwel van toepassing voor de aanvragen om rechtstreekse betalingen voor de oogst 2005,

e) de artikelen 12 en 13 van Verordening (EEG) nr. 1696/71 ([1]). Die artikelen blijven evenwel van toepassing voor de aanvragen om rechtstreekse betalingen voor de oogst 2004 en voor de oogst 2005 indien een lidstaat besluit de bedrijfstoeslagregeling toe te passen na de overgangsperiode voor hop bedoeld in artikel 71, lid 1, derde alinea, van deze verordening.

▼B

Artikel 153

Intrekkingen

1. Verordening (EEG) nr. 3508/92 wordt ingetrokken, maar blijft van toepassing voor de rechtstreekse betalingen in verband met de kalenderjaren vóór 2005.

2. Verordening (EG) nr. 1017/94 wordt met ingang van 1 januari 2005 ingetrokken.

3. De Verordeningen (EG) nr. 1577/96 en (EG) nr. 1251/1999 worden ingetrokken, maar blijven van toepassing voor het verkoopseizoen 2004/2005.

4. Verordening (EG) nr. 1259/1999 wordt per 1 mei 2004 ingetrokken. Evenwel blijven de artikelen 2 bis en 11, alsmede, voor de toepassing van die artikelen, de bijlage van toepassing tot en met 31 december 2005. Voorts blijven de artikelen 3, 4 en 5, alsmede, voor de toepassing van die artikelen, de bijlage van Verordening (EG) nr. 1259/1999 van toepassing tot en met 31 december 2004.► **A1** De vereenvoudigde regeling die is ingesteld bij artikel 2 bis van die verordening, is niet van toepassing voor de nieuwe lidstaten. ◄

▼M2

4 bis. Verordening (EG) nr. 1051/2001 ([2]) wordt ingetrokken. Die verordening blijft evenwel van toepassing voor het verkoopseizoen 2004/2005.

4 ter. Verordening (EG) nr. 1098/98 wordt ingetrokken. Die verordening blijft evenwel van toepassing tot en met 31 december 2005 indien een lidstaat besluit de bedrijfstoeslagregeling toe te passen na de overgangsperiode voor hop bedoeld in artikel 71, lid 1, derde alinea, van deze verordening.

▼B

5. Alle verwijzingen naar de ingetrokken verordeningen gelden als verwijzingen naar deze verordening.

Artikel 154

Overgangsbepalingen voor de vereenvoudigde regeling

Wanneer een lidstaat de bij artikel 2 bis van Verordening (EG) nr. 1259/1999 ingestelde vereenvoudigde regeling toepast, gelden de navolgende bepalingen:

a) 2003 is het laatste jaar waarin nieuwe aanvragen om deelneming kunnen worden ingediend;

b) de deelnemers blijven tot en met 2005 het in het kader van de vereenvoudigde regeling vastgestelde bedrag ontvangen;

c) titel II, hoofdstukken 1 en 2, van de onderhavige verordening geldt gedurende de deelneming aan de vereenvoudigde regeling niet voor de in het kader van die regeling verleende bedragen;

([1]) PB L 175 van 4.8.1971, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2320/2003 (PB L 345 van 31.12.2003, blz. 18).
([2]) PB L 148 van 1.6.2001, blz. 3.

▼B

d) de landbouwers die deelnemen aan de vereenvoudigde regeling, kunnen de bedrijfstoeslag niet aanvragen zolang zij aan de vereenvoudigde regeling deelnemen. In geval van een aanvraag om toepassing van de bedrijfstoeslagregeling wordt het in het kader van de vereenvoudigde regeling verleende bedrag opgenomen in het in artikel 40 van de onderhavige verordening bedoelde referentiebedrag en berekend en aangepast overeenkomstig titel III, hoofdstuk 2, van de onderhavige verordening.

▼M1

Artikel 154 bis

Overgangsbepalingen voor de nieuwe lidstaten

1. Indien voor de nieuwe lidstaten overgangsmaatregelen nodig zijn ter vergemakkelijking van de overgang van de regeling inzake een enkele areaalbetaling naar de bedrijfstoeslagregeling en andere steunregelingen als bedoeld in de titels III en IV, worden die maatregelen vastgesteld volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure.

2. De in lid 1 bedoelde maatregelen kunnen worden vastgesteld gedurende een periode die aanvangt op 1 mei 2004 en afloopt op 30 juni 2009, en worden na deze datum niet langer toegepast. De Raad kan deze periode op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen verlengen.

▼B

Artikel 155

Andere overgangsbepalingen

Verdere maatregelen die nodig zijn ter vergemakkelijking van de overgang van de regelingen van de in de artikelen 152 en 153 genoemde verordeningen naar de bij de onderhavige verordening vastgestelde regelingen, en met name maatregelen die verband houden met de toepassing van de artikelen 4 en 5 en de bijlage van ►C1 Verordening (EG) nr. 1251/1999, en van de overgang van de regelingen betreffende de verbeteringsprogramma's opgenomen in Verordening (EEG) nr. 1035/72 naar die welke worden bedoeld in de artikelen 83 tot en met 87 van de onderhavige verordening, kunnen worden vastgesteld volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure. ◄ De in de artikelen 152 en 153 bedoelde verordeningen en artikelen blijven van toepassing voor de vaststelling van de in bijlage VII bedoelde referentiebedragen.

▼M2

Artikel 155 bis

Uiterlijk op 31 december 2009 dient de Commissie bij de Raad een verslag in over de tenuitvoerlegging van deze verordening ten aanzien van katoen, olijfolie, tafelolijven en olijfgaarden, tabak en hop, welk verslag zo nodig vergezeld gaat van passende voorstellen.

▼B

Artikel 156

Inwerkingtreding en toepassing

1. Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

2. Zij is van toepassing vanaf de datum van inwerkingtreding, met de volgende uitzonderingen:

a) De hoofdstukken 4 en 5 van titel II blijven van toepassing op aanvragen voor rechtstreekse betalingen voor de kalenderjaren vanaf 2005. Artikel 28, lid 2, is echter met ingang van 1 januari 2004 van toepassing op aanvragen voor betalingen uit hoofde van titel IV, hoofdstukken 1 tot en met 7.

b) De hoofdstukken 1, 2, 3, en 6 van titel IV en artikel 149 zijn met ingang van het verkoopseizoen 2004/2005 van toepassing.

▼B

c) Titel IV, hoofdstukken 4, 5 en 7, en artikel 150 zijn met ingang van 1 januari 2004 van toepassing.

d) Titel II, hoofdstuk 1, artikel 20, titel III, titel IV, hoofdstukken 8, 10, 11, 12 en 13, en artikel 147 zijn met ingang van 1 januari 2005 van toepassing, behalve artikel 147, lid 3, onder d) dat van toepassing is met ingang van 1 april 2003.

e) Titel IV, hoofdstuk 9, is met ingang van het verkoopseizoen 2005/2006 van toepassing.

f) De artikelen 151 en 152 zijn met ingang van 1 januari 2005 van toepassing, met uitzondering van artikel 152, onder a), dat met ingang van het verkoopseizoen 2005/2006 van toepassing is.

▼M2

g) Titel IV, hoofdstuk 10 bis, is van toepassing met ingang van 1 januari 2006 voor de op of na die datum ingezaaide katoen.

h) Titel IV, hoofdstuk 10 ter, is van toepassing met ingang van het verkoopseizoen 2005/2006.

▼B

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

▼M6

BIJLAGE I

Lijst van de steunregelingen die voldoen aan de criteria van artikel 1

Sector	Rechtsgrond	Opmerkingen
Bedrijfstoeslag	Titel III van deze verordening	Ontkoppelde betaling (zie bijlage VI) (*)
Een enkele areaalbetaling	Titel IV bis, artikel 143 ter, van deze verordening	Ontkoppelde betaling ter vervanging van alle in deze bijlage bedoelde rechtstreekse betalingen
Durumtarwe	Titel IV, hoofdstuk 1, van deze verordening	Areaalsteun (kwaliteitspremie)
Eiwithoudende gewassen	Titel IV, hoofdstuk 2, van deze verordening	Areaalsteun
Rijst	Titel IV, hoofdstuk 3, van deze verordening	Areaalsteun
Schaalvruchten	Titel IV, hoofdstuk 4, van deze verordening	Areaalsteun
Energiegewassen	Titel IV, hoofdstuk 5, van deze verordening	Areaalsteun
Zetmeelaardappelen	Titel IV, hoofdstuk 6, van deze verordening	Productiesteun
Melk en zuivelproducten	Titel IV, hoofdstuk 7, van deze verordening	Melkpremie en extra betalingen
Akkerbouwgewassen in Finland en in bepaalde regio's van Zweden	Titel IV, hoofdstuk 8, van deze verordening (**) (*****)	Specifieke regionale steun voor akkerbouwgewassen
Zaaizaad	Titel IV, hoofdstuk 9, van deze verordening (**) (*****)	Productiesteun
Akkerbouwgewassen	Titel IV, hoofdstuk 10, van deze verordening (***) (*****)	Areaalsteun, met inbegrip van de braakleggingsbetalingen, de kuilgrasbetalingen, de aanvullende bedragen (**) en de toeslag en het specifieke steunbedrag voor durumtarwe
Schapen en geiten	Titel IV, hoofdstuk 11, van deze verordening (***) (*****)	Ooien- en geitenpremie, aanvullende premie en bepaalde extra betalingen
Rundvlees	Titel IV, hoofdstuk 12, van deze verordening (*****)	Speciale premie (***), seizoencorrectiepremie, zoogkoeienpremie (ook bij betaling voor vaarzen en inclusief de aanvullende nationale zoogkoeienpremie indien medegefinancierd) (***), slachtpremie (***), extensiveringsbedrag en extra betalingen
Zaaddragende leguminosen	Titel IV, hoofdstuk 13, van deze verordening (*****)	Areaalsteun
Specifieke soorten landbouw en kwaliteitsproductie	Artikel 69 van deze verordening (****)	
Gedroogde voedergewassen	Artikel 71, lid 2, tweede alinea, van deze verordening (*****)	
Regeling voor kleine landbouwers	Artikel 2 bis van Verordening (EG) nr. 1259/1999	Areaalsteun die als overgangsmaatregel wordt verleend aan landbouwers die minder dan 1 250 EUR ontvangen
Olijfolie	Titel IV, hoofdstuk 10 ter, van deze verordening	Areaalsteun
Zijderupsen	Artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 845/72	Steun ter bevordering van de zijderupsenteelt
Bananen	Artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 404/93	Productiesteun

▼**M6**

Sector	Rechtsgrond	Opmerkingen
Rozijnen en krenten	Artikel 7, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2201/96	Areaalsteun
Tabak	Titel IV, hoofdstuk 10 quater, van deze verordening	Productiesteun
Hop	Titel IV, hoofdstuk 10 quinquies, van deze verordening (***) (*****)	Areaalsteun
POSEI	Titel III van Verordening (EG) nr. 247/2006 (******)	Rechtstreekse betalingen in de zin van artikel 2, onder d), die worden uitgekeerd op grond van de in de programma's vastgestelde maatregelen
Eilanden in de Egeïsche Zee	Artikelen 6 (**) (*****), 8, 11 en 12 van Verordening (EEG) nr. 2019/93	Sectoren: rundvlees; aardappelen; olijven; honing
Katoen	Titel IV, hoofdstuk 10 bis, van deze verordening	Areaalsteun

(*) Met ingang van 1 januari 2005, of later in geval van toepassing van artikel 71. Voor 2004, of later in geval van toepassing van artikel 71, worden de in bijlage VI genoemde rechtstreekse betalingen, met uitzondering van die voor gedroogde voedergewassen, opgenomen in bijlage I.
(**) In geval van toepassing van artikel 70.
(***) In geval van toepassing van artikel 66, 67, 68 of 68 bis.
(****) In geval van toepassing van artikel 69.
(*****) In geval van toepassing van artikel 71.
(******) PB L 42 van 14.2.2006, blz. 1.

▼**M2**

BIJLAGE II

Nationale maxima zoals bedoeld in artikel 12, lid 2

Lidstaten	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
België	4,7	6,2	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7
Denemarken	7,7	10,3	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9
Duitsland	40,4	54,6	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3
Griekenland	45,4	60,6	75,7	75,7	75,7	75,7	75,7	75,7
Spanje	56,9	76,5	95,5	95,5	95,5	95,5	95,5	95,5
Frankrijk	51,4	68,7	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9
Ierland	15,3	20,4	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5
Italië	62,3	83,7	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6
Luxemburg	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Nederland	6,8	9,2	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5
Oostenrijk	12,4	17,1	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3
Portugal	10,8	14,6	18,2	18,2	18,2	18,2	18,2	18,2
Finland	8,0	10,8	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6
Zweden	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Verenigd Koninkrijk	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5

▼B

BIJLAGE III

Uit de regelgeving voorvloeiende beheerseisen als bedoeld in de artikelen 3 en 4

A. Van toepassing met ingang van 1.1.2005

Milieu

1.	Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand (PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1)	Artikelen 3, 4 (leden 1, 2 en 4), 5, 7 en 8
2.	Richtlijn 80/68/EEG van de Raad van 17 december 1979 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging veroorzaakt door de lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen (PB L 20 van 26.1.1980, blz. 43)	Artikelen 4 en 5
3.	Richtlijn 86/278/EEG van de Raad van 12 juni 1986 betreffende de bescherming van het milieu, in het bijzonder de bodem, bij het gebruik van zuiveringsslib in de landbouw (PB L 181 van 4.7.1986, blz. 6)	Artikel 3
4.	Richtlijn 91/676/EEG van de Raad van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreinigingen door nitraten uit agrarische bronnen (PB L 375 van 31.12.1991, blz. 1)	Artikelen 4 en 5
5.	Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7)	Artikelen 6, 13, 15 en 22, onder b)

Volksgezondheid en diergezondheid

Identificatie en registratie van dieren

6.	Richtlijn 92/102/EEG van de Raad van 27 november 1992 met betrekking tot de identificatie en de registratie van dieren (PB L 355 van 5.12.1992, blz. 32)	Artikelen 3, 4 en 5
7.	Verordening (EG) nr. 2629/97 van de Commissie van 29 december 1997 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad inzake oormerken, bedrijfsregisters en paspoorten overeenkomstig de identificatie- en registratieregeling voor runderen (PB L 354 van 30.12.1997, blz. 19)	Artikelen 6 en 8
8.	Verordening (EG) nr. 1760/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake etikettering van rundvlees en rundvleesproducten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad (PB L 204 van 11.8.2000, blz. 1)	Artikelen 4 en 7

B. Van toepassing met ingang van 1.1.2006

Volksgezondheid, diergezondheid en gezondheid van planten

9.	Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen (PB L 230 van 19.8.1991, blz. 1)	Artikel 3
10.	Richtlijn 96/22/EG van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van beta-agonisten en tot intrekking van de Richtlijnen 81/602/EEG, 88/146/EEG en 88/299/EEG (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 3)	Artikelen 3, 4, 5 en 7
11.	Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden (PB L 31 van 1.2.2002, blz. 1.	Artikelen 14, 15, 17 (lid 1), 18, 19 en 20
12.	Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën (PB L 147 van 31.5.2001, blz. 1).	Artikelen 7, 11, 12, 13 en 15

▼B

Kennisgeving van ziekten

13.	Richtlijn 85/511/EEG van de Raad van 18 november 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van mond- en klauwzeer (PB L 315 van 26.11.1985, blz. 11)	Artikel 3
14.	Richtlijn 92/119/EEG van 17 december 1992 van de Raad tot vaststelling van algemene communautaire maatregelen voor de bestrijding van bepaalde dierziekten en van specifieke maatregelen ten aanzien van de vesiculaire varkensziekte (PB L 62 van 15.3.1993, blz. 69)	Artikel 3
15.	Richtlijn 2000/75/EG van de Raad van 20 november 2000 tot vaststelling van specifieke bepalingen inzake de bestrijding en uitroeiing van bluetongue (PB L 327 van 22.12.2000, blz. 74)	Artikel 3

C. Van toepassing met ingang van1.1.2007

Dierenwelzijn

16.	Richtlijn 91/629/EEG van de Raad van 19 november 1991 tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van kalveren (PB L 340 van 11.12.1991, blz. 28)	Artikelen 3 en 4
17.	Richtlijn 91/630/EEG van de Raad van 19 november 1991 tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van varkens (PB L 340 van 11.12.1991, blz. 33)	Artikel 3 en 4, lid 1
18.	Richtlijn 98/58/EG van de Raad van 20 juli 1998 tot vaststelling van minimumnormen voor de bescherming van voor landbouwdoeleinden gehouden dieren (PB L 221 van 8.8.1998, blz. 23)	Artikel 4

▼B

BIJLAGE IV

Goede landbouw- en milieuconditie als bedoeld in artikel 5

Onderwerp	Normen
Bodemerosie: De bodem beschermen door middel van passende maatregelen	— Minimale bodembedekking — Minimaal landbeheer op basis van de specifieke omstandigheden ter plaatse — Instandhouding van terrassen
Organische stof in de bodem: Het gehalte van organische stof in de bodem handhaven door passende praktijken	— Normen voor vruchtwisseling in voorkomend geval — Stoppelbeheer op bouwland
Bodemstructuur: De bodemstructuur in stand houden door passende maatregelen	— Passend machinegebruik
Minimaal onderhoud: Zorgen voor een minimaal onderhoud en achteruitgang van habitats voorkomen	— Een minimale veebezetting en/of een passend regime — Bescherming van blijvend grasland ►M2 — Instandhouding van landschapselementen, inclusief, waar dienstig, een verbod op het rooien van olijfbomen — Het voorkomen van verstruiking van de landbouwgrond door ongewenste vegetatie — Het in een goede groeitoestand houden van olijfgaarden ◄

▼**M2**

BIJLAGE V

Compatibele steunregelingen zoals bedoeld in artikel 26

Sector	Rechtsgrond	Opmerkingen
Rozijnen en krenten	Artikel 7, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2201/96	Areaalsteun
Agromilieumaatregelen	Titel II, hoofdstuk VI (artikelen 22 tot en met 24), en artikel 55, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1257/1999	Areaalsteun
Bosbouw	Artikel 31 en artikel 55, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1257/1999	Areaalsteun
Probleemgebieden en gebieden met specifieke beperkingen op milieugebied	Titel II, hoofdstuk V (artikelen 13 tot en met 21), en artikel 55, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1257/1999	Areaalsteun
Gedroogde voedergewassen	De artikelen 10 en 11 van Verordening (EG) nr. 603/95	Productiesteun
Citrusvruchten voor verwerking	Artikel 1 van Verordening (EG) nr. 2202/96	Productiesteun
Tomaten voor verwerking	Artikel 2 van Verordening (EG) nr. 2201/96	Productiesteun
Wijn	De artikelen 11 tot en met 15 van Verordening (EG) nr. 1493/1999	Herstructureringssteun.

▼M6

BIJLAGE VI

Lijst van rechtstreekse betalingen in verband met de bedrijfstoeslag als bedoeld in artikel 33

Sector	Rechtsgrond	Opmerkingen
Akkerbouwgewassen	Artikelen 2, 4 en 5 van Verordening (EG) nr. 1251/1999	Areaalsteun, met inbegrip van de braakleggingsbetalingen, de kuilgrasbetalingen, de aanvullende bedragen (*) en de toeslag en het specifieke steunbedrag voor durumtarwe
Aardappelzetmeel	Artikel 8, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92	Betaling aan landbouwers die voor de zetmeelproductie bestemde aardappelen produceren
Zaaddragende leguminosen	Artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1577/96	Areaalsteun
Rijst	Artikel 6 van Verordening (EG) nr. 3072/95	Areaalsteun
Zaaizaad (*)	Artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2358/71	Productiesteun
Rundvlees	Artikelen 4, 5, 6, 10, 11, 13 en 14 van Verordening (EG) nr. 1254/1999	Speciale premie, seizoencorrectiepremie, zoogkoeienpremie (ook bij betaling voor vaarzen en inclusief de aanvullende nationale zoogkoeienpremie indien medegefinancierd), slachtpremie, extensiveringsbedrag en extra betalingen
Melk en zuivelproducten	Titel IV, hoofdstuk 7, van deze verordening	Melkpremie en extra betalingen (**)
Schapen en geiten	Artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2467/98; artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1323/90; de artikelen 4 en 5 en artikel 11, lid 1 en lid 2, eerste, tweede en vierde streepje, van Verordening (EG) nr. 2529/2001	Ooien- en geitenpremie, aanvullende premie en bepaalde extra betalingen
Eilanden in de Egeïsche Zee (*)	Artikel 6, leden 2 en 3, van Verordening (EEG) nr. 2019/93	Sector: rundvlees
Gedroogde voedergewassen	Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 603/95	Steun voor verwerkte producten (zoals toegepast overeenkomstig bijlage VII, onder D, bij de onderhavige verordening)
Katoen	Punt 3 van Protocol nr. 4 betreffende katoen bij de Akte van toetreding van Griekenland	Steun via de betaling voor niet-geëgreneerde katoen
Olijfolie	Artikel 5 van Verordening nr. 136/66/EEG	Productiesteun
Tabak	Artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2075/92/EEG	Productiesteun
Hop	Artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 1696/71	Areaalsteun
	Artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1098/98	Steun voor het tijdelijk uit productie nemen van hoppercelen

(*) Behalve in geval van toepassing van artikel 70.
(**) Vanaf 2007 behalve in geval van toepassing van artikel 62.

▼B

BIJLAGE VII

Berekening van het in artikel 37 bedoelde bedrag

A. **Areaalsteun**

1. Indien een landbouwer areaalsteun heeft ontvangen, wordt het aantal hectaren tot twee cijfers achter de komma waarvoor respectievelijk in elk jaar van de referentieperiode een betaling is verleend, vermenigvuldigd met de volgende bedragen:

1.1. Voor granen, inclusief durumtarwe, oliehoudende zaden, eiwithoudende gewassen, lijnzaad, vezelvlas en -hennep, kuilgras en braaklegging:

— 63 euro/ton, vermenigvuldigd met de in artikel 4, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 bedoelde opbrengst zoals bepaald in het in het kalenderjaar 2002 voor de betrokken regio geldende regioplan.

Dit punt geldt onverminderd de bepalingen die door lidstaten zijn vastgesteld ter uitvoering van artikel 6, lid 6, van Verordening (EG) nr. 1251/1999.

In afwijking van artikel 38 wordt voor vlas en hennep het gemiddelde berekend op basis van het aantal hectaren waarvoor in de kalenderjaren 2001 en 2002 een bedrag is verleend.

1.2. Voor rijst:

— 102 euro/ton, vermenigvuldigd met de volgende gemiddelde opbrengsten:

Lidstaat	Opbrengst (t/ha)
Spanje	6,35
Frankrijk	
— Europees grondgebied	5,49
— Guyana	7,51
Griekenland	7,48
Italië	6,04
Portugal	6,05

1.3. Voor zaaddragende leguminosen:

— voor linzen en kekers, 181 euro/ha

— voor wikke, respectievelijk 175,02 euro/ha in 2000, 176,60 euro/ha in 2001 en 150,52 euro/ha in 2002.

2. Indien een landbouwer de toeslag of het specifieke steunbedrag voor durumtarwe heeft ontvangen, wordt het aantal hectaren tot twee cijfers achter de komma waarvoor respectievelijk in elk jaar van de referentieperiode een dergelijke betaling is verleend, vermenigvuldigd met de volgende bedragen:

In de in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 1251/1999 en bijlage IV bij Verordening (EG) nr. 2316/1999 genoemde gebieden:

— 291 euro/ha voor de voor het kalenderjaar 2005 te verlenen bedrijfstoeslag,

— 285 euro/ha voor de voor het kalenderjaar 2006 en verdere kalenderjaren te verlenen bedrijfstoeslag.

In de in bijlage V bij Verordening (EG) nr. 2316/1999 genoemde gebieden:

— 46 euro/ha voor de voor het kalenderjaar 2005 te verlenen bedrijfstoeslag.

3. Voor de toepassing van de bovengenoemde punten wordt onder „aantal hectaren" verstaan het vastgestelde aantal hectaren voor elke verschillende soort van in bijlage VI bij deze verordening genoemde areaalsteun (waarvoor aan alle in de regels voor de steunverlening vervatte voorwaarden is voldaan), rekening houdende met de toepassing van artikel 2, lid 4, en artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1251/1999. Voor rijst geldt in afwijking van artikel 6, lid 5, van Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad dat, indien in een lidstaat de met rijst beteelde oppervlakten in de

▼B

referentieperiode groter waren dan het gegarandeerde maximumareaal van die lidstaat voor die periode, het bedrag per hectare proportioneel wordt verlaagd.

B. **Betaling voor aardappelzetmeel**

Indien een landbouwer de betaling voor aardappelzetmeel heeft ontvangen, wordt het bedrag berekend door het aantal tonnen waarvoor respectievelijk in elk jaar van de referentieperiode een dergelijke betaling is verleend, te vermenigvuldigen met 44,22 euro per ton aardappelzetmeel. De lidstaten berekenen het aantal voor de bedrijfstoeslag mee te rekenen hectaren naar evenredigheid van het aantal geproduceerde tonnen aardappelzetmeel waarvoor respectievelijk in elk jaar van de referentieperiode de bij artikel 8, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 vastgestelde steun is verleend, zulks binnen de grenzen van een basisareaal dat de Commissie vaststelt op basis van het door de lidstaten meegedeelde aantal hectaren dat in de referentieperiode onder een teeltcontract viel.

C. **Premies voor dieren en aanvullingen daarop**

Indien een landbouwer premies voor dieren en/of aanvullingen daarop heeft ontvangen, wordt het bedrag berekend door het aantal vastgestelde dieren waarvoor respectievelijk in elk jaar van de referentieperiode een dergelijke betaling is verleend, te vermenigvuldigen met de bedragen per dier die voor het kalenderjaar 2002 zijn vastgesteld bij de desbetreffende artikelen die zijn vermeld in bijlage VI, rekening houdende met de toepassing van artikel 4, lid 4, artikel 7, lid 2, en artikel 10, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1254/1999 of van artikel 8, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2529/2001.

In afwijking van artikel 38 wordt het gemiddelde voor aanvullende betalingen voor schapen en geiten die op basis van artikel 11, lid 2, eerste, tweede en vierde streepje van Verordening (EG) nr. 2529/2001 worden verleend, berekend op basis van het aantal dieren waarvoor in het kalenderjaar 2002 betaling is verleend.

De betalingen op grond van artikel 4, lid 2, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1254/1999, worden evenwel niet in aanmerking genomen.

In afwijking van artikel 38 geldt bovendien, bij de toepassing van artikel 32, leden 11 en 12, van Verordening (EG) nr. 2342/1999 van de Commissie en van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1458/2001 van de Commissie, dat het aantal dieren waarvoor een betaling is verleend in het jaar gedurende hetwelke de maatregelen werden toegepast en dat in aanmerking dient te worden genomen bij de berekening van het referentiebedrag, niet hoger mag zijn dan het gemiddelde aantal dieren waarvoor een betaling is verleend gedurende het jaar/de jaren waarin die maatregelen niet werden toegepast.

D. **Gedroogde voedergewassen**

Indien een landbouwer voedergewassen heeft geleverd in het kader van een contract als bedoeld in artikel 9, onder c), van Verordening (EG) nr. 603/95, of een aangifte van de oppervlakten als bedoeld in artikel 10 van die verordening heeft gedaan, berekenen de lidstaten het in het referentiebedrag op te nemen bedrag naar evenredigheid van het aantal geproduceerde tonnen gedroogde voedergewassen waarvoor de bij artikel 3 van die verordening vastgestelde steun respectievelijk in elk jaar van de referentieperiode is verleend, zulks binnen de grenzen van de volgende maxima, uitgedrukt in miljoenen euro:

Lidstaat	Maximum voor voedergewassen die zijn verwerkt tot producten als bedoeld in artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 603/95 (kunstmatig gedroogde voedergewassen)	Maximum voor voedergewassen die zijn verwerkt tot producten als bedoeld in artikel 3, lid 3, van Verordening (EG) nr. 603/95 (in de zon gedroogde voedergewassen)	Totaalmaximum
BLEU	0,049		0,049
Denemarken	5,424		5,424
Denemarken	11,888		11,888
Griekenland	1,101		1,101
Spanje	42,124	1,951	44,075
Frankrijk	41,155	0,069	41,224
Ierland	0,166		0,166
Italië	17,999	1,586	19,585
Nederland	6,804		6,804

▼B

Lidstaat	Maximum voor voedergewassen die zijn verwerkt tot producten als bedoeld in artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 603/95 (kunstmatig gedroogde voedergewassen)	Maximum voor voedergewassen die zijn verwerkt tot producten als bedoeld in artikel 3, lid 3, van Verordening (EG) nr. 603/95 (in de zon gedroogde voedergewassen)	Totaalmaximum
Oostenrijk	0,070		0,070
Portugal	0,102	0,020	0,122
Finland	0,019		0,019
Zweden	0,232		0,232
Verenigd Koninkrijk	1,950		1,950

De lidstaten berekenen het aantal voor de referentiebedragen mee te rekenen hectaren naar evenredigheid van het aantal geproduceerde tonnen gedroogde voedergewassen waarvoor de bij artikel 3 van Verordening (EG) nr. 603/95 vastgestelde steun is verleend, respectievelijk, in elk jaar van de referentieperiode en binnen de grenzen van een basisareaal dat de Commissie vaststelt op basis van het door de lidstaten meegedeelde aantal hectaren dat in de referentieperiode onder een teeltcontract of een aangifte van oppervlakten viel.

E. **Regionale steun**

In de betrokken regio's worden de volgende bedragen opgenomen in de berekening van het referentiebedrag:

— 24 euro/ton, vermenigvuldigd met de voor de areaalbetalingen voor granen, oliehoudende zaden, lijnzaad en vezelvlas en -hennep gebruikte opbrengsten, in de in artikel 4, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1251/1999 bedoelde regio's;

— het bedrag per dier als vastgesteld bij artikel 9, lid 1, onder a) en b), van Verordening (EG) nr. 1452/2001, artikel 13, leden 2 en 3, en artikel 22, leden 2 en 3, van Verordening (EG) nr. 1453/2001 en artikel 5, leden 2 en 3, en artikel 6, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 1454/2001, vermenigvuldigd met het aantal dieren waarvoor in 2002 een dergelijke betaling is verleend;

— het bedrag per dier als vastgesteld bij artikel 6, leden 2 en 3, van Verordening (EEG) nr. 2019/93, vermenigvuldigd met het aantal dieren waarvoor in 2002 een dergelijke betaling is verleend.

F. **Steun voor zaaizaad**

Indien een landbouwer steun bij de productie van zaaizaad heeft ontvangen, wordt het bedrag berekend door het aantal geproduceerde tonnen waarvoor respectievelijk in elk jaar van de referentieperiode een dergelijke betaling is verleend, te vermenigvuldigen met het op grond van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2358/71 vastgestelde bedrag per ton. De lidstaten berekenen het aantal voor de bedrijfstoeslag mee te rekenen hectaren naar evenredigheid van de voor certificering in aanmerking genomen oppervlakte waarvoor respectievelijk in elk jaar van de referentieperiode de in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2358/71 bedoelde steun is verleend, zulks binnen de grenzen van een basisareaal dat de Commissie vaststelt op basis van de totale voor certificering in aanmerking genomen oppervlakte die aan de Commissie gemeld is overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 3083/73. Onder die totale oppervlakte valt niet de voor certificering in aanmerking genomen oppervlakte voor rijst (*Oryza sativa* L.), spelt (*Triticum Spelta* L.), vezelvlas en olievlas (*Linum usitatissimum* L.) en hennep (*Cannabis sativa* L.), die reeds aangemeld is in de context van akkerbouwgewassen.

▼M2

G. **Katoen**

Voor een landbouwer die met katoen beteelde oppervlakten heeft aangegeven, berekenen de lidstaten het in het referentiebedrag op te nemen bedrag door het aantal hectaren, uitgedrukt tot twee cijfers achter de komma, waarop katoen is geproduceerd en waarvoor in elk jaar van de referentieperiode overeenkomstig punt 3 van Protocol nr. 4 betreffende katoen [1] steun is toegekend, te vermenigvuldigen met de volgende bedragen per hectare:

— 966 EUR voor Griekenland,

[1] PB L 291 van 19.11.1979, blz. 174.

▼M2

— 1 509 EUR voor Spanje,

— 1 202 EUR voor Portugal.

H. **Olijfolie**

Voor een landbouwer die productiesteun voor olijfolie heeft ontvangen, wordt het bedrag berekend door het aantal tonn waarvoor in de referentieperiode (d.w.z. respectievelijk in elk van de verkoopseizoenen 1999/2000, 2000/2001, 2001/2002 en 2002/2003) een dergelijke betaling is toegekend, te vermenigvuldigen met het desbetreffende eenheidsbedrag van de steun zoals vastgesteld bij de Verordeningen (EG) nr. 1415/2001 ([1]), (EG) nr. 1271/2002 ([2]), (EG) nr. 1221/2003 ([3]) en ►M5 (EG) nr. 1299/2004 ([4]) ◄ van de Commissie, uitgedrukt in EUR/t en vermenigvuldigd met de coëfficiënt 0,6. De lidstaten mogen evenwel voor 1 augustus 2005 beslissen deze coëfficiënten te verhogen. Deze coëfficiënt wordt niet toegepast voor landbouwers met een gemiddeld aantal GIS-ha olijven in de referentieperiode van minder dan 0,3, exclusief het aantal GIS-ha olijven dat overeenstemt met supplementaire bomen die na 1 mei 1998 buiten een goedgekeurd aanplantprogramma om zijn aangeplant. Het aantal GIS-ha olijven wordt met een volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure vast te stellen gemeenschappelijke methode berekend op basis van gegevens uit het geografische informatiesysteem voor de olijventeelt.

Indien de toepassing van de in artikel 2, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1638/98 ([5]) vastgestelde maatregelen van invloed is geweest op de steunbetalingen tijdens de referentieperiode, wordt de in de derde alinea bedoelde berekening als volgt aangepast:

— ingeval de maatregelen slechts tijdens één verkoopseizoen zijn toegepast, is het aantal voor het betrokken jaar in aanmerking te nemen ton gelijk aan het aantal ton waarvoor steun zou zijn toegekend zonder toepassing van de maatregelen;

— ingeval de maatregelen tijdens twee opeenvolgende verkoopseizoenen zijn toegepast, wordt het aantal voor het eerste betrokken jaar in aanmerking te nemen ton vastgesteld overeenkomstig het eerste streepje en is het aantal voor het daaropvolgende jaar in aanmerking te nemen ton gelijk aan het aantal ton waarvoor steun is toegekend tijdens het laatste verkoopseizoen vóór de referentieperiode waarop de toepassing van de maatregelen geen invloed heeft gehad.

De lidstaten berekenen het aantal in de berekening van de bedrijfstoeslag op te nemen hectare als het aantal GIS-ha olijven dat met een volgens de in artikel 144, lid 2, bedoelde procedure vast te stellen gemeenschappelijke methode wordt verkregen op basis van gegevens uit het geografische informatiesysteem voor de olijventeelt, exclusief het aantal GIS-ha olijven dat overeenstemt met supplementaire bomen die na 1 mei 1998 (voor Cyprus en Malta 31 december 2001) buiten een goedgekeurd aanplantprogramma zijn aangeplant.

I. **Ruwe tabak**

Voor een landbouwer die een premiebetaling voor tabak heeft ontvangen, wordt het in het referentiebedrag op te nemen bedrag berekend door het aantal kilogram waarvoor een dergelijke betaling is toegekend in elk jaar van de referentieperiode, te vermenigvuldigen met het gewogen driejaarsgemiddelde van het per kilogram toegekende steunbedrag, de totale hoeveelheid ruwe tabak van alle soortengroepen in aanmerking genomen, en daarop een coëfficiënt 0,4 toe te passen. De lidstaten kunnen besluiten deze coëfficiënt te verhogen.

Vanaf 2010 bedraagt de coëfficiënt 0,5.

Het in de berekening van de bedrijfstoeslag op te nemen aantal hectare stemt overeen met de in de geregistreerde teeltcontracten vermelde oppervlakte waarvoor respectievelijk in elk jaar van de referentieperiode de premiebetaling is toegekend, zulks binnen de grenzen van een basisareaal dat door de Commissie wordt vastgesteld op basis van de overeenkomstig bijlage I, punt 1.3, van Verordening (EG) nr. 2636/1999 van de Commissie ([6]) aan de Commissie meegedeelde totale oppervlakte.

Indien de toepassing van de in artikel 50 van Verordening (EG) nr. 2848/98 vastgestelde maatregelen van invloed is geweest op de steunbetalingen tijdens de referentieperiode, wordt de in de derde alinea bedoelde berekening als volgt aangepast:

([1]) PB L 191 van 13.7.2001, blz. 10.
([2]) PB L 184 van 13.7.2002, blz. 5.
([3]) PB L 170 van 9.7.2003, blz. 8.
([4]) PB L 244 van 16.7.2004, blz. 16.
([5]) PB L 210 van 28.7.1998, blz. 32.
([6]) PB L 323 van 15.12.1999, blz. 4.

▼M2

— ingeval de premie geheel of gedeeltelijk is gereduceerd, zijn de voor het betrokken jaar in aanmerking te nemen bedragen van de steunbetaling gelijk aan de bedragen die zonder de reductie zouden zijn toegekend;

— ingeval het productiequotum geheel of gedeeltelijk is gereduceerd, zijn de voor het betrokken jaar in aanmerking te nemen bedragen van de steunbetaling gelijk aan de premiebedragen die in het voorbije jaar zonder de premiereductie zouden zijn toegekend, op voorwaarde dat het in het laatste teeltcontract opgegeven productieareaal niet gebruikt werd voor de teelt van een gewas dat uit hoofde van een andere rechtstreeksesteunregeling in het betrokken jaar voor steun in aanmerking komt.

J. **Hop**

Voor een landbouwer die areaalsteun voor hop of steun voor het tijdelijk uit productie nemen van hoppercelen heeft ontvangen, berekenen de lidstaten de in het referentiebedrag op te nemen bedragen door het aantal hectare, uitgedrukt tot twee cijfers achter de komma, waarvoor respectievelijk in elk jaar van de referentieperiode een betaling is toegekend, te vermenigvuldigen met een bedrag van 480 EUR per hectare.

▼**M2**

BIJLAGE VIII

Nationale maxima als bedoeld in artikel 41

Lidstaten	2005	2006	2007, 2008 en 2009	2010 en verdere jaren
België	411	413	530	530
Denemarken	838	838	996	996
Duitsland	4 489	4 503	5 492	5 496
Griekenland	837	1 700	1 722	1 760
Spanje	3 244	4 043	4 241	4 253
Frankrijk	7 199	7 231	8 091	8 099
Ierland	1 136	1 136	1 322	1 322
Italië	2 539	3 112	3 464	3 497
Luxemburg	27	27	37	37
Nederland	386	386	779	779
Oostenrijk	613	614	712	712
Portugal	452	493	559	561
Finland	467	467	552	552
Zweden	612	612	729	729
Verenigd Koninkrijk	3 351	3 351	3 869	3 869

▼M2

BIJLAGE VIII bis

Nationale maxima zoals bedoeld in artikel 71 quater

De maxima zijn berekend met inachtneming van de in artikel 143 bis vastgestelde toenameregeling en dienen derhalve niet te worden verlaagd.

(in miljoen EUR)

Kalenderjaar	Tsjechië	Estland	Cyprus	Letland	Litouwen	Hongarije	Malta	Polen	Slovenië	Slowakije
2005	228,8	23,4	8,9	33,9	92,0	350,8	0,67	724,6	35,8	97,7
2006	266,7	27,3	12,5	39,6	107,3	420,2	0,83	881,7	41,9	115,4
2007	343,6	40,4	16,3	55,6	146,9	508,3	1,64	1 140,8	56,1	146,6
2008	429,2	50,5	20,4	69,5	183,6	634,9	2,05	1 425,9	70,1	183,2
2009	514,9	60,5	24,5	83,4	220,3	761,6	2,46	1 711,0	84,1	219,7
2010	600,5	70,6	28,6	97,3	257,0	888,2	2,87	1 996,1	98,1	256,2
2011	686,2	80,7	32,7	111,2	293,7	1 014,9	3,28	2 281,1	112,1	292,8
2012	771,8	90,8	36,8	125,1	330,4	1 141,5	3,69	2 566,2	126,1	329,3
Volgende jaren	857,5	100,9	40,9	139,0	367,1	1 268,2	4,10	2 851,3	140,2	365,9

▼B

BIJLAGE IX

Lijst van akkerbouwgewassen als bedoeld in artikel 66

GN code	Omschrijving
I. GRANEN	
1001 10 00	Durumtarwe
1001 90	Andere tarwe en mengkoren anders dan durumtarwe
1002 00 00	Rogge
1003 00	Gerst
1004 00 00	Haver
1005	Maïs
1007 00	Graansorgho
1008	Boekweit, gierst (andere dan sorgho) en kanariezaad; andere granen
0709 90 60	Suikermaïs
II. OLIEHOUDENDE ZADEN	
1201 00	Sojabonen
ex 1205 00	Raapzaad
ex 1206 00 10	Zonnebloempitten
III. EIWITHOUDENDE GEWASSEN	
0713 10	Erwten
0713 50	Paarden- en duivenbonen
ex 1209 29 50	Niet-bittere lupinen
IV. VLAS	
ex 1204 00	Lijnzaad (*Linum usitatissimum* L.)
ex 5301 10 00	Vlas, ruw of geroot, geteeld voor vezels (*Linum usitatissimum* L.)
V. HENNEP	
ex 5302 10 00	Hennep, ruw of geroot, geteeld voor vezels (*Cannabis sativa* L.)

▼B

BIJLAGE X

Traditionele productiegebieden voor durumtarwe als bedoeld in artikel 74

GRIEKENLAND

„Nomoi" (prefecturen) van de volgende regio's

Centraal Griekenland

Peloponnesos

Ionische Eilanden

Thessalië

Macedonië

Egeïsche Eilanden

Thracië

SPANJE

Provincies

Almería

Badajoz

Burgos

Cádiz

Córdoba

Granada

Huelva

Jaén

Málaga

Navarra

Salamanca

Sevilla

Toledo

Zamora

Zaragoza

OOSTENRIJK

Pannonië:

1. Gebieden die vallen onder de Bezirksbauernkammern (districtslandbouwschappen)

2046 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2054 Baden

2062 Bruck/Leitha-Schwechat

2089 Baden

2101 Gänserndorf

2241 Hollabrunn

2275 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2305 Korneuburg

2321 Mistelbach

2330 Krems/Donau

2364 Gänserndorf

2399 Mistelbach

2402 Mödling

2470 Mistelbach

2500 Hollabrunn

2518 Hollabrunn

2551 Bruck/Leitha-Schwechat

2577 Korneuburg

2585 Tullnersfeld-Klosterneuburg

▼B

2623 Wr. Neustadt

2631 Mistelbach

2658 Gänserndorf

2. Gebieden die vallen onder de Bezirksreferate (districtsservicekantoren)

3018 Neusiedl/See

3026 Eisenstadt

3034 Mattersburg

3042 Oberpullendorf

3. Gebieden die vallen onder het Landwirtschaftskammer (regionaal landbouwschap)

1007 Wenen

FRANKRIJK

Regio's

Midi-Pyrénées

Provence-Alpes-Côte d'Azur

Languedoc-Roussillon

Departementen (*)

Ardèche

Drôme

ITALIË

Regio's

Abruzzen

Basilicata

Calabrië

Campanië

Lazio

Marche

Molise

Umbrië

Apulië

Sardinië

Sicilië

Toscane

PORTUGAL

Districten

Santarém

Lissabon

Setúbal

Portalegre

Évora

Beja

Faro

▼M1

CYPRUS

HONGARIJE

Regio's

Dél Dunamenti síkság

Dél-Dunántúl

Közép-Alföld

Mezőföld

(*) Elk van deze departementen kan bij een van de bovengenoemde regio's worden gevoegd.

▼**M1**

Berettyo-Kőrös-Maros vidéke

Györi medence

Hajdúság.

▼B

BIJLAGE XI

Lijst van de in artikel 99 bedoelde zaadsoorten

(EUR/100 kg)

GN code	Omschrijving	Steunbedrag
	1. Ceres	
1001 90 10	*Triticum spelta* L.	14,37
1006 10 10	*Oryza sativa* L. [1]	
	— langkorrelige rassen waarbij de lengte van de korrel groter is dan 6,0 millimeter en de verhouding tussen de lengte en de breedte van de korrel ten minste gelijk is aan 3,	17,27
	— andere rassen waarbij de lengte van de korrel groter dan wel kleiner is dan wel gelijk is aan 6,0 millimeter en de verhouding tussen de lengte en de breedte van de korrel kleiner is dan 3.	14,85
	2. Oleagineae	
ex 1204 00 10	*Linum usitatissimum* L. (vezelvlas)	28,38
ex 1204 00 10	*Linum usitatissimum L.* (olievlas)	22,46
ex 1207 99 10	*Cannabis sativa L.* [2] (rassen met een tetrahydrocannabinolgehalte van ten hoogste 0,2 %)	20,53
	3. Gramineae	
ex 1209 29 10	*Agrostis canina* L.	75,95
ex 1209 29 10	*Agrostis gigantea* Roth.	75,95
ex 1209 29 10	*Agrostis stolonifera* L.	75,95
ex 1209 29 10	*Agrostis capillaris* L.	75,95
ex 1209 29 80	*Arrhenatherum elatius* (L.) P. Beauv. ex J.S. en K.B. Prest.	67,14
ex 1209 29 10	*Dactylis glomerata* L.	52,77
ex 1209 23 80	*Festuca arundinacea* Schreb.	58,93
ex 1209 23 80	*Festuca ovina* L.	43,59
1209 23 11	*Festuca pratensis* Huds.	43,59
1209 23 15	*Festuca rubra* L.	36,83
ex 1209 29 80	*Festulolium*	32,36
1209 25 10	*Lolium multiflorum* Lam.	21,13
1209 25 90	*Lolium perenne* L.	30,99
ex 1209 29 80	*Lolium x boucheanum* Kunth	21,13
ex 1209 29 80	*Phleum Bertolinii* (DC)	50,96
1209 26 00	*Phleum pratense* L.	83,56
ex 1209 29 80	*Poa nemoralis* L.	38,88
1209 24 00	*Poa pratensis* L.	38,52
ex 1209 29 10	*Poa palustris* and *Poa trivialis* L.	38,88
	4. Leguminosae	
ex 1209 29 80	*Hedysarum coronarium* L.	36,47
ex 1209 29 80	*Medicago lupulina* L.	31,88
ex 1209 21 00	*Medicago sativa* L. (ecotypes)	22,10
ex 1209 21 00	*Medicago sativa* L. (variëteiten)	36,59
ex 1209 29 80	*Onobrichis viciifolia* Scop.	20,04
ex 0713 10 10	*Pisum sativum* L. (partim) (voedererwten)	0
ex 1209 22 80	*Trifolium alexandrinum* L.	45,76
ex 1209 22 80	*Trifolium hybridum* L.	45,89
ex 1209 22 80	*Trifolium incarnatum* L.	45,76
1209 22 10	*Trifolium pratense* L.	53,49
ex 1209 22 80	*Trifolium repens* L.	75,11
ex 1209 22 80	*Trifolium repens* L. var. *giganteum*	70,76

▼B

(EUR/100 kg)

GN code	Omschrijving	Steunbedrag
ex 1209 22 80	*Trifolium resupinatum* L.	45,76
ex 0713 50 10	*Vicia faba* L. (partim) (paarden- en duivenbonen)	0
ex 1209 29 10	*Vicia sativa* L.	30,67
ex 1209 29 10	*Vicia villosa* Roth.	24,03

([1]) Voor het meten van de rijstkorrels wordt volwitte rijst gebruikt; de meting gebeurt als volgt:
i) er wordt een representatief monster uit de partij genomen;
ii) het monster wordt zodanig gesorteerd dat alleen de volledige korrels, waaronder ook de onrijpe korrels, overblijven;
iii) er worden twee metingen verricht, elk op 100 korrels; vervolgens wordt het gemiddelde berekend;
iv) het resultaat wordt uitgedrukt in millimeter, afgerond tot op 1 decimaal.

([2]) Het tetrahydrocannabinolgehalte (THC) van een ras wordt bepaald via analyse van een monster dat op constant gewicht is gebracht. Het gewicht aan THC mag voor het verlenen van de steun ten hoogste 0,2 % van het gewicht van het monster uitmaken. Dit monster bestaat uit het bovenste derde van een representatief aantal planten dat willekeurig is geplukt aan het einde van hun bloeiperiode en waarvan de stengels en de korrels zijn verwijderd.

▼**M1**

BIJLAGE XI BIS

Maxima voor de steun voor zaaizaad in de nieuwe lidstaten als bedoeld in artikel 99, lid 3

(in miljoen euro)

Kalenderjaar	Tsjechië	Estland	Cyprus	Letland	Litouwen	Hongarije	Malta	Polen	Slovenië	Slowakije
2005	0,87	0,04	0,03	0,10	0,10	0,78	0,03	0,56	0,08	0,04
2006	1,02	0,04	0,03	0,12	0,12	0,90	0,03	0,65	0,10	0,04
2007	1,17	0,05	0,04	0,14	0,14	1,03	0,04	0,74	0,11	0,05
2008	1,46	0,06	0,05	0,17	0,17	1,29	0,05	0,93	0,14	0,06
2009	1,75	0,07	0,06	0,21	0,21	1,55	0,06	1,11	0,17	0,07
2010	2,04	0,08	0,07	0,24	0,24	1,81	0,07	1,30	0,19	0,08
2011	2,33	0,10	0,08	0,28	0,28	2,07	0,08	1,48	0,22	0,09
2012	2,62	0,11	0,09	0,31	0,31	2,33	0,09	1,67	0,25	0,11
volgende jaren	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,28	0,12

▼**M1**

BIJLAGE XI TER

Nationale basisarealen voor akkerbouwgewassen en referentieopbrengsten in de nieuwe lidstaten als bedoeld in de artikelen 101 en 103

	Basisareaal (hectare)	Referentieopbrengst (t/ha)
Tsjechië	2 253 598	4,20
Estland	362 827	2,40
Cyprus	79 004	2,30
Letland	443 580	2,50
Litouwen	1 146 633	2,70
Hongarije	3 487 792	4,73
Malta	4 565	2,02
Polen	9 454 671	3,00
Slovenië	125 171	5,27
Slowakije	1 003 453	4,06

▼A1

BIJLAGE XII

Tabel 1

Cyprus: Aanvullende nationale rechtstreekse betalingen bij toepassing van de gewone regelingen voor de rechtstreekse betalingen

Toenameregeling	25 %	30 %	35 %	40 %	50 %	60 %	70 %	80 %	90 %
Sector	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Akkerbouwgewassen (exclusief durumtarwe)	7 913 822	7 386 234	6 858 646	6 331 058	75 881	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Durumtarwe	2 256 331	2 059 743	1 888 505	1 743 235	1 452 696	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Zaaddragende leguminosen	30 228	28 273	26 318	24 363	20 363	16 362	12 272	8 181	4 091
Melk en zuivelproducten	887 535	1 759 243	2 311 366	2 133 569	1 777 974	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Rundvlees	3 456 709	3 226 262	2 995 814	2 765 367	2 304 473	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Schapen en geiten	8 267 087	7 715 948	7 164 809	6 613 669	5 511 391	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Olijfolie	5 951 250	5 554 500	5 157 750	4 761 000	3 967 500	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Tabak	782 513	730 345	678 178	626 010	521 675	417 340	313 005	208 670	104 335
Bananen	3 290 625	3 071 250	2 851 875	2 632 500	2 193 750	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Rozijnen en krenten	104 393	86 562	68 732	50 901	15 241	0	0	0	0
Amandelen	49 594	30 878	12 161	0	0	0	0	0	0
Totaal	32 990 086	31 649 237	30 014 153	27 681 672	23 040 943	18 420 634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Aanvullende nationale rechtstreekse betalingen in het kader van de bedrijfstoeslagregeling:

Het totale bedrag aan aanvullende nationale rechtstreekse betalingen dat in het kader van de bedrijfstoeslagregeling kan worden toegekend, is gelijk aan de som van de in deze tabel vastgestelde sectorale maxima voor de onder de bedrijfstoeslagregeling vallende sectoren voorzover de steun in die sectoren is ontkoppeld.

▼A1

Tabel 2

Cyprus: Aanvullende nationale rechtstreekse betalingen bij toepassing van de regeling inzake een enkele areaalbetaling voor de rechtstreekse betalingen

	Regeling inzake een enkele areaalbetaling				
Sector	2004	2005	2006	2007	2008
Akkerbouwgewassen (exclusief durumtarwe)	6 182 503	3 997 873	2 687 095	1 303 496	0
Durumtarwe	2 654 980	2 469 490	2 358 196	2 240 719	2 018 131
Zaaddragende leguminosen	27 346	20 566	16 498	12 204	4 068
Melk en zuivelproducten	1 153 380	2 323 212	3 501 948	3 492 448	3 474 448
Rundvlees	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Schapen en geiten	10 932 782	10 887 782	10 860 782	10 832 282	10 778 282
Olijfolie	7 215 000	6 855 000	6 639 000	6 411 000	5 979 000
Rozijnen en krenten	182 325	176 715	173 349	169 796	163 064
Bananen	4 368 300	4 358 700	4 352 940	4 346 860	4 335 340
Tabak	1 049 000	1 046 750	1 045 400	1 043 975	1 041 275
Totaal	38 374 562	36 745 034	36 244 154	34 461 726	32 402 554

▼A1

BIJLAGE XIII

STAATSSTEUN IN CYPRUS

Sector	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Granen (exclusief durumtarwe)	7 920 562	6 789 053	5 657 544	4 526 035	3 394 527	2 263 018	1 131 509
Melk en zuivelproducten	5 405 996	3 161 383	1 405 471	1 124 377	843 283	562 189	281 094
Rundvlees	227 103	194 660	162 216	129 773	97 330	64 887	0
Schapen en geiten	3 597 708	3 083 750	2 569 791	2 055 833	1 541 875	1 027 917	513 958
Varkenssector	9 564 120	8 197 817	6 831 514	5 465 211	4 098 909	2 732 606	1 366 303
Pluimvee en eieren	3 998 310	3 427 123	2 855 936	2 284 749	1 713 561	1 142 374	571 187
Wijn	15 077 963	12 923 969	10 769 974	8 615 979	6 461 984	4 307 990	2 153 995
Olijfolie	7 311 000	6 266 571	5 222 143	4 177 714	3 133 286	2 088 857	1 044 429
Tafeldruiven	3 706 139	3 176 691	2 647 242	2 117 794	1 588 345	1 058 897	529 448
Verwerkte tomaten	411 102	352 373	293 644	234 915	176 187	117 458	58 729
Bananen	445 500	381 857	318 214	254 571	190 929	127 286	63 643
Hardfruit inclusief steenvruchten	9 709 806	8 322 691	6 935 576	5 548 461	4 161 346	2 774 230	1 387 115
Totaal	67 375 310	56 277 938	45 669 267	36 535 414	27 401 560	18 267 707	9 101 410

▼A1

BIJLAGE XIV

STAATSSTEUN IN LETLAND

	STAATSSTEUN				
Sector	2004	2005	2006	2007	2008
Vlas	654 000	523 200	392 400	261 600	130 800
Sector varkensvlees	204 000	163 200	122 400	81 600	40 800
Schapen en geiten	107 000	85 600	64 200	42 800	21 400
Zaaizaad	109 387	87 510	66 110	44 710	23 310
Totaal	1 074 387	859 510	645 110	430 710	216 310